

tak já bych tady dneska ráda přivítala paní Marii Hajsovou která vedla v 90 letech zelený kruh a na začátek bych se vás chtěla zeptat ještě před tím rokem 1990 jestli vy jste se již tehdy věnovala nějakým spolkovým činnostem nebo i třeba ekologii eh nebo jak to s vámi tehdy bylo no já v každém případě děkuji za váš zájem já myslím že to mám jakoby jakoby předurčený jo ještě mi nebylo skoro 18 když jsem nafotila letáky proti vstupu ruskejch vojsk takže v Klatch jsem se angažovala už prostě sotva plnoletá takže jsem měla první kontakty s STB první vyhození z místa jako sekretářky šla jsem balitíky no a už se to se mnou vleklo že jo pas jsem neměla prostě kádrový záznam v kádrových materiálech takže jsem byla tak nějak občansky angažovaná tak nějak skrytě no a když přišla karta tak jsem se stala takovou tou dopisovatelkou taková ta šedá zóna že jsem začala psát pro Chartu dokumenty i pár nějakých knih jsem přepsala no takže to byla výhoda že když přišla revoluce já jsem byla ve vrazu že jo bydlela jsem v domě kde lidi normálně vůbec nevěděli ker bij je jako co se děje prostě vůbec jako to nechápali jo všichni byli spokojený to ještě je dům kde bydlely takový ty elity prostě zahraniční obchod a tak takže ty byli spokojený no ale já jsem věděla jako která by a teď ještě tím jak jsem byla jak jsem dopisovala že jo ty dokumenty tak jsem byla v kontaktu s tou s těma chartistama takže mě v 90 roce kontaktovali z osobního sekretariátu Václava Havla že jsou zahvalený korespondencí jestli bych jim nechtěla přijít pomoci já v tý době dělala uklízečku ve školce a tam u nás v zahradáku protože klukovi bylo pt let malýmu tak jsem ho eh prostě jsem uklízela vpoledne jsem si ho brala domů ale dala jsem výpověď zrovna teda jakoby v říjnu nějak jako bych předjímal že přijde přijdou přijde čas kdy ho budu potřebovat no a prostě přišla revoluce já byla nezaměstnaná takže jsem ještě KDU lepila známky nebo pomáhala protože tam jako byl jeden kamarád se prostě v tom strašně angažoval ve svatořečení Anešky česky jak jsem prostě kolem toho lítala no ale když no a pak vlastně Občanské fórum že jo na Praze 10 vznikalo teda všude tak jsem byla jedna z mluvčích že jo tehdy Jiří Hájek tam bydlel tak ten prostě mně přišel velmi gratulovat no ale jo a byla jsem teda taky zároveň vyzvaná ať začnu ať kandiduju do do komunálu no ale současně paralelně mě přišla ta pozvánka do toho osobního sekretariátu že potřebuju pomoci zvládat tu korespondenci a že mě maj jako důvěryhodnou osobu no a já jsem věděla že administrativu umím kdežto politiku neumím takže jsem prostě v únoru šoupla děti do vlaku směr babička a nastoupila jsem prostě do osobního sekretariátu no tak to byla jako moje práce tam jsem si tehdy jakoby vymínila že budu že budu v poledne chodit domů že si budu nosit ty dopisy domů a večer až dám děti spát tak je budu vyřizovat no a vlastně takže tam jsem jakoby tam jsem potkala teda tehdy va Roue kterej tam nás už chodil učit angličtinu protože že jo těch dopisů tam bylo plná místnost prostě lidi jak byli zvyklí z toho centrálního hospodářství že za ně někdo něco vyřizuje nebo bez komunistické strany nemohli se ani pohnout tak teď myslel že to bude dělat Václav Havel že jo tak nejen gratulace ale prostě všechny stížnosti všechny křivdy na něj valily tak co šlo to jsem posílala na ty nefunkční soudy prokuraturu a takový ty gratulace co jsem teda zakládala takový co se dalo vyřešit jakože dcera se dala ke svědkům Jehovovým tak jsem napsala že pan prezident že musí věřit že se probere a že pan prezident toho řešit nemůže nebo Američan si stěžoval že ho Češka nechala prezidente pomoz tak to jsem jako tak jako odpovídala že to jako host není v jeho kompetenci že se to musí vyřešit na ty dopis si podepisoval Vladimír Hanzel já tam nikde jako nefigurovala že to se nehodí že vyřizuje prostě Hajsová ale nic abych se vrátila k tý angažovanosti eh ty zahraniční ty angličtina němčina francouzština to se tam hromadilo tak korespondence tam nebyl kdo by ji vyřizoval no a oni nám pozvali na hrad začal chodit učit angličtinu Will Rose takovej sympaťák kterýho nám tam pozvali no a on neuměl česky já neuměla anglicky takže to šlo velmi snadno mi ty dopisy začly vyřizovat tak jako rukama nohama no ale on nás učil tu angličtinu že přinesl takový indiánský povídky no a jednou jsme tam četli příběh jak starý indián pošle svého synka lovit ryby protože mu nějak nebylo dobře a synek přitáhne celou síť rybsí si jak ho taťka pochválí a taťka mu vynadal že jim stačí k večeři jedna proč prostě

toho táhne tolik no a tak to slovo dalo slovo protože mě to tak jako souznělo s tím kam se ta společnost začala jakoby ubírat jo jako že se to začlo že ten Václav Klaus začal dominovat tý kultuře že jo ta ekonomika no tak jsme s tím Willem založili Foundation takovou první už v 90 letech první českoamerickou nadaci tehdy že jo ty spolky to bylo takový jednoduchý nebylo prostě jak to moc registrovat no a jeho protože on byl jako takovej herec nadanej tak jeho nápad byl že budeme jako se středoškolskejma studentama hrát takový divadlo o matce se zemi a no tak já jsem dělala tu český že jo kontaktovala jsem ty školy a prostě dělala jsem tu českou že jo sháněla materiály a tak no a prostě jsme už v 91 jsme na Staromáku sehráli ohromné divadlo jak blaněští retiře zachraňují matku Zem od odpadu a prostě Alfred Strejček nám k tomu recitoval a nějaký muzikanti hráli na trubku ohromnou loutku matky země děti vyrobili a šli jsme na hrad tehdy strašně mrzlo že jo prostě to bylo hrozná zima ten trumpetista prostě mu to umrzalo ten e ta trubka u pusy našli jsme náhrad jakože taková delegace pomoc té matce zemi no a pak přišla do toho já tam chodila teda ve středu protože jo jsem pracovala doma jsem měla ty děti takže vždycky ve středu odpoledne jsem chodila do Lublenský tu kancelář jsem tehdy jako našla ale marně vzpomínám jak jo jako muselo to bejt přes Josefa Vavrouška nebo přes někoho jo že věděli že tam jsou ty nebytové prostory ty nebytové prostory tehdy vypadaly jinak to byl malá kancelářička vepředu jak to znáte tam seděla Soňa Voříšková jako zelenej kruh ta druhá kancelář to úplně přesně nevím a vzadu kde vy ted'ko evidentně jste tam to teda si najel ten Alingx a přes chodbu byly advokátní kanceláře a tam co je hnutí duha no a takže tu zadní kancelář ten byl tehdy jakoby tam chodil on jinak se myslím že učil jako že se živil jako učitel angličtiny ale ve středu jsme se tam scházeli ono tady tehdy bylo strašně cizinců jo oni přijeli do Čech s tím že od toho Havla čekali že to je ten rytíř na bílém koni kterej celej svět vyvede z toho marazmu konzumerismu jo no postupně odpadali že by se to nedělo no ale tak jako tam byla taková Hester taky herečka uta Simon chvíli bydlela u mě doma Němka jako dobrovolně se tak ty pak sehrávaly další divadlo že na Václaváku natáhli jsme na můstku takovou plachtu a holky skrz ní házely takový někde vyfasovaný hrnečky a já je dole se svým malým synem lepila jakože takhle dáváme dohromady tu konzumní katastrofu takže to takhle lepíme no takže jsme takhle jakoby formou hry že jsme takhle jakoby probouzeli to ekologické povědomí no tak jsem se tam taky dozvěděla že ten zelený kruh hledá někoho na vedení ta Soňa ta tam tak seděla jo jako si jí tak tam pamatuju že tam seděla ale nějak neměla jsem teda ani čas jo nemůžu prostě říct co dělá zelenej kruh já jsem letěla vždycky tam tam jsme tam bylo ty lidi měli plno nápadů že to bylo tvořivý to bylo ty divadla ta divadla byla e ty si ty děti vymejšlely my jsme neměli žádněj scénář prostě ty děti to dávaly dohromady a jenom když vymysleli loutku matky země ono to bylo hodně inspirovaný Bread and Pupits takový americký divadlo který tady v tý době bylo hrálo s obrovskejma 10jma loutkama a právě hráli takovou nějakou podobnou hru a pak pekli chleba v Kinskýho sady tam i postavili pec a tam se pekli chleba jo takže myslím že ten Will kterej teda jakoby učil dram dramaturgii na Ekoed Limanite a a prostě francouzsky německy uměl takže byl inspirovaný tímhle Bretem Papit no a to divadlo vymyslel vymýšleli děti takže to bylo hodně kreativní jo takže já jsem na nějakěj zelenej kruh neměla čas a kapacitu no ale u toho Havelane tam teda jsem ta jak důvěra ubývala tak z 80 dopisů jich začínalo být osm a já už jsem tam začla nechci se přímo nudit ale i to vlastně ta důvěra se př začla přetvářet v takovou důležitost jo že ty lidi my prezidentovo lidi no a já jsem chtěla jako furt bejt jakoby nohama na zemi jo já jsem nechtěla jakoby podlehnout nějaký nějaký iluzi nebo prostě něčemu falešnému no tak mě to tam začlo prostě nějak tak jako nebavit ale navíc jsem viděla že tam se nic nenaučím že tam budu že jo mě už bylo 40 v tý době a už jako časěl 40 a víš že je to přicházelo že vlastně budu věčně jenom taková ta anonymní noame sekretářka že ničemu nebudu prospěšná ted' jsem i sledovala jak ten svět je řízen kam se to ubírá že jo ty atributy moci a prostě ty politici místo aby sloužili lidu tak jim šlo o ty jejich osobní eh provize že jo tě o ty jejich prostě platy a a benefity a že prostě že ten že

ta zem že se ubírá úplně jinam že jo že obtahování opasků no když tady hradní auta motorky a prostě no takže takže jako já jsem začala bejt jako jedna z nejzklamanějších že jo když ne nejenom že jsem to viděla v těch dopisech no takže jsem se jako já jsem ještě tam měla mezitím takovej ex takovej jako že už jsem jako od toho odešla po dvou letech a šla jsem do pojišťovny jako na chvíli tam kam mě přetáhl kamarád a to byla úplná katastrofa tam byl ten komunismus jako tam to fakt jako 10 ředitelů kolem nich lítalo 20 sekretářek ty tam byl jenom kopíruj podej přines no to bylo úplná pohroma to jsem jako spadla z bláta do louže no a tak jsem jako věděla o tom zeleným kruhu tak jsem se přihlásila ten konkurz jsem tehdy vyhrála na ředitelku na ředitelku ale musím říct že jsem neuměla nic jako z uklízečky asistentky abych věděla jak se řídí organizace že tam bylo vlastně třeba barák udržet eh lidi najímat platit vymýšlet projekty protože tam vlastně v tý neziskovce dělají všichni všechno že jo to není jako ve státním úřadu kde ty prachy ten někdo má a jenom prostě rozhoduje jak je inv investovat že jo tady to bylo úplně všechno no a tak já jsem jako do toho spadla jako prostě fakt jak neplavec do rybníka ale přišel tehdy Jan Howc Milie Kontakt a napsal první projekt na asi Train do Švédska a tak jako to je jako zajímavý že když to jsem udělala tu zkušenost že když člověk udělá nějaký rozhodnutí musí to rozhodnutí udělat tak pak se mu ty věci začnou řešit začnou se prostě dařit a dokud to rozhodnutí neudělá to se mi pak stalo jako při rozvodu při všech mých životních jakoby situacích dokud jsem byla takovýto kruhy pod vočima a jako jestli jo a ne jestli opustit dobrý živobytí a jít na nějakou nejistou trasu dokud se to takhle jako váhalo tak se nic nedělo a v momentě když jsem udělala ten řez tak najednou to začlo jakoby se dít a začly se ty věci jako rozvíjet no tak ten tehdy napsal první projekt už nevím jak on přišel z Holandska vlastně ten tam ty tam chodil jako z Holandska dokonce nám tehdy ono v tý době už tam nebyla Soňa Voříšková na tom zeleným kruhu ale byla tam jako sekretářka najatá Irena Švehlová a jako na civilní službě Tomáš Hokův archivář historik ten sbíral kdybyste chtěli fakt důkladně tak v archivu je každej papírek kterej vytahoval z koše co jsme vyvazovali to ten Tomáš prostě všechno žehlil a každou sobotu tam pak chodil když už skončila civilka no a ty mě teda situaci jako nějak neusnadňovali protože tam byly a já jsem tam přišla jako nová tak ty si fakt vymejšlely jako chybí toaletní papír tady potřebuju jakože já budu ta kdo jim kdo jim bude posluhovat jo prostě ta Iréna byla strašně jedovatá a Tomáš jí teda asistoval musím říct jo že si jakoby nahrávali ale nějak jsem je př nějak jsem je přežejkal prostě nějak to jakoby šlo no jenom že se to celý e jakoby vyřešilo já myslím že se vyřešil i ten jejich a jejich od Tomáš tam asi dokončil tu civilku ale Iréna myslím že odešla když šel dům do privatizace jo najednou se ocitlo že bude lubenská privatizovaná my měli peníze tehdy z Maďarska vodreku a nevím taky už na co no a ale já musela řešit jakoby vyjmutí baráku z privatizace že jo protože už tehdy jsme že tam budeme v Suterénu dělat nějakou jídelnu zdravý výživy už jsme jako tam začli v tom domě něco jakoby plánovat no a takže jsme na jako a týkalo se to i toho obytného domu jo prostě byl to poslední dům na Praze 2 kterej měl 400 m nebytový prostory což byla tehdy jako podmínka tý privatizace takže ty se na to vrhaly že jo ty likvidátoři no ale tehdy nám pomohl ministr Skalický prostě já jsem chtěla jít aukce byla v autoklubu v opletálce tak já tam jdu a dům už bylo vyškrtuto že byl vyřazen z privatizace a převeden na prahu dvě no takže vlastně se to tím tak Ale vy jste tam musela udělat docela kampaň kolik tom No to byla kampaň obrovská jo to bylo jako a jako musím že ty média jako nám šly strašně na ruku tak ono to bylo skandální že jo jako bylo to ta privatizace asi si myslím že moc hodně lidem jako vadila nebo byla trně v oku takže s náma sympatizovali navíc dole byl ten dům dětí mládeže ty už by se stěhovaly asi po třetí nebo po čtvrtý jo jak tu furt někde někde byli zase je vyhodili to byla nezisková že jo instituce takže my jsme měli i velkou podporu nás chodilo na magistrát že jsme celá delegace že jo celej barák lidi nájemníci a ty takže my jsme tam dělali velkej e velký jako demonstrace no ale já pak jsem ztratila na tejden hlas prostě jak jsem furt dávala nějaký rozhovory furt jsem kolem toho prostě něco řešila no tak to vlastně se tehdy povedlo no ale jakoby co vlastně asi teď mi

tak jako naskakuje co vlastně tam byly ty první projekty protože určitě nebyl projekt dům z privatizace tak to si úplně nevybavuju protože ten eh ty dva roky 9092 když jsem byla teda jakoby u toho na tom nábřeží u prezidenta tak vlastně byli prezidenti byli byli ministři životního prostředí Ivan Dejmal i Josef Vavroušek že jo federální no a já když jsem přišla na zelený kruh tak oni skončili že jo skončila republika takže Josef Vavroušek federál že jo skončil a Ivan skončil ne nechápu jestli volby jestli to měl na dva roky a pak byly volby a on už se on už se tam jakoby dál nedostal tudíž oni se ocitli v radě zeleného kruhu a já je teda měla jakoby nadřízený a oni měl oni mně měli říkat jo oni měli dělat tu strategii kterou já jsem měla nějak operativně naplňovat takže já jsem je svolala dalších plus dalších pět chlapů z Nevládek a dvě ženy tu Janu dlouhou jsem vám tam psala ale ta slov ještě Slovenka protože to ještě furt jakoby do dojížděla ta federace takže ty dvě tam seděli celou dobu aniž by promluvili no a ty dva ministři buď měli slovo jeden nebo druhý jeden byl reakcionář Ivan Dejma ten by protestoval proti Temelínu proti Lipkovicům proti bourání a Josef zase vizionář ekologové všech zemí spojte se no ale jak je jak se domluvit jo jo prostě to bylo každé byl úplně jinak nastavené já jenom je svolala a teď často oni oni jako s prominutím žvaněli do noci jenom tak voda jestli se stihla přinést jako bez jídla protože to bylo tak vyčerpávající no a nic nic jako z toho nevypadlo jo ten Ivan ten se vracel k René Dekartovi ten dokázal probrat si lidjiny filozofie jo za tu schůzi a všichni na něj tak nábožně hledli no a teď já prostě byla úplně jako hotová protože jsem viděla že tudy cesta nevede jako že se to musí nějak konkrétně jako k čemu co teda jako z toho vyplývá jasně no a pak právě jednou takhle ta beznadějná rada skončila a venku stál Karel Merhaut nevím už z jaký organizace prostě a říká mi: "Marie nech je vykecat a dělej co uznáš za vhodný." To byla taková první jakoby já bych se jako ani úplně netroufala že jo oni byly ty autority a já bych se tam prostě pleskala no a tak jsem si říkala: "Sakra ty ekologové toho nažvaněj tady chce dát nějaký konkrétní příklad." No a tehdy ke mně přišla Aneta Dostálová která měla už zase byznys úplně zuby měla vystudovanou zemědělkou tak jsme spolu vymysleli ty stromy v Lublňských že to je jako konkrétní lidi uvidí že ty ekologové to myslí vážně že něco jako umí i udělat ne jenom o tom jako žvanit no tak ta Aneta si to vzala jako za své a ona byla fakt taková důsledná takže těch 30 povolení prostě oběhala a tam tehdy že vás přerušuju vlastně nebyly stromy tam jeden takový přes přerostát no jeden a vy jste jich zasadili kolik nakonec no já nevím jestli nejdřív jakoby 11 a pak ještě docikový jestli celkem 19 prostě úplně přesně jsem to jakoby už to už mi to vypadlo z hlavy no ale bylo to tak že vlastně už jsme měli všechny povolení ty povolení platily dva roky že jo že do do dvou let jsme to museli vysadit no ale furt nám tam visely pražský vodárny furt tam byly inženýrský sítě že jo ty správcové se báli že ty kořeny jim ty sítě naruší že prostě to tam poničí a ty vodárny prostě to blokovaly a já furt jak jsem furt do toho rádia prostě mluvila až pak jednou telefonát a říká: „Paní Hajsová vy se vo mě furt votíráte přijďte a řekněte mi co chcete.“ Ředitel vodáren ředitel Vodáren tak já přišla do vodáren a mu říkám: „Helejte mí poslední souhlas.“ Tak on to fakt podepsal protože už ho to nebavilo že jo že furt někdo do něj furt do něj se někdo navází tak ten souhlas podepsal no tak my jsme se jakoby začali jsme shánět že jo peníze na ty stromy protože v té době se nedaly v Čechách koupit ono je předpis že jo ve městě musí bejt 2 m podhledová výška nemůže se sázet strom aby ho auta nesejmuly že jo musí to bejt i na tu dodávku aby projela tak to v té době takový stromy nebyly že jo tak jsme je museli objednat z Maďarska teď zas zas to musel být tenhle ten druh tý toho agátu protože třeba ta sakura byle lidem do oken jo tam je úzky to to zase architekt to bylo jako to jsme museli se zahradním architektem spolupracovat nebo to byla tehdy paní architektka už nevím ale že to musí bejt určitéj typ do ty na tu mal ten malej prostor kterej to města a přežije že jo tu dopravu a tak no takže jsme to tehdy z Maďarska objednali no a peníze nějak jsme měli jako částečně si jeden strom koupil ředitel český pojišťovny jeden strom si koupil vyslanec britskej dobře tak to taká strašně práce že jo to oběhat no jasně no tak jsme takový i drobný sponzorita drobný ono to jeden strom přišel na 20 000 neli na víc ale ty strašně drahý byly ty jámy to kopali Rómové

pověšený zlatem ale prostě ta jma 10 000 no a když jsme měli jako vykopáno dejme tomu těch 11 a prostě ono to snadno to spočítáte protože ty první stromy byly ty na tý protilehlý straně než máte Lubránsku 18 tam u vás nešly tam těch ty sítě byly hodně hustý takže my to mohli dělat jenom na tý protihlý straně a vlastně ty co jsou potom jakoby na druhý straně Vencigova a tak to byla už potom jakoby v druhý etapě a to už jsme měli prošláplý to už myslím že to už šlo jako podstatně jako hladi no takže a když už jsme měli ty jámy vykopané stromy na cestě tak najednou přišli z Žop že je to investice že nám těch 100 000 který přeslibili nemůžou dát aha že na investice nepřispívají no tak mi najednou na to neměli zdroje no ale já na zeleným kruhu si slila peníze na Lipkovice z Dažbu který tu publikaci dávali dohromady Američanka Susan Gockler a Hester Angličanka oni fakt neuměli česky a obcházeli tu mosteckou a ty ty lipkovický obyvatelé a prostě ty státní úřady oni mají takovejhle štv magnetofonovejch pásků nahranejch a pak to prasně přepisovali honza Kroupa myslím že jim to přepisoval no ale to nemohla být knížka že jo pak to myslím Marek Šálek editoval no ale oni měli u mě na zeleným kruhu měli účet jo kde ty peníze vlastně Transka si jim nebo prostě oni zároveň dělali fundraising tak tam nějaký tisíce byly tak já z toho půjčila na ty stromy a tehdy to do dneška nechápu ty peníze nikdo extra nikdy nedal a já vysela stromy i vydala knížku hm takže oboje oboje se prostě podařilo jo a účetní jsem měla jako z ODSky funkcionářku ta to prostě hlídala že jo vždyť Klaus nás obviňoval že všichni kradem prostě takže já jsem musela mít to účetnictví jako fakt tipťop no ale prostě podařilo se jakoby obojí no akorát nebyli spokojený ty autorky protože oni měli taky ohromný výdaje že oni by ty peníze projedli co jako co si budu povídat jako ty jo měli strašlivou režii jenom těch telefonních karet prostě co protelefonovali já si říkala: „Holky až vyjde kniha tak si všechny peníze nechte ale já tady vlastně vám garantuju že ta knížka musí vyjít.“ No tak vydal Divus kterej teda nebyl levnej protože to je fotografická kniha takže vlastně ty ty peníze spolkla nakladatelství no a zelenej kruh tam maj jenom takovýhle logo jo prostě oni jak byli vzteklý ne tak tam ani nenapsali děkujeme zelenému kruhu že kdybych na těch penězích fakt neseděla že jo tak by to opravdu projedli jo to prostě bylo na knihu no že to vlastně bylo strašně jakoby tak jak to dělali tak to dělali strašně amatérsky hrozně náročně že jo profí by udělal pár rozhovorů ale oni to fakt jako vzali hrozně poctivě to vzalo jako za srdce že jo vzadu je mapka těch poničenějch vesnic a ty Lipkovice jako jedny z posledních no takže vlastně to byl takový můj první jakoby praktickj projekt že ty ta ty stromy nebo první jeden z prvních že jo to nevím no a pak jsme vlastně slavili den země ještě že vás přerušu ale vy jste teda ještě sázeli v další ještě v Kubelíkově jste sázeli no to už pak se na nás lidi obraceli že jo z tý Vencíkovy že tam chtějí taky stromy no pak v Kubelíkovy taky a to už to už prostě nějak jako šlo bez bolesti jasně jasně a ještě teda v Légerově jste sázli tam jsme sázeli do těch kontajnerů no protože ono se jako fakt vydali jsme kuchařsku sázení stromů to ilustroval Andreas Beckman který pak přešel do nadace partnerství a těm myslím řekl že stromy jsou nosný téma protože já jsem tehdy čelila kritice obecně já jsem čelila kritice celej život musím říct jo ne hm jsi byl dobrá ne všechno jsem dělala špatně a tam taky tehdy Petr Kužvar bratr Miloše měl ekologickéj právník no a tenhleten Petr měl právní servis jako ekologickéj a ten Marie stromečky to není žádněj e trvale udržitelněj život jo jakože to je příliš jako titěrný já říkám: „Ale Petře co já mám ve svejch rukou jakj trvale udržitelněj život takový abstraktní pojem můžu já tady 40 letetá žena jako co já tady můžu udělat prostě pro ten svět okolo no a pak jsem s tím protestovala v Klatov proti těžbě zlata a ženskou konferenci jsem zorganizovala v Kašperkách tak jsme jako tak jako spolu spolupracovali no ale ty stromy ten András tehdy přešel k tomu e no to partnerství a partnerství si na stromech udělalo víceméně živobití do dneška sám do dneška prostě stromy ale jo prostě ten Andreas to tam přeněl krásně kreslit měli takovej plakátek na něm byly stromečky a pod ním jak maminka veze kučáred' někdo čurá prostě pejska věcí krásnej plakátek no a ta Aneta myslím že napsala takovou kuchařku tak jenom nakopírovanou jo nebylo to knižní vydání no ale hlavně jsme se snažili tehdy jakoby to prosadit do tý e do tý agendy těch

obcí a měst což se svým způsobem povedlo že jo jako my už jsme pak nepotřeb já jsem měla ve správní radě kolegy z NBA a říkají: „Marie proč nesázíš pořád ty stromy to je daleko jakoby populárnější než nějaký ženský konference že jo ale proč bych je sázela když je začaly sázet městský části že jo já jsem pootevřela dveře a ty dveře se pak otevřely a už si to vzali za svý ty obce ale jak jsem pochopila tak to do dneška není dotažený legislativně protože my jsme tam ty stromy vyseli a najednou co já koukám tam je Ríha a Telekom tam pokládal kabely normálně přes ty kořeny no tak já jsem právě kolem toho zase udělala strašlivej skandál že to jo že to vlastně ty stromy neměly žádnou ochranu že jo každá ta inženýrská síť 2 m nesmí bejt nic jinýho než kabel ale ty sítě nic no oni pak začli ty sítě dávat eh subtera myslím že do těch kontajnerů jo a taky jsem j byla navštívit že že pojedeme za nima když někde dají sítě a budem tam ty stromy sázet ne nepořídila jsem prostě no to je jedno ale tak jsou je to do dneška problém je to do dneška do dneška se to vlastně tehdy jsme to jakoby otevřeli s tím že vlastně byl zájem těch úřadů že jo přest něco vysadím tak nechce aby mi to někdo za dva roky zničil že jo technická zpráva komunikací a pak jsem pochopila že do dneška ty stromy nemají žádnou ochranu jak strom trošku přeroste tak je hrůza že jim padne na hlavu nebo prostě jako já furt nevěřím vlastním očim hm co a nebo se nemůžou vysadit protože jsou tam ty sítě ale vlastně se na to nějak nemyslí předem že v průběhu No v průběhu toho jako nevím kabely už dneska že jo všechno je to prostě jakoby v éru že jo kabely dneska už tak dejme tomu voda ale to jsou roury obrovský to bych chtěla vidět ten kořen kterej by prostě provrtal provrtal ten vodovodní trubku ale každopádně většina těch stromů tam do dneška je kde jste je vysadili vlastně je tam a do dneška jakoby slouží ty rabátka viděla jsem že někdo si tam udělal zahrádku ale vesměs to prostě jako jo přežili no přežili to prostředí byl to dobře vytipovaný asi nebudou navěky prostě je to město že jo je to tak jasně ale třeba se tam vysaděj nějaký nový že jo už tam jako je už je tam už je to že to tam jakoby je že to prostě už se tam může No a pak ještě vlastně ještě v Hostavicích ještě pak jsme dělali jeden projekt Prá v Hostavice v Kijích tak tam taky e se prostě tady dělali jsme tam rekultivaci parku u školy už tam asi ta škola není a vlastně tam jsme taky dělali stromořadí ale vím že i v tý Kubelíkovi že to tehdy už jsme neměli stromy z Holandska žena mi dodávala ta firma Lesař a že z tý Prahy tři kritizovali že nejsou ty dvou dvoumetrový no prostě co sehnali všechách že jo že sehnali nějaký 1 metr a pů a že to prostě nesplně ten zákon no ale prostě myslím že tam do dneška taky jsou že prostě jako sousedi jako se na nás obraceli my jsme už to pak jako já jsem neměla potřebu řešit co někdo řeší druhej jo já jsem na tom neseděla jakože to je můj copyright já jenom já jsem ne já jsem byla ráda že to jako se takhle chytlo a že nakonec ta zeleň je téma prostě co si budem vykládat že jo ujalo se to jako téma no ale zároveň vlastně já jsem tak jako za chodu to řešila a jako chodilo za mnou jakoby hodně lidí protože asi já jsem jako dala každému prostor kdo chtěl něco jakoby dělat tak teda ta Zuzana že jo když přišla jako ze soci myslím že studovala sociologii tak tam ty lidi jakoby docházeli ze zvědavosti no ale pak myslím že jsme vymysleli ty politické strany že jo ten to pověs kdo je nejkrásnější že jí prostě takhle napadlo tak ta potom pracovala na tomhle no s tím že nebo třeba Adela Puršová ta skončila jsem třeba dělala tam bylo Nvideo a my jsme dělali programy pro střední školy Ekovýchova aha takže jsme promítali nějaký video z toho co on co to ta Bára měla v tom Ecofilmu a přišla střední škola že jo celá třída promítli jsme jim nějakej film a ty děti diskutovaly no tehdy jsem koukala jak blázen ty děti mluvily jak malý Klauzíci jo prostě už měli už jak ten Klaus jakoby dominoval tý společnosti většinou mluvili kluci to teda musím říct v těch 90 ty holky byly fakt němý ryby a ty kluci to byli jako fakt malý tržní ekonomové jako ty opakovali už z tý televize ty naučený kliše no nic my jsme prostě takhle to jako takhle pokračovali no a jedna z těch studentek gymnázium nevím jaký skončila gymnázium Adela Puršová nedostá se na vysokou zaklepala na dveře říká že by chtěla se mnou pracovat říkám: „No Adelo ale jako já tady nemám žádný zdroje jako a co by jako chtěla dělat ale to nevádí já tady budu třeba sedět a budu kopírovat klidně mě pošlete na

poštu a já že tam bude tak si tam sedla taková dobrovolnice prostě taková dobrovolnice no a jako fakt seděla a ono se postupně na ní našla práce našly se i nějaký ty na dohodu nějaký prostě zdroje že jo přesně začnete něco dělat a zdroje přijdou a prostě ty nápady no a ona pak s tou Zuzkou dělala to jako co se bude projednávat v parlamentu a prostě jo že tu legislativu jako co se bude jakoby řešit a nastupovat takže jsem tam našla nějaký svůj svoji platformu no pak tam byly že jo ta civilní služba ty civilisti to bylo teda pohroma jo ty prostě jakože na civilku dva roky že jo byly jakože byla levná pracovní síla že jo ta organizace za ně platila 2 000 a nejsem si jistá jestli náhodou jsme je od někoho nedostali jo ale jako jsem měl takovýho kluka pletichu říkám tamtam byli ještě z Občanského for z 90 let ten dům byl polepenej plakátama říkám se nevím jak se v Zeňku nebo Petře nevím jdi umejt tyždičky ne prostě jsem umývala dlaždičky já prostě za jděte za mézt dvůr no prostě aby i to prostředí nějak vypadalo jo tam byl všude bordel prostě že jo to nikoho nezajímalo všichni přemejšleli ale aby zametli schody že jo tak no řek já jsem jí tak chodila mejd dlaždičky a tak a no tenhleten pleticha a pak v tý civilní službě odjel do Anglie a oni ho načapali a ono se nesmělo opustit jako republiku aha a on to svěděl na mě že jsem ho jako pustila no ale já našťestí jak jsem měla tu účetní z toho ODS tak ona byla i taková jako chránila i mě jo říkám: "Marie nech nekrej ho nekrej ho on utopí tebe." Jo no tak jsem pravila že prostě odjel bez mě jako když mě prostě vyslychali že prostě tak jak to bylo jo prostě že si poměrně to vysvětlovali jak chtěli jako teda třeba to Ivo dokoupil kterj potom Aneta odešla na mateřskou a ten Ivo za ní jakoby dotahoval nějaký ty detaily těch stromů a on tam někde bydlel na Praze dvě a chodil si topit jo měl takový kšeftíky no ale docela tam jako narostly ramena byl jako důležitj no a pak se taky jednou stalo že já jsem nemohla na tu radu zelenýho kruhu nebo radu to už tam prostě taky taky to schůzka no a on tam začal mě jako jak se tomu říká mazat schody nebo jo ještě s takovou Pavlou Polechovou kterou jsem měla na budování týmu protřvaly udržitelný život tak tam začli prostě vykládat že já nedělám co mám dělat že to dělám blbě no a prostě začli mě podrejvat jakoby tu autoritu no a já jsem pak říkala „No tak já tady jakoby bejt nemusím jo prostě že Eva Vavroušková která tam tehdy byla říká: "Marie co blbneš vždyť oni nemají žádný kompetence k tomu tě jakoby shazovat nebo urážet ale mě to prostě mě to jako mě to jako fakt jako našťvalo jo protože jsem jako fakt jela naplný 150 % a tady potom nějaký který jako ze mě měly profit jo prostě co co si budu vykládat tu Pavlu na tu jsem dostala prachy e na Balatónu kde měl jet kde byla konference každej rok tam vědci světový vědci denis Medus a Donela dělal jako konferenci na téma životní prostředí a ten rok ten 96 bylo pátej bylo téma konzumní kultura ve východní Evropě no měl tam jít Josef Vavroušek kterýho zabila Lavina v horách no tak někdo doporučil mně tak já jsem si pečlivě připravila příspěvek v angličtině jak konzumní kultura přišla do Čech že jo jana Housa jsem vzpomněla Masarika a pak Václava Klause Viktora Koženého ne jak to tady jako jak všichni bojovali proti tomu že jo neb nebát se nekrást hus že jo proti mamunu církve a tady to jede furt prostě stejná písnička no pomáhala mi to v tý angličtině připravit i naučit taková tam byla dobrovolnice amerických mírových sborů ty pak koordinoval Pavel Šremer později tak ta mně pomohla to v tý angličtině i namluvit si protože já jsem se učila anglicky až po revoluci že já jsem jako nebyla nějaká angličtinářka a to jsem ještě vystihla pak v tý angličtině vystudovat NBA jo jako úplně takhle prostě z tý eh z čistý vody tak ta šla mně pomohla tu ten referát prostě udělat a vím že jsem ho tady jakoby říkala na nečisto na těch různých setkáních jsme třeba měli v Obří jak je jak se to ekocentrum Chaloubky tak tam jsme měli taky takový eko setkání tak já to vždycky říkala všem v češtině ne abych se jakoby otrkala že jo jsem ten příspěvek jako odemlela a pak v tý angličtině no a teď jsem jako a oni mi to začli jako rozrejpávat že takový ty analytici že to musí bejt bla bla bla ale ta šla byla říkám Marie drž to jo byly to 2 a půl stránky nikoho nezajímá hodinový kecání prostě udělej udělej příspěv když je to když tě to zaujme tak se tě budou ptát no tak jsem odjela místo Josefa na Balaton tam studený sprchy prostě nervy strašný že jo no něco jsem toř ododříkala teda by se uměla z paměti jak hereckou roli no a ten to jim se to

strašně líbilo no ten Denis Medus mě jmenoval koordinátorkou týmu pro udržitelný život tady už dva roky financoval nebo nějakým způsobem školil Pavlu Polechovou a Milana Cahu který tehdy nějaký to ekocentrum vedl no a nakonec to dal mě která s tím celkem neměla co dočinění a poslal na adresu zelenýho kruhu 10 000 dolarů a že z toho můžu zaplatit tu Pavlu a prostě a teď jako budovat ty týmy to co do dneška není prostě jo to a co ta v jednotě je síla že jo to ta vize ve Vavroušková ekologie spojte se tak na to jsem měla 10 000 dolarů a to byl jedinej projekt který se nepovedl no protože protože ta Pavla byla jakoby akademička předtím dělala v akademii věc zkoumala noční oblohu nebo prostě taková jako detailistka no ale řekla bych povahou no povahou asi ne úplně ne týmotvornej člověk jo prostě ne úplně otevřená vstrícna jako každěj není týmovej prostě no nesmí člověk musí bejt oproštěnej od tý závisti žárlivosti prostě musí bejt člověk jakoby nad věcí jo jako prostě neřešit prostě neřešitelný a já upřesně vím jako co se tehdy přihodilo my jsme s dětma země dělali týmový takhle ono my jsme to trénovali na hře Fishbang a Strategem jo měli jsme ten Denis Medows nám dal copyright na tu svoji hru kterou vymyslel vo tom že prostě hraje hrajou hráči hrajou hru Fishbang která spočívá v tom že jakoby loví ryby no a jako všichni loví že jo hamtají jako monopoly prostě všichni hamtají no a závěr je ten nemůžete tolik lovit vždyť ty moře nejsou bezný že jo no no no a stejně tak ta strategem ta zase byla o tom jako vláda to jako rozdělení rolí a že nemůžou všichni chtít všechny zdroje pro sebe když ten ranec je jenom jeden takže se musí umět domluvit kolik financí přijde sem tam no takže to jako na těch hrách se to učilo no takže mi ten strategem prostě tam jakoby hráli já jsem asi to uváděla nějak obecně a ta Pavla to pak s nima jakoby detailně hrála no a pak jedeme zpátky ve vlaku já jsem si dala pivo tak jsem tak podřivovala jo ne ještě co se bude hrát večer jsme seděli u vo a tak se breptalo ne a od tý Pavly to nevím jestli to řekla tam nebo někdy že byla z rodiny kdy dvě sestry otec nějakěj úspěšnej divadelník matka taky vo děti neměli zájem a ta ségra na ní upozorňovala stále pokus sama o sebevraždu až ten jeden se jí povedl jo aby na sebe upoutala pozornost a tahle zase furt jakože studovala studovala jako úžasňačka jo a tatínku já jsem ta nejlepší no tak to tak jako vykládala no a já tam nějak tak pleskla že můj otec byl truhlář a když napsal paměti tak je koupil památník národního písemnictví a do dneška tam jsou jako jako takový slovesnost lidová slovesnost prostě taká ukázka prostě tý paměti se mu to přepisovala na stroje no to žádněj zázrak ale prostě eh nějak se zviditelnil víc než její prostě úspěšnej tatínek v životě no a já jsem právě to jsem tam tehdy nějak plesla a když potom jedeme v tom vlaku a já tak v tý polodřímotě tak slyším jak mě pomlouvá jo jak prostě proti mně jako už začla vyjíždět tam že jsem jí nějak musela prostě šáhnout na Achylovku no a pak vlastně jsme přijeli do Prahy a volal Denis Medows že je v Rakousku a že má pro nás počítač notebook ať si pro někdo přijede nikdo nemoh tak já musela sednout na vlak jet do vlně a teď mu povídám že začíná mi s tou Pavlou problémy že chodí do práce nasraná s pomenutím ksichty černý jako celou tu atmosféru rušila že jo protože tam to jako to nebylo vo výdělku to bylo prostě o tom nadšení nebo prostě o tom bejt užitečný a když tam vám někdo chodí a dělá ksichty a tak mu to jako povídám a říkám mu i ten příběh jako co z čeho si myslím že se to odvinulo a von že jo ty oni ty Američani jsou jako psychologicky zdatní a sociologicky on mi říká: „No ona ta Pavla celej život dokazuje svému mrtvýmu tatínkovi jak je úžasná ale klidně mi dal pravomoce a když s ní nemůžu vyjít aťatí prostě klidně dám výpověď jo že to že mám na ní peníze prostě že to No tak jsem jí jako dala fakt výpověď no ale ona jí od listonožky nepřevzala prostě to ještě bylo jako dusno já studovala občanský zákonník protože to jsem nevěděla že jak se dává výpověď já jsem prostě musela nastudovat i tyhle ty personální věci tam toho jsem nikoho neměla no nakonec se mi podařilo jí jakoby nějak odstavit no ale týmy se nepovedly no a peníze nevím jak se utratil no asi se nějak utratily na nějakěj jinej projekt asi no prostě ten Denis snad v tom nějak netrval jako on jí on jí znal on kdyby bejvali jí věřil tak ty peníze dal jí protože on jí školil jo ona uměla ten strategem perfektně hrát ale v tom to úplně nebylo že jo to to budování těch týmů o tom umět si sednout k jednomu stolu umět facilitovat

spravedlivou diskuzi aby tam nikdo ne nedominoval umět prostě stanovit ty cíle na ty cíle dohlížet prostě a furt to řešit furt to komunikovat já jsem teďko byla že odbočím já teď byla na Sázavěm a šla jsem si odskočit u známých odskočila jsem si do kláštera ne a ta průvodkyně tam říká že když ten Prokop ten klášter založil a pak jeho následovníci že měli 80 pravidel který furt mly dokola jako v kolik stát co dělat a tak jo no a my ty my ta pravidla nemáme že jo žádný desatel neuznáváme my v podstatě nevíme jak se chovat že jo a když do takovýhle nevládní instituce v podstatě chaotický by se dalo říct ty lidi jakoby takhle přijdou to není jako v orchestru kde každé dostane part a ví co má hrát jo maximálně mu dirigent řekne jak to má hrát co má pianissimo že jo fortissimo jak to má vylepšit tam to prostě takhle není tam není ten part jakoby dané že jo tam se to řeší za chodu tudíž se to musí řešit spravedlivě musí to řešit aby nikdo se necítil ukřivděný no a to to jsme se učili za chodu že jo jako musím říct že teda jsem v těch 90 přicházelo hodně vzdělávacích programů z té že jo jak to je kontakt prostě mě oni nás teda vyslali tehdy to ještě s Irenou Švehlovou do Polska abysme v místním zeleném kruhu studovali jak to dělají a ten zanikl dřív ten prostě skončil dřív dávno skončil ale nicméně oni prostě nebo jsme byli přímo v Holandsku jsem teda byla ještě ještě s takovou Brněnskou jako z nějakýho brněnskýho zelenýho kruhu no taká pobočka takže nám ukazoval jak to milie kontakt funguje že jsem prostě šlo v těch 90 strašně moc takovýchhle programů na to jak vést schůze jak prostě jak rozhodovat a tak no řekla bych že ty nevládky měly šanci bejt mnohem vzdělanější než státní instituce jo tam to bylo furt takový zasekaný furt že jo našťvaný úředníci a jako páni páni tvorstva že jo oni určujou a mě budem poslouchat takže takže jako si myslím že že to bylo jako dobrý jo že jsme prostě a že se že to i lidi jakoby brali jo že jsem někdo jako se třeba křičtel ale já jsem to poměrně nasávala jo takový ty co se Soňa Hermochová třeba z filozofie jsem pozvala Američana kterej nás učil facilitovat schůzky a prostě jako no ten mi jednou si vzal stranu a říká: „Marie některý lidi eh eh nevidí některý lidi umí zasáhnout terč v okamžiku kdy ho jiní ještě nevidí jako ti narážel že já jsem tam furt něco psala a oni mi to furt vyhazovali jako první a on viděl že jako že já mám schopnost jakoby trošku předjímat jo vnímat jako proaktivně myslet nebo vidět prostě mít ty vize jo no takže takže já jsem to prostě poměrně jako eh vstřebávala to co přicházelo měla jsem i grant americký vlády USAV na studiu managementu po jeden bod jsem se tam dostala že byly přijímačky na americký ambasádě jakože písemný kdy nám dávali abysme rozpoznali že jo z hluku letiště co se v co se hlásí a prostě takový to jako umět se orientovat no a pak byli ústní a už od dveří oni hlásí: „Paní Hajsová gratulujeme minimum bylo 60 bodů vy jste získala 61 no a tak jsem odjela tehdy e tehdy do no do New na Floridu do Miami Beach do takový organizace která zachraňovala Everglazes tak tam jako jak to vlastně dělali a pak jsem jela k tomu Daddy Medusovi na ten Dotty New Hampshire no tak ten Everg a z toho jsem si přinesla poznatek který se bohužel nepodařilo v Čechách zrealizovat že ten ředitel ten přišel tam jako profesor ze Stanfordské univerzity a taky do takový jako upadlý instituce vnesl prostě jakoby systém že tam najal vědce který dělal výzkum ohledně řeky učitele kterj dělal osvětu ve školách a po po těch lidech funra zrovna jsem tam byla když nabíral někoho na fundraising který získával peníze a oni to nedělají jako moc po firmách po lidech jo lidi dopisy osvěta a lidi přispívali američtani jsou naučený prostě dávat takhle no a pak kampaňku z demokratických od demokratického prezidenta která dělala kampaň no a to jsem prostě viděla tu úžasnou spolupráci že díky tomu on tu organizaci během roku takhle vyzved jo že takhle prostě to jelo a to ten toho člověka na ten fundraising on nabíral tak že mu nejdřív nechal těm lidem že měl nějaký kandidáty udělat psychotest takovej rozbor osobnosti jo že někdo má mentalitu účetní jde někdo naopak přesně takovej ten pelmel ten manažerskej že jo takovej ten že má prostě ten přehled no tak aby ten člověk odpovídaly mu tyho dispozice k tomu pak ho s ním hodinu mluvil jako to byla personalistika jak hrom no a když už ten člověk jako byl by podle jeho byl vhodnej tak ho nechal očichat tomu týmu jo jestli zapadne do toho týmu jo že ne každé by vybral někoho třeba ideálního ale ten tým ho nevezme protože třeba to bude kariérista

nebo já nevím naopak třeba upozaděnej takže vlastně to bylo strašně sofistikovaný sofistikovaná personalistika což tady nešlo protože tady já jsem byla ráda za každou dušu nebyli lidi tady nebyli lidi jo a i když jsem dala na pracák třeba já jsem potřebovala i na tu správu toho baráku že teď já jsem se starala o ten barák že to byla údržba střechu jsme dělali do baráku teklo ta rekonstrukce že jo malovat úklid tak já jsem dala na normálně správce baráku že procesí chodili a jenom chtěli razítko že tam byli to byly prostě trvalý věžírky a když jsem říkala proboha už mi sem nikoho neposílejte tak to trvalo další dva měsíce než to vyřadili z toho systému takže já jsem jako určitou dobu nedělala a našla jste nějakýho z práce na konec ne myslím si že ne že jsme to furt dělali furt jsme to pytlíkovali jakože takhle své pomocí jako sami no a vy jste dělali taky tu rekonstrukci tam teda no a je jak to jak to probíhalo to jste dělali teda své pomocí v zahradním městě bydlel měl takovej dům eh pán který měl z učiliště stavební učiliště tak já jsem ho tehdy navštívila a on mi to s těma učněma udělal zadarmo jak on pak jsem tam udělal prodejnu dneska už se to dneska už se nedá dohledat prostě oni mi to udělali ty učni jako praxi nějak no prostě jako takhle jsem to všechno řešila jako z lásky že jo takže učně vybourali ty příčky jako nějak se museli ty advokáti vystěhovat tak to už nevím prostě to asi je ta Praha jim dala náhradní prostory to netuším ale vybouraly se ty příčky no vymalov protože tam furt teklo ne tak jsme to vymalovali to někde jsou fotky že jsme takovej mi chodil pomáhat takovej chaotik Jarda Sterec že jsme to jako že jsme dali záměr že jsme to vymalovali že jsme ty mapy ne že jsme z nich byli takovej strom a jako kruh a že jsme z toho udělali takovej design takovej chaos no takže byla potřeba střechu spravit ne když ten když tam teklo no tak to jsme vymysleli že uděláme zelenou ne když to je vlastně vnitroblok a koukají na něj ty ostatní domy tak ať nekoukají na asfalt že jo tak to byla asfaltová říkal: „No tak zase fatra napajdla dala fólii ten někdo zahradní si dali teď on to několik vrstev že jo to není jen tak ta technologie to jsme museli prostě taky dodržet no ale všechno jsme žebrali všechno prostě bylo jakoby sponzorsky i tu kladku nám někdo půjčil protože jsme jí tam postavili obrácen že pak když jsem viděla jak ty lidi pracovali že kdyby se mi tam někdo stal úraz to bylo všechno šlo na moje riziko prostě ta střecha nemá žádný oplocení jsme žádnou ochranu neměli a my tam tahali kde jsme našli písek stavební suti tam je tam není žádná zem nebo minimálně kde bysme ji koupili tam je prostě co jsme kde nasbírali my jsme jako počítali s tím že tam vysadíme skalničky jo a ty že porostou na všem tam ty tam jsou no ale pak třeba holubi že se semem pak tam začal zborovička bříz prostě pak jsem tam začalo Modřence něco co jsme vůbec já tam jednou vzala eh tady dělal přípravu do EU Terho manželka Perry Hunter Terh byla s náma se hodně kamarádila tak jsme jednou z toho obytnýho domu se tam s ní šli podívat a ona mi říká: „Marie vždyť to je poušť.“ Ono to ještě jako z velký části byla a já říkám: "Pirian to se rozroste to je tak jako že jo jsme měli pár truhlíků to je velká střecha že jo na to pár truhlíků nám tam zahradník vysadil ale myslím si že dneska pilý že jo sukulentu že to je zelený." No no takže to vlastně všechno se muselo takhle ale v té době jako ty lidi se nechali přesvědčit oni taky to brali jakože s tím zviditelní jo protože jsme všude uváděli střechu dala Fatána Pajedla toleto že to jako myslím si že se tehdy zpracovalo s lidma líp než teď kdy už no nevím peněz je sice mezi lidma víc ale asi ta ochota nebo ten zájem prostě že už to asi myslím si že už to je že už se to jakoby proústrovalo nebo že už to není no tak takhle prostě to všechno jakoby Takže vy jste jako ředitelka řešila i rekonstrukci vlastně i i zprávu domn všechno prostě to bylo já jsem stloukla 10 kg vždycky vždycky s takovýma úkolama prostě nabírám protože to jako se začnu obalovat no ale hlavně jsem přitom řešila že teda já teda tady vlastně takhle cepy nožím pak přijde ten telekom hlavně jsem řešila kdo tomu světu vládne a co je třeba změnit že jo ta strategie protože my když budeme furt já budu čistit studánky a zase někdo přijde a já můžu furt čistit studánky to prostě nemá řešení jo no takhle třeba celá ta ašoka nebo prostě hodně těch organizací i charidních je na řešení následků jo že že napravujou následky blběch příčin nebo prostě blběho systému jo že ten No tak jsem najednou tak jsem došla k tomu kdo tomu světu vládne to byla mužská vláda že jo tehdy

úplně absolutní viděla jsem taky jak se neuměli dohodnout ti můj ministři že jo v té vládě to jsem viděla jakoby viděla jsem to i u toho i na tom nábřeží jo oni ze začátku ta vláda sfou zasedali vedle v zasedačce já jsem měla tady sekretariáta když jsem měla děti pryč tak jsem tam do noci pracovala tak jsem tam mohla i poslouchat jak jedná prostě ta vláda že jo jak žvaně i prostě jak to jak to je nekonstruktivní často žere že jo tím pádem i jakoby ty finance no tak jsem založila tehdy přišla za mnou Eva Hauserová spisovatelka a založili jsme spolu klub žen mhm ještě ona chtěla že udělám jakoby feministickou skupinu a ten Andreas Beckman Američan že jo kterj tady říkám: "Marie neříkej tomu feminismus vždyť to tady budou lidem stávat vlasy hrůzou." Tak jsme udělali ženský klub zelenýho kruhu zelenýho kruhu no a společně jsme tehdy zorganizovali v Čechách první ženskou konferenci na téma ženy v politice a veřejném životě růže mezi trním to ještě ženský organizace že jo prostě běhaly za námi ještě takže ek že zelený kruh prostě se angažoval v tomto to jsme udělali na Řásnovce v mateřský školce rudkolinská to tehdy tam domluvila no a byl zrovna mistrovství světa v hokeji a my tam jakoby jednali a přišla Česká televize a jak byly byly Velikonoce ta výzdoba byla vajíčka a slepice ne tak oni dělali záběr na nás a na ty slepice a pak to šlo mezi hokejem po přestávce no a jako já jsem přišla domů a kluc děti: "Mámo my jsme tě viděli v televizi" jako nedali si dohromady ne ty vozky a nás no a druhý den ten jdu jdu doprovázala se malýho kluka do školy a jeho a prostě kamarádky že ho mávali a on pyšně se napařoval ne a ten druhý přišel a říkám: „Ty mámu klukové kolegové ze školy říkali: „Ty nebyla včera tvoje máma v televizi nejmenuje se Marie a já jsem řekl že nevím jak se jmenuješ se styděl ne jako puberťák se styděl že máma se tam profiluje jako prezentuje v mezi nějakýma bábama mezinárodníma no ale tam jsme měli už jakoby Fredu Majster Blau eh poslankyně zelených v Rakousku kandidátku i na rakouskou prezidentku svýho času měli jsme tam jednu poslankyni z Ostravy prostě už tam jako padaly takový jakoby dobrý nápady tá ta třeba ta holčina z té Ostravy ty bylo 26 to byla mladá a říkala že už od dětství od dvou let s ní rodiče mluvili jako dospělou že ji vtahovali do rozhodování že jí neříkali ta je malá nebo tak a že ona že se od dětství učila bejt jako zodpovědná soběstačná takže klidně šla kandidovat jo neměla takový ty ženský mindráky prostě jo siedono panenko v v koutě budešli hodná najdou tě prostě od malička nebyla hodná tak ta tam prostě se No no byla tam Alena Valterová ta spisovatelka myslím že napsal o Sidoni nádherný prostě měli jsme tam takový osobnosti a vlastně jsme se bavili o tom eh jak by to jak by vypadal ten svět kdyby do toho mohly ženy více mluvit no a vyšlo nám že kdyby aspoň 30% tam těch žen bylo že by že by to tam vnesli takový to horizontální myšlení že jo vždyť my jako utíráme dětem nosy úkoly děláme nakupujeme vaříme protože děláme 1000 věcí tudíž máme ten dar vidět ty souvislosti že jo když to muži vystudují pracují jedou jeden směr že jo mají výborný vertikální prostě myšlení že jo tak na cíl ale my jsme prostě jakoby jako roztěkaný že jo nesoustředěný no ale to je to je v životě k životu patří no ale takže když jich je tam míň než 30 % tak se musí přistoupit při přizpůsobit tomu vertikálnímu prostě směru no ale pak jsem byla velmi vděčná když jsme při přešli do Evropský unie že oni jako součást každýho projektu dali horizontální témata kde přesně bylo trvalitelný život eh informační společnost prostě takový čtyři body ty zastoupení žan no ano rovný rovný šance a komunitní spolupráce no já úplně mě úplně to hladilo na duši protože to bylo přesně to co jsem jakoby oni to krásně pojmenovali jenomže tady v Čechách jako furt bylo že tomu nerozumí že neví tak tady to pak voř vořezali jenom na tu informační společnost a nevím prostě tady prostě tady furt se ty žadatelé o ty vo ty peníze bránili že nevědí co po nich v těch horizontálních tématech a že to nejde naplnit a že to nejde naplnit takže oni to tady fakt jako udělali pro Čechy výjimku aby se to nemuselo jakoby do těch projektů e těch do těch tahů na branku do těch dálnic aby se nemuselo jakoby zvažovat co to přinese těm lidem přes který ta dálnice kolem kterých pojedou že jo no takže to mě tehdy jako tehdy zahřálo no ale jak je vidět ne na dlouho no tak to jsem vlastně No ale mezitím mi do toho přišlo eh že vlastně eh ten Milan Sá co jsem už o něm mluvila měl jít na britskou radu tam přišli chtěli nějaký povídání o

ekologických organizací a nemoh tak mě poslat pozval a oni tehdy sondovali jaký je vzdělání těch ekologických aktivistů a já říkám: „No tak asi všem možný přírodověda matematika.“ A on říká: „No a má tady někdo management?“ Jako já říkám: „No to se tady nestudovalo to neumí.“ Jako: „No to byste ale potřebovali jako umět přesně to dát dohromady že jo nebo sladit všechny ty složky do do do sebe no jenomže to byla soukromá škola chtěla 30 000 na rok to bylo tříletý 3 a půlý takže to bylo 100 000 že jo něco přes no a tak já jsem se přihlásila na českou manažerskou nějaký post nějaký postgraduál na střední školu a to bylo informační nuda jo to prostě něco z psychologů prostě klasika takovýho něco úplně o ničem hm no a tak jsem rok na to jsem znovu jako si říkal ty to chce tu to chce tu anglickou školu no a neměla jsem těch 30 000 že jo já jsem tam měla nevím kolik 5 000 nebo prostě to jsem nemohla dát no a tak jsem to na tý radě jako nanasla že bych ráda vystudovala management a Ivan Dejmal Marie ty tě zkaží to nemůžeš to tě zkaží ti a Josef ale Marie jen studuj vzdělání samo o sobě nikoho nezkaží důležitý je co jak to použiješ ne no a někdo tam vyhrábl ty prachy že jo Josef byl myslím že docela takový aktivní v tom získávání v sponzoringu nebo prostě že se uměl přimluvit že jo že i ty státní zdroje šly jakoby získat no takže jsem začla studovat v NBA v angličtině v Americe tady tady to bylo tady to byl oni to dělali dohromady Jo že tam jsou ty muži no a vlastně a já jako sekretářka no prostě jsem klčem že je potřeba se dostat jakoby do nějakých strategických funkcí no ale zároveň že sama tam taky toho mnoho nezmožu no ale takže jsem vlastně po tý konferenci ženy v politice byl senát tak jsem si řekla musím jít příkladem bez ohledu jak to dopadne no a na kandidát ze strany zelených jsem se přihlásila jako nezávislá a zaplatila jsem ze svého kausy 20 000 a šla jsem kandidovat na domažecký okres jsem z Klatov že jo že tam mám ty spolužačky že by mně mohly pomoci no a to je prostě ty lidi vůbec se neumí organizovat jo prostě jsem svolala spolužačky z ekonomky říkám: „Holky řekněte každá pěti kamarádkám ať mě volí ať těch pět kamarádek řekne pěti kamarád.“ Ne neuměli ani poděkovat když jsem jim poslala potom sborník prostě ne jako marný no ale nicméně já to objížďela stopem že jo auto jsem neměla letáky nějaký mě na tisk šéf strany zelených takovej Zeman tehdy byl měl tiskárnu já j jednu bednu zapoměla ve vlaku takže jsem dojela do Káou s druhou bednou no takže jsem to objížďela stopem no dostal jsem 2,5 % což jako na ten byla jsem poslední za pěti muži což jako všichni říkali ze zahraničí co už jsem měla ty známý Marie pokračuj to je ohromnej úspěch jako takhle na koleně každé koho jsem oslovila tak mě evidentně jako volil jo ale koho jsem mohla oslovit že jo to mě lidi zvali domů na kafe bylo časově hodně náročný no ale jako bylo to taková jako zajímavá zkušenost dovolenou bych takovou nepořídila jo protože to jsme jako fakt se dostala k těm lidem a ty lidi v tom 96 ještě jakože jo třeba v železný rudě a proč tady nebydlíte když jako když tam za ně jako chci kandidovat proč tam nebydlím no tak prostě takový Ale tehdy zkušenost kterou jsem udělala a kterou jsem dala Zlatuškoví který pak se do Senátu dostal aby neroztiloval já jezdila po domaženským okrese že jo těch nejvíc dálnic stopem kdybych se bejvala soustředila na Klatovi nebo na Domažlice ono tomu senátorovi který pak vyhrál stačilo 17 000 hlasů jo když Klatovi mají 27 nebo tak kdybych se soustředila na jedno město tak říkám tehdy Zatuškovi někde jsme se potkali na nějaký ein Fellowship říkám ať to ať zůstane na na půdě tý univerzity nebo někde v tom Brně že já jsem strašně energie vyplítvala tím přesouváním jo kdybych se soustředila tak mi stačilo těch těch hlasů pár no ale proslavila jsem se tím že jsem obeslala ty svoje mužské kandidáty dopisem který Mladá fronta Ráda zveřejnila že jediná ženská kandidátka možná v celý republice oslovuje své mužské protikandidáty aby odstoupili mhm že je žen v politice málo a ať mě galantně teda dají přednost no a ozval se jediný ten Petr smutný z Domášec který pak vyhrál a napsal Marie já bych vám to klidně jako přenechal ale víte kolik se v tom točí milionů jo že oni vlastně oni všude měli billboardy a měla těch pár černobílých letáček že jo všude byly billboardy tak že jo Klaus Klausovo kandidát tady vyhrál to Petr smutný myslím že dvakrát za sebou ale vytěžila jsem z toho že jsem vlastně byly kulatý stoly v rádiu a já zrovna

mluvila s těma kápama dvouma z ODS a ze sociálních demokratů z těch nejsilnějších no a za tou kukaní byl celej nastoupenej rozhlas asi jsem se zřejmě dobře prezentovala protože mě pak dali na rok zakázku minutu ekologie že jsem minuty ekologie dělala v plzeňském rádiu no takže takhle se dopadla moje ale já jsem jo pak jsem ještě myslím že jsem nějakou kandidátku jako že jsem někde figurovala ale jenom jsem chtěla dát jakoby příklad tý že je potřeba mít odvalu prostě jo že to nemusím vyhrát není důležité není vyhrát ale zúčastnit se že nemůžu o tom jenom žvanit ženy do politice ale protože jsem tu dobrou vůli že jo Zuzana pak jako to je do dneška myslím že zastupitelstvu drhované na tý tam na tý 13 přenádce nebo jo že vlastně že že je potřeba do toho jít jo i když samozřejmě pak teda bych asi se nudou ukousala ale prostě našťestí to nedopadlo no ale takže vlastně takhle byla no a pak že vlastně potom když už na tom zeleným kruhu to začlo oni teda musím ještě říct že mě kritizovali celou dobu zelený kruh je kancelář servis ekologických organizací já mám dělat kopírku že bude kopírovat počítač že bude počítačovat zasedačka bude uklizená maximálně jim zajistím občerstvení když se objedná ty venkovský já tady nejsem od toho abych dělala projekty to to prostě furt na každý tý radě se to řešilo že já dělám něco co dělat nemohu ta kancelář je od tohodu a ne tam od tamtoho aby řekli z čeho jakože aby si jí živili že jo jo když už nakonec chtějí tu služku no tak ať tu služku platí o tom nebyla řeč že jo já tu kancelář táhla z těch projektů že jo nebo prostě vedle těch projektů se hold dělal i ten servis že jo vlastně když ono když vám do počítače leze 10 lidí tak ten počítač je furt zavirovanej byl prostě kopírka taky furt opravy to prostě že jo chvíli vám to dělá někdo sponzorsky ale prostě to jako ne nejde věčně takže ona ta údržba nebyla úplně jednoduchá i pro ten náš provoz že jo že prostě to že ale to jsme dělali tak jako levou zadní ale já si myslím že to bylo tím prostě žijeme v určitý kultuře že jo nasáváme její hodnoty s mateřským mlíkem eh ta kultura to má tak že my ženy od 40 nahoru už jsme jenom ty maminky babičky pečeme vaříme že jo ale že bysme mohli mít svý nápady a bejt kreativní a něco vytvářet a teď ještě navíc e prostě já jsem jakoby bych řekla že jsem byla docela jakoby vepředu nebo v přestihu já jsem ty ostatní neřešila jako si dělají co chtějí já jsem mě neměla potřebu kritizovat nebo hodnotit no ale když jsme sázeli stromy v tý kubelíkový a dělali komunitní rozhodování v Radhošský o tom jak chtějí lidi aby vypadal vnitroblok tak mě tehdy ta paní co dělá na na tom Ježí Šiškové životní prostředí tak tam dělal nějaký chlápek ve stavebním odboru jeho žena byla někde v neiskovkách nevím kde a že mě strašně nemají rádi že jsem jak štika v rybníce já vůbec si žádný agresivity nejsem vědomá ale musela jsem strašně dráždět to jako bych řekla ono na 100 projektů vyšel vyšlo pět jako já si nebudu nebudu vykládat že jsem byla nějaká jakože to byl zázrak byla to strašná dřina no ale prostě musela jsem vypadat jako úspěšně a to se v Čechách to vám vlastně jako záviděli no já si myslím že to byl že prostě a proto furt jako tady sít a kopírku zajišťuje počítač a tady se necpinost do nějakých žen a prostě nějaký jako další projekty tak se to nějak jakoby Ale vy jste ty projekty rozjela vlastně a dokončila kromě těch doončila nabrala jste lidi nabrala takhle oni to to byli většinou lidi jako na dohody nebo na živnostřáky jo já jsem na to nebylo abych mě i já jsem myslím dělala na živnostřáky jo že jsem měla prostě živnostenský list protože nebo potom už si myslím my jsme ještě v rámci NBA ty moje já jsem tam získala ty jako z byznysu jednoho Pavla Rosypala kterej dělal na ministerstvu hospodářství nějakýho ředitele a Jakuba Slavíka ten zas dělal někde v myszysu prostě jsem získala a tu kolegyni ze spořitelny že jsem je získala do týmu ať vytvořili jsme strategii zeleného kruhu a oni tam jednou přišli za mnou eh a vedle zrovna jakoby ještě zase dala myslím že rada a ty kluci skrz dveře slyšeli jak se tam mluví on říká: „Ty Marie vždyť o mluví jako nějaká paralelní vláda jo že se tam furt jakoby se ne nedostali z toho že už vláda nejsou rozhodovali co vůbec nebyly jejich kompetence že se tak furt mluvilo jo když to my už byli na tý nejšší úrovni my jsme mohli opravdu dělat jenom to co máme ve svejch rukou no nic takže já jsem vlastně i tu tématiku vtáhla mezi ten byznys jako ten zelenej kruh a teď jsem asi odbočila tam šlo o to jaký ty projekty jste teda dělali protože já vím že v době kdy vy jste byla vlastně v zeleném kruhu

že jo vy jste začínala a byli tam byla tam jedna sekretářka a ten a ten civilkář vlastně ale potom už vlastně ty projekty byla ta legislativa že jo no pak byly ty stromy to byla ta Aneta potom ten Ivo dokoupil no ta ta legislativa byla ta Zuzana s tou Adélou pak byla ta zpráva domu to většinou nějaký ten civilista jakoby ošetřoval jejich jména už bohužel jako nedám ty pozitivní člověk vypustí že jo ty ty co dělají problémy jak ten Zdeněk Pleticha to si pamatujou no pak tam byly ty Lipkovice z Dařbůch to byla ta Susan s tím protože oni ty prachy chodili že jo to se musela zaúčtovat nebo dávat zaúčtovat to sponzorství pak tam byly eh pakly ten ty ženy to jako ta Eva Hauserová koordinovala pak ten Andreas Beckman ten chodil a já nevím jestli jako takový public relation nám pomáhal dělat jo letáky to mě to mě chodili ty cizinci co chodili tak mně pomáhali dělat tu vizuální identitu nebo prostě tak tak já nevím do těch projektů den země jsme třeba organizovali to možná ten Andrea se angažoval že jsme fakt v Lublensku s tou Peryhan tehdy jsme tam dali barikády my jsme postavili protože nám nějak Praha dvě že jsme si požádali pozdě nám odmítla dát ty zátarasy jo nebo jak co se musí dávat že jo to zablokování jako lublaňský no a my jsme tehdy tam s tou Peryhanta byla neskutečně akční my jsme tam postavili popelnice aby nám tam neprojížděly auta my jsme udělali barikádu do prostředu lad' jsme postavili TP pak tam lidi si postavili Peter Bergman tam přinesl stánek udělal tam veganskou potravu z diagnost'áku tam prostě přišli hrát hry ted' různý tam no co kdo přines tak se tam od a takže to auta respektovali že tam no když tam byli popelnice dneska nevím myali no prostě nebo no my jsme tam my jsme jako udělali ulice pro život jak by vypadala ulice děti tam lítaly jak by vypadala ulice když by to nebylo parkoviště když by to nebylo průjezdný prostě my jsme chtěli ukázat to jsme dělali vlastně někdy jsme to udělali na Míráku ale to třeba byl problém že nám někdo nabít hudbu třeba nám hrálím hladík s hudkou jo ale třeba jednou nám tam někdo najel hudbu taká tam Katka dělala chvíli ona pak dělala severskou literaturu a ona najela hudbu a to byly právě ty decibely jako ta techno tak to se už trochu míjelo že jo zas to hlukový znečištění to už se míjelo tím efektem no ale jako tady jsme dělali vlastně ta ulice pro život to byl taky jeden projekt že by ulice neměly bejt parkovištěm kdy dneska nemůžete pustit děti já když vezmu svý dva vnuky a vezmu sousedovi s dítě tak všichni ty se nebojíš vzít tři děti bojím ale bojím se aut že jo já se nebojím dětí já nebojím sebe ale to dítě se vytrhne a ten řidič ho nevidí že jo přes tu kapotu ty děti jsou malý takže ty auta jsou potenciálně největší nebezpečí jako pro děti a vůbec pro a tak je tam nejvíc nehod a nejvíc prostě že jo automobilismus způsobuje nejvíc škody by se dalo říct nebo je nejdražší co se týče potom následků řešení že jo úrazu a tak no takže takže tu ulici pro život den Země ten jsme měli pravidelně v repertoáru abysme přitáhli pozornost no a pak se tam začly vlastně vyvíjet takový ty alternativy ke konzumu že už myslím že na zeleným kruhu vznikl local exchange trade system les že ví že se tam takový ty socky s prominutím z okolí scházely v zasedačce a vyměňovali si služby jo jako já potřebuju skobu dám tě bábovku jo a to to tam bydlela na Pavláku eva Kollincová která se vrátila z Afriky tam to znala v praxi že jo bez nějaký tam bez nějaký velký evidence se tam takhle žije no ale tam tady to bylo tak že si vlastně to že to zaznamenávala zatluču tě skobu za pět chchtáků dám ti bábovku za 10 dlužíš mě pět no takže prostě takhle se tam ty lidi vyměňovali pan Lípan nám nosil pitnou vodu z český Lípy nebo odkud jezdil pod studánky no takže tam se scházely každeý měsíc nebo nevím jak často takový lidi který eh jako dneska je to hodinový manžel ne dneska prostě to taky služby jsou ale tehdy nebylo ty ženy co žijou sami prostě potřebovali poličku no ale taky to bylo zneužitý tam v ty kateřinský si jedna ze žen pořídila dům z řícenin celej takovej domek pěkněj krásnej žolkali takhle dolů tam a ten chodila k nám a ty lidi ty naši členové jí ten dům zrekonstruovali celej no a já a ta Eva to nějak evidovala jako já jsem nemohla bejt úplně v detailu každýho projektu já opravdu jenom jsem hasila požáry nebo tak jenom jsem to monitorovala no a jednou za mnou přijde ten pan on taky fotil a ted' mi pravil že tý holce co ten důmstoloval půjčil peníze že měl důchod sebou a ona si od něj půjčila ty peníze a ty peníze mu nevrátila no tak v ten moment jsem se do toho vložila a zjistila jsem

že ta holka zneužila celý ten systém tak samozřejmě peníze mu vrátila no ale zneužila prostě ty Evě nějak uniklo že ona furt bere bere a nic nedává jo že jí tam prostě nějaký chchtáky prostě že jí tam prostě vybudovala tam mateřskou školku nebo nevím co prostě v podstatě zadarmo tam u ní ty lidi pracovali no tak to jako hm to se takhle stává jako peníze tehdy panu no nevím jak se jmenoval fotil krásně sušil švestky si pamatuju takže mu tehdy je vrátil to se jako jako myslím si že jsem měla respekt v tom když jsem někde jakoby zjistila nějaký nějakou křivdu nebo nějakou nepravost takže mě ty lidi poslechli jo že prostě že se mě svým způsobem jako báli nebo jo že bych prostě je že bych to prostě nějak jako rozmázla nebo že by to mělo daleko sáhlý následky kdyby kdyby to prostě šlo nějak dál no ale tak vlastně tam jak to začlo tehdy tím na tý radě když ten Ivo se do mě opřeli s tou Pavlou bylo nějak neudržitelný a vlastně všichni ty zelený že já tam si dělám nějaký projekty a mám dělat jenom servis takže se rozhodlo že si tam najmu tu zadní kancelář a oddělím ty praktický projekty ženy životní prostředí eh zeleně životy ženy stromy alternativy ke konzumu že si převedu pod Gáju a na zelenému kruhu zůstane dům mhm a ta ta legislativa je ta no a zelenému kruhu ale zůstal i kopírka i počítač všechno já do tý gáje odcházela úplně podle neoraný a kdy jste odcházela teda 96 tuším ale ono ještě já jsem jako musím říct že už jsem těch ekologů trošku teda měla jako taky dost tak jsem mě naverboval takový kluk který tady zakládal Suider ten domov Swider a hledal za sebe na tom Noel se jmenoval a hledal za sebe náhradu aby dotáhl tu stavbu tu rekonstrukci no a někde mě našel tak přišel jestli bych nepřešla převzít su rider říkal: „No tak si odpočinu od zelených.“ Tak už jsem sice měla založenou Gáju ale odešla jsem do SU Rider no a tam byla jakoby rekonstrukce v podstatě v plném proudu no a bylo mě tím šéfem tý správní rady naznačeno že když jim půjdu na ruku takže tam budu mít zlatej důl no furt to bylo jakoby v režii Angli Anglie rekonstrukce asi 120 melounů že jo se točily velký prachy no a jednou přišlo ať rychle ta co dělá ten stavební dozor ať rychle podepíšu příkaz na elektriku že prostě a já jaký rychle tak jsem zavolala do pré a oni mi řekli: „No to ne když počkáte 14 dní tak ušetříte já nevím kolik tisíc.“ Říkám: „No to my rádi počkáme 14 dní protože eh tady se žebra každá koruna že jo prodávají se šaty prostě v charitním obchůdku no tak tak jsem to odmítla podepsat no a ono se ukázalo že ten šéf tehdy tý správní rady měl stavební firmu že tam prostě docházelo k něčemu co se dneska říká ty veřejný zakázky že jo jo to co jsem do toho sice tak úplně neviděla ale tušila jsem že bych tady byla nějakéj bílej kůň prostě něco bych podepsala kdo ví kam by se to koulelo já to odmítla no a byla správní rada který tehdy předsedal bylo to na synodní radě evangelický církve a já jsem to tam tehdy řekla těm správcům a tam by ty lobkovice a prostě takový takový elity a já jsem to řekla že tady jsem měla tak jsem pod takovýmhle tlakem ale že jsem odmítla eh oni neřešili ten případ ale oni začali řešit mě jak jsem si mohla dovolit neposlechnout tak mě poslali do kanceláře toho šéfa tý tý synodní rady pan Smetana se tuším jmenoval tam já usnula protože bylo 10 večer a oni furt řešili co se mnou no a pak mě zavolali a vyřešili že mě prodlouží zkušební dobu od 14 dní mhm abych asi zřejmě mohla napravit co jsem napáchala no tak já jsem druhý den se sebrala sbalila jsem si saky paky a odešla jsem ze Steider no s tím že teda já jsem měla podpisový práva oni se nedostali k těm účtům další měsíce než jim to umožili jo ale byli příliš hrdný na to aby mě oslovili že abych to prostě šla vyřešit no takže já jsem vlastně já jsem netušila že existuje úřad práce že jo já celý roky jsem takhle že jo ten můj muž byl skladník v metrostavu my jsme prostě žili jako opravu na opravdu na existenčním minimum nějaký úřad práce to šlo mimo mě takže já jsem vlastně se vrátila do Gajy bez tiskárny bez počítače že jo nějakou jehličkovou jsem pak někde sehnala a začala jsem psát projekty úplně z nuly a začne člověk fakt jako s novou organizací úplně z nuly vůbec se mi neúročilo to co jsem měla jakoby za sebou hm jo že jsem prostě už něco jakoby vykazala ty projekty blbě napsány na Jiškovy tiskárně když všichni už měli laser tak to prostě žádný úspěch jako neskvízelo no ale v tý době byly ekologický dny Olomouc a já jedu z Olomouce s Jiřinou Šiklovou a Jiřina říká: „Marie z čeho ty prosím tě žiješ?“ Mhm a já říkám ale Jiřino asi ze vzduchu

prostě jako fakt nevím nemáme vůbec žádný zdroj prostě všechno tak jako na koleně a ona vy ty jsi hotová a šoka jako ty jsi nás ty jsi zrála na stipendium a šoky no tak mě dala tehdy dohromady nějak s Janou Hradílkovou která tady koordinovala a zrovna to se vždycky rozdělovalo jako ve střední Evropa se ty a ty a šokové vybíraly polsko Maďarsko Čechy Slovensko no a tak jsem přijela do Bratislavy vzala jsem štos fotek co jsem jako vykonala na zeleném kruhu a tam ta komise byly prostě ta z toho Polska prostě tak mezinárodní z čech tam byla ježíš ombutsmanka Ana Šabatová ana Šabatová tam byla pak tam byl někdo z OS Open Society Fund no prostě drbali mě strašně jako když člověk dělá málo je blbě když dělá hodně tak je blbě protože je nedůvěryhodný že toho mohl tolik udělat no ta Ana Šabatová tehdy za mě jako bodovala ta z toho OSV ta se do mě furt navážela no ale nicméně jsem odcházela z tý Bratislavy jo to bylo strašně potupný jo tam byla ještě z Čech jedna co dělala z Rómy nějaká Helena Balabánová ty to stýpko dali hned na tři roky a mě podmíně na rok že musím za rok znovu na k panelu znovu se musím ospravedlňovat no teď se to posílalo do Ameriky ty peníze chodily z Ameriky no z Ameriky přišlo no Marie jednoznačná a šok a tý dáváme týpko na tři roky jo že jsem takovej jednoznačně jsem měla takový ten ekologickéj feminismus že jsem dávala dohromady tu roli žen a tu roli přírody že jo panenská se cení že jo zneužívaná je prostě ta ta asociace toho ekofeminismu žena příroda ta prostě naprostá je no a já to teda neměla teoreticky nějak zpracovaný prostě jak mi to přišlo tak jsem to dělala no takže mě vlastně začli živit Američani každej rok na účet přišlo tehdejší průměr už byl asi 20 000 to mě strašně zachránilo ale taky mě zachránilo to renomé jako to že mě někdo jo konečně jako uznal jo hm jo to prostě bylo jakoby já už jsem se cítila jak do Bohnic jo že to vlastně že furt furt jako furt někomu vadím jo že furt dělám něco špatně že furt to není včetně doma jako jo ten můj exmanžel ekonomika a akcie obchod na burze teď dva synové že jo kopírovali tatínka takže já sotva přišla domů tak už zase jsem tomu prostě už jsem byla že jo fackovaná ze všech stran takže vlastně mě spíš to mezinárodní ta mezinárodní komunita jakoby držela nad vodou psychicky jo že vždycky přijeli třeba některý cizinci říkaj: "Marie ty jsi v pořádku ta společnost je nemocná jako ty jsi zdravá ty do toho jako nastavuješ nějaký zrcadlo jo že prostě e je potřeba jakoby myslet trošku jinak nejtím hlavním proudem jenom proto že je v televizi že je všude prostě je potřeba přemýšlet." No tak ta tak ten No a díky tomu vlastně díky tý ašce jsem i se dostala třeba že jsem do Anglie se chodili ty peníze oni jakoby žebřali od těch bohatých lidí a vlastně žebřali je stylem investujte do lidí neinvestujte do majetku neinvestujte do peněz nebo prostě neotáčejte furt že jo akcie nebo prostě tak tady a teď my tam seděli za panelem a teď jsme tam byli prostě já nevím třeba 10 lidí tady z tý Evropy a teď jsme prezentovali co jakoby děláme aby ty lidi věděli aby se ti boháči mohli rozhodnout jako ne už do nás do nás už někdo zainvestoval my už byli dejme tomu že jo jsme měli to stípko vyčerpaný z poloviny nebo tak ale aby věděli že ta Ašoka vybírá ty lidi na základě ono to bylo ono to je neskutečně jako šikovný šikovně vymyšlený že já teda u toho panelu jsem se teda půjila ale tři roky vám dají pokoj žádný monitorovací zprávy že já když jsem dostala podex Evropský unie každý tři měsíce 100 stránek zdůvodnit že jsem ty peníze utratila tak jak jsem měla utraty že jo další prostě energie neskutečně strávená papírováním ne a Šoka když rozhodne že ty peníze dá tak je dá dá je s tím i tu důvěru on takhle ona je nedává na věci budoucí hm a a ví že jako abych nemusela dělat v pojišťovně nebo ve spořitelně a po večerech realizovat ty svý sny tak mě prostě dá ty peníze abych to mohla dělat v klidu jakoby hlavní jako zaměstnání no jasně no takže s tou ašou jsem vlastně navázela plno zahraničních kontaktů který byly neskutečně podpurný jo hm to byl Hm asi hlavní tak to bylo to byl vlastně ten přechod ke Gáji takže pak tu Gáju jsem chvíli řešila z tý tam z tý vaší kanceláře jo jo jo zelenej a ještě tam byly teda Moruše no a to vlastně tehdy jsem dala dohromady no vlastně jsme dodělali Radhošsku jakože komunitní rozhodování vo tom co lidi chtějí jo že aby si lidi vymejšleli když mají nějaké vnitro co tam ty lidi chtějí ne co jim tam Praha 10 udělá taky jsme dělali ekologickou mateřskou školku v Klatovekch no tam to zazdil

starosta kterej až paní Hajová budete mít 8 milionů tak přijďte no já si říkám který to na poslední chvíli teda zř měla peníze z Mafry že jako na propagaci domluveno co který tatínek maminka umí že nám udělají ten truhlář ten sklenář taková akce Z že prostě si tu školku zrekonstruují rodiče a občané klatov každéj rok ti podnikatelé dávali do těch školek nějaký prachy kupovali nějaký hračky bylo domluveno že ten rok to soustředí na tu jednu školku aby se že jo ty to kumulovalo no a když už jsme šli jako na takový poslední jednání český architekt měla jsem a projekt dělanej nositelem státní ceny Sezka za architekturu Olafem Rajterem ale bylo potřeba to dopracovat na český pravidla tak když to pan Kolle Baba s Kunrátic tak jako domalovával tak jsme šli do Klatov na klatovskou radnici s místostarostkou jsme měli dojednáno předtím podepsaná smlouva o spolupráci s okresem s krajem jenže byl tam pan starosta kterej se potřeboval zviditelnit no a ten pravilání Hajsová až budete mít těch 8 milionů tak přijďte říkám takhle rozhodujete vy pane starosto a já pracuju ze spora co kdo dá a měli jsme otevřený účet na t radnici kam mohli i lidi přispívat penězi když neměli a jako fakt byly nadšený jo mamky na pekly ne byla odpoledne byla prezentace jako ty holand'ani že udělali jsme velký postry tak tam byly maminky jakoby v tý školce tak napekli rodiče se s tím seznámili s tím projektem ty lidi by to fakt jako dali no ale ten starosta to prostě zatlouk takže se udělal jenom zahradník udělal zadarmo pan Vinefoter udělal jim zahradu zadarmo eh udělalo se tam se vozilo jídlo ježíš já teď nevím prostě udělalo se tak že auta je vozili jídlo ale nějak přes hřiště nebo jo že se udělal ten příjezd aby nejezdilo se tam centrálně rozváží jídlo jezdilo se zezadem teď ještě to vymyslet ten že ředitelka seděla někde úplně vzadu kdyby ve školce hořelo tak to bude vědět poslední takže se přemístila mělo tam vymyšleno jako komunitní centrum že bude prostě setkávání rodičů taková ta komunistická krabice to byla že jo to bylo no tak dodělalo se prostě toho strašně málo peníze z Mafry ty jsem rozdala učitelkám koupila jsem počítač a nechala jsem jim udělat webový stránky no a pak jsem to šla zúčtovat na holandským vyslanectví a říkám jak to nedopadlo a ona říká: "To nejste jediný v Čechách takhle nám chodí zuúčtovat projekty." Ona tam byla segra jako ředitelka takže to bylo že jsem měla kontaktní osobu ale já to že jo jsem tam žádný osobní ambice neměla no a z Klatov mně potom přišlo z radnice že si město Klatovy nepřeje abych do Klatov jezdila no ještě takhle až takhle ještě mi takhle zakázali vjezd do Klatov no a všichni pak jako jak ten starosta on byl bejvalej učitel literatury na klatovským gymnáziu starosta mráz hm jak je to úžasňák no takovej to byl úžasný a to tam seděl u toho stolu Holand'án ten pan Kolaba prostě jakože se nestyděl jo tam prostě tam přivedla na jednání prostě já nevím osm lidí a on se nestyděl se chovat jak no tady jsem já vládce tady nebude nikdo dělat no ale pak mi někdo ještě říkal že když přijela do Klatov nějaká delegace nějaká návštěv že jí do tý školky vodili že tu školku vodili i v tomhle tom polotovaru jako ukázat jo že se tam něco udělalo no přísavný podle zdí no no no tak vlastně já jsem v tý Gáje takhle seděla do roku asi 2004 a dělala jste teda různý projekty i jako myslím si že pak jsem se soustředila na to jakože vzdělávání že jsem udělala jakoby myšlenka slovočin že jsem viděla že sice můžu vysetomy ale když stejně ty lidi nevědí co je tak je ani nezaleju takže vlastně i takový že se musí jako mezi lidma dělat osvěta na všech možných úrovních tak jsem vytvářela různě vzdělávací programy který jsem to jsem různě jako někde poučovala ale hlavně si myslím že učila lidi tu facilitaci jak jednat eh jak jednat jakoby rovně jo že když se sejde 10 lidí tak huláká jeden jo nebo dva tak jsem takové že jo taková takovou hru mě naučila jedna Angličanka že vlastně se stanoví nejdřív se domluví jakoby s tou s těma organizátory jakoby témata jo třeba okruh aby se nežvanila o knedlíkách a ty já nevím o stromech tak se napíšu na flipchat čtyři témata který chceme řešit a předem se domluví že každéj dostane 4ři minuty aby se k nim vyjádřil jak chce mhm pravidlo je že nikdo nebude na nikoho reagovat nikdo nebude nikoho kritizovat každéj bude mluvit sám za sebe nebudou si lidi psát poznámky budou prostě mluvit ze svý podstaty jo jako probudit to podvědomí no a eh a nebudou nic vynášet co se prostě řekne to se tam to tam zůstane a když to a takže vlastně 4 minuty každéj když máte tak třeba pro maximálně 14 lidí to může bejt

takže máte 10 lidí tak za 40 minut jste hotoví a pak ty lidi mají přestávku a vytvoří si sami témata který chtějí řešit tak se napíšou znovu témata a udělá se druhý kolo a zase a ta facilitátorka já třeba v tom případě já ta do toho vůbec nekecá tajnou měří ty 4 minuty tak já už pak měla přesýpací hodiny aby to i ty lidi viděli a jako zajímavý je že ty lidi co se v nich jakoby probudí protože třeba jako třeba za nevím co mám říct já jako taková to u těch ženský taková upozadě jo no a ta jedna taková vědkyně která fakt jako než se rozhejbal a když když jako nemají co říct ty čtyři minuty jsou jejich jo a ty 4 minuty to je sakra dlouhá doha když je ticho takže vlastně to ticho potom jako úplně vyplaví hm jako to co pak ta jedna která byla úplně nejtěžší tak mě pak dělala volební manažerku když jsem kandidovala tak pak lítala do domaždckýho okresu do starostky do kanceláře prostě tam mě pak ta pak se strašně jakoby eh uvolnila jo že se ty lidi i rozkecají prostě zase na druhou stranu když jsem to dělala s profesorem tak ty usměnit jo ty neuměli poslouchat jo jako ty jasně ty ty nevydržely když těch 10 lidí okolo mělo něco něco říkat tak začali šustit jo prostě naprosto jako bylo to zajímavý no ale to je jako jednoduchá metoda, že takovýle co jsem se naučila ty finty tak jsem ty lidi učila no ale v roce 2000 jsem dostala čas je život rovnost mezi mužským ženským principem že jsem evropskej projekt to byl to bylo první jako takový předstupní peníze na ty rovný šance a já jsem to jako postavovala tak ne že ženy muži protože to vytvoří emoce a tak to vlastně není ale jakoby ty hodnoty že jo ty hodnoty toho ženskýho přístupu to co se kritizuje ta empatie ty že jo ty naše emoce a tak no a ty mužský to racio že jo ten tah na bránku že jo ty naše ta naše povrchnost a tak ale prostě že ty hodnoty ženskýho principu a toho mužskýho je to je to z indický filozofie nebo je to z Orientu převzatý že by měly být v rovnováze v té společnosti jo je to tak že plno mužů je pečuje to není tak že muži nutně musí bejt mača a naopak ženy prostě maminky ne prostě jede určitý charakteristiky který v té společnosti naprosto nejsou v rovnováze jo oni tam existují ale eh jsou strašně podceňovaný jo ty hodnoty toho ženskýho principu přesně ta péče a ta starost o druhý to je jako to je samozřejmost a a když tak se to jenom kritizuje že jo a tak no ale a ty ten mužskej takovej ten ta dominance agrese lov prostě že jo ten to řízení to je to má to má velký priorit že jo toto ženský takový to vedení že jo my ty děti spíš vedeme aby se naučili sami žít že jo nedržíme celý život za ručičku neřídíme je no tak vlastně ten můj program byl o tom že je potřeba tu společnost dostat do do harmonie že ten to ženský to musí mentálně to co tady je protože jinak bysme nevyrostli vůbec bysme se nenarodili ani to co tady je dostat na úroveň té společenskýho toho společenskýho uvědomění a stejný vážnosti jako je to dneska zbrojení nebo já prostě nevím že tam umírají hlady a se zbrojí prostě jak to jakoby vyvá aby nemohli vyrůst takový takový Putinové prostě takový zrůdy prostě aby vůbec to se to té společnosti aby ho ta společnost dokázala sejmout včas jo aby to když je takhle vybujelej tak co s ním teďko že jo já jsem se vrátila z Normandie před 14 dny ježiš to je katastrofa že jo co tam těch lidí jakoby zahynul protože Hitlera by jinak nedostali že jo ten by prostě ten furt vyhrával válku ten byl furt vítěz prostě ten byl úplnej magor že úplnej šílenec no ten je teďko v Rusku a co s tím ale prostě jak jako i v té výchově jak jak vést tu společnost eh nejenom je učit psát počítat číst ale prostě je učit se rovně k sobě chovat prostě to je o té rovnosti o té vo té spravedlnosti tak jak jí uchopit jak jí prostě pojmut no tak to byl můj takovej no a napsala jsem ten projekt a on tehdy to konzultovali na ministerstvu práce jsme si mohli to konzultovat a on mi říká: „No ale paní Hisová když tady máte manažerskej plat 8 000 tak vám to nikdo neschválí dejte si tam aspoň 20 jo že jsem nedůvěryhodná že jo že prostě se No a to tehdy byly myslím podpořeny jenom dva projekty tenhleten můj tyhle ty čas je život a myslím že svaz že že j něco dostal no a takže já už jsem pak si jsem vlastně před ty stromy už dělal někdo jinj komunitní rozhodování e to mi jednou na Žiškovi už taky řekl že si to dělají sami ale oni to zdaleka nedělali my ty lidi obcházeli my fakt je přesvědčovali tu ty holky co to dělali alice Millerová a Hana Colušy fakt to byla roční práce jo tak ta Praha potom to jim rozdá letáky tady a no jenom jenom průzkum prostě takovej že už to vzali to naše ono to nebylo drahý že jo ty holky byly na

mateřský a já měla znat se vy 2000 nebo nějakou dohodu ale bylo to časově ale oni to dělali časov oni to vystudovali v Holandsku komunitní práci a chtěli si to vzkoušet takže oni to dělali i jako jak to jde jo že se to chtěl a ta ta tu jsem pak potkala Alici eh myslím že pak dělala na na tom domu v tom zahraničních služeb že pak dělala nějakou šéfkou že se pak jakoby pracovala no a tak já jsem pak už se zaměřila jenom na ty ženy jsem se rozhodla vymyslet ten projekt ne já jsem vlastně mně prachy došly tak to bylo tak že vlastně všichni se na Evropský unii napakovali všechny neziskovky se zmožily a já jsem prostě byla úplně v roce 2004 úplně bez peněz tak jsem musela vyklidit Lublaňskou už jsem neměla na nájem ještě mě to chvíli sponzorovali ty kluci z NBA ty co jsem měla ve správní radě a to bylo neudržitelný že jo aby to platili ze svejch zdrojů takže já jsem v roce 2004 vyklidila Lublaňskou šla jsem domů přestěhovala jsem Gáju domů a začla jsem pracovat normálně v systému pracovala jsem Národní vzdělávací fond a tam jsem se naučila ty evropský projekty ten jazyk jo to JPD3 a prostě o Ralo nebo jo vůbec to to číst protože to za toho každodenního chodu to prostě jsem nepřezvejkala jo prostě bylo tak pro mě ten jazyk tak těžkej nebo tak byrokratickej jsem na to neměla čas trpělivost ale pak když už jsem tom jako pracovní náplň dělala jsem tam rovný příležitosti tak jsem se s tím seznámila no ale prostě ta instituce ta byla to bylo ani náhodně ani vzdělávací ani fond to prostě byla bych podle mě pračka na prachy no ale tak a oni mě vyhodili nakonec tak ještě ještě mě po dvou letech mě nakonec si mě pozval ten chuděj ten šéf a že jsem určitě pochopila že jsem nezapadla aha no tak já jsem se tak snažila jako že tým furt jsem tam tak jako týmově se bavila ale prostě jsem tím zřejmě nezapadla no ale dali mě takový velkorysý odstupný a tak takže jsem eh vypadla jako a napsala jste ten projekt vlastně ne ono to byla sranda že mě kontaktovali z Dánska aha že mají projekt na tři měsíce jestli nechce jet do Dánska tak a tam byl na tý folkejle která dává dohromady lidi všeho možnýho handicapovaný zdraví Evropu svět a ten eh ten Morgan Kobl nebo se jmenoval tak mě znal z nějakýho Polska z nějakýho světského setkání tak mě pozval ať přijedu od září do prosince že má tříměsíční kurz evropský demokracie no a já tehdy potkala sekretářku z toho NVF a tak jako: "Jak se máte jak se máte?" Já říkám: „No já jedu do Dánska." No a oni pak jsem se dozvěděla že oni v tom fondu si myslel že jsem ho snad vytuneloval že jedu do Dánska z jejich zdroj protože byli vzhůru nohama že mě vyhodil a já jsem si pomohla ne jedán no tak já jsem vlastně jela do Dánska ale myslím si že ten projekt už jsem měla jakoby v hlavě nebo to byla ta moje dezertačka v podstatě i ten výzkum jsem měla z těch těch studií takže jsem ho jakoby měla napsanej jo a byl tam podanej ale protože já tam ne já tam neměla napsáno východisko já tam měla cesta z pekla no já jsem to měla jakože eh témata který se měly řešit bylo domácí práce že jo to je taky co společnost nevidí ekonomická závisl ekonomická nezávislost že jo taky co ženy nemůžou být svobodný když jsou závislý že jo celý roky byly finančně na mužích společenská závislost všichni spolu jsme propojení ať se nám to líbí nebo nelíbí když pekař neupeče holí nemám snídani eh potom eh pak bylo jakoby vize nebo nebo prostě jedno bylo byly prostě takovýhle kategorie jsem měla a poslední jakože východiska jsem měla napsaný cesta z pekla no a ono prej to dostala nějaká hodnotitelka katolička tak to shodila ze stolu tak já ten projekt znovu jakoby upravila že jsem trošku uhladila ty názvy těch jako jednotlivých podkapitol a ve druhý fázi ten projekt vyšel skoro 6 milionů mě schválili a to jsem se dozvěděla v tom Dánsku a já z toho Dánska jsem musela jezdit sem podepisovat smlouvy a prostě tak no tak jsem sem jako jezdila no a projekt měl běžet od ledna a já byla do do prosince v Dánsku tak teď rychle personalistiku z Dánska zajišťovat lidi každej něco měl že jo no teď já tam měla šest pracovních míst jako no tak jsem to nějak jakoby narychlo obsadila no vrátila jsem se z Dánska projekt jel jo no ono to bylo já nevím kulatý stoly generační kde se řešil tenhleten domov domácí práce ta společenská ekonomická nezávislost společenská závislost kdo vládne světu rozhoduje každodenním kalupu no a kudy z toho ven a to jsme právě tou formou to jak jsem tady říkala tý facilitace že jsme jedno téma jsme vždycky vzali a jednu věkovou kategorii protože ještě u ženy je

to tak že jinak myslí 18 25 že jo bezdětná holka jinak jiný jiný jinej přístup k životu máma od malejch dětí jinej přístup už máma který děti vylítly z hnízda a jinj babička která nebo ženy který jsou teďko se životem že jo všechno prostě jsem teďko sama najednou a už jako společnost o mě nemá zájem takže vlastně jsme měli jednu věkovou kategorii jedno téma a tak jsme to probírali a bylo úplně vidět jak každá ta věková kategorie k tomu úplně přistupuje jinak těm ty mladý ta domácí práce moc nebrala ty mámy v domácnosti ty jí měli že jo až nad hlavu no babičky ty nejvíc řešili že vzdělání společnost potřebuje a tak no my jsme to vlastně pak v té publikaci jsme to zhodnotili no takže to byly každě rozdělený tématicky rozdělený a pak byly mezigenerační že jsme dali ty baby dohromady věkem a zase teda jakoby témata pro abysme ne že jo než nežvaněli všechno dohromady no a tam se ukázalo jak vlastně jak ti muži se scházejí v hospodě a nedělaj jim problém že jo u fotbalu se domluvit a tady jako až budeš mít tři děti jako já to se ti bude jinak mluvit jo že my že u nás takovej boj trochu že no že my nemáme vůbec tu základní solidaritu vím že se i do mě navázeli z těch gendrových organizací co to řeším že já jsem měla povinnou publicitu že jo to ty evropský projekty mají a že jednou domluvil ten jeden koordinátor Tomáš prezentaci na fakultě humanitních studií no já jsem otevřela dveře ještě jsem hubu neotevřela a už no vy děláte ženskému hnutí medvědi službu a teď já říkám no já se já se vzpomínám tomu kdo mě platí že jo když někoho jsem přesvědčena že ten projekt je nosnej tak mi dal ty peníze a já mu je teďko zúčtovávám no ty mě pucovali prostě ty jsi na to udělal monopol ne a já tehdy protože jsem s tou s těma s tím personálem měla strašný problémy já jim totiž všem poslala ten projekt tak jak byl a tam byly ty peníze že jo i ty i ty i ty osobní náklady a na něco byl čtvrt úvazek půl úvazek jo tak to jak jsem to že jo dala dohromady no oni se za mýma žádama začli domlout jak si ty prachy přesunou začli se domlout začli třeba tu Adelu do toho vtahovat ať jim dá svýho půl úvazku no já jsem musela ty dvě holky vyhodit v bezkušební době jako horší je výpověď dostat než dát musím říct teda že už jsem to s tou stěnila zkušenosti ale prostě jako ta jako obsadit to personálně to jako jo takže mně pak synové i mladší mi dělal webový stránky starší pak mi dělal tu administrativu natáčel to tam na kameru a pak jsme šli ze školy já říkám: „Mámo co jsi jim udělala že že se noc že se do tebe takhle navázeli?“ Já říkám: „No jsem jim asi trošku vlezla do zelí nebo já nevím no pak ještě jsem měla tam přednášku domluvenou tak tam taky vstoupím a mluvím a teď většinou studenti asi dva kluci tam studovali na tyhle žendrový studia a teď ty no paní Hajslová vy jste minulý století vždyť my můžeme všechno jako co nám to tady vykládáte já říkám jo a kdo z vás se sám živí kdo kdo bydlí sám a kdo si na sebe vydělává všechno byly všechno byli mama hotel ale už měli jakoby na sugerováno že vyjdou a budou prezidentky nebo pak se mi potkával jak rozdávaj letáky u metra jo jak prostě že to je že že je že že ta realita je jinda no a že prostě že ta škola v nich vytvářela jakoby falešný iluze jako to je taky blbost jo prostě dobrý můžu mít sebevědomí ale musím taky počítat s tím že si pak to musím třeba nějak vybojovat že no takže vlastně ten projekt jsem jakoby už řídila z domova ty lidi chodili ke mně jednou tejdne dostali telefony a já jsem to prostě e schůzky jsme dělali na Tulscově dvoře tam jsme měli najatou kancelář no a bylo to zakončený mezinárodní konferencí a kam přiletěli i ty dánové co jsem u nich byla no a publikací no taky pak mě ještě v nakladatelství mě už jako v říjnu měla vyjít kniha a v nakladatelství se pohádal majitel s ředitelem a nakladatelství krachovalo no teďko že jo co rych jak rychlení a já měla 200 000 to jako bylo docela dost ale oni mají všichni oni mají všichni plány že jo ediční plány to není jako někam zavolat teď mi to vydejte já mám termín já mám deadline prosinec já to musím vydat no a pak se ukázalo že ten grafik to měl zalámaný grafik se rychle zaregistrovat nakladatelství rychle tu knížku vydal 100 kusů si někam zašil že by to tam nechal někde ve skladu ty už jsem neviděla no ale nicméně to jakoby vyšlo že jo ale třeba jako ta anglická to ty korektury radši jsem to ani nechtěla vidět se pořádně nestihlo jo prostě to byl takovej fat to musela v český verzi a v anglický vydat no takže prostě vydalo se to ukázalo se protože na těch webových stránkách jsme měli i jako diskuzní fórum a hodně jsem měla

jako relací do rádií a tak ale tehdy se v té době hovořilo že česká vláda nemá vizim a my to měli jako vizežen o trvalé udržitelném životě a na tom diskuzním fóru se fakt ukázalo že lidi nevědí vůbec co to jako je vize jo jak tady vlastně jsme i vedený jenom v tý k tý reakci jenom něco mentorujem jenom na něco reagujem co se kde povídá ale mít vlastní myšlenku a jít si třeba tou nevyšlapanou cestou že jo jako já jsem nakonec šla tou nevyšlapanou cestou že jo že jsem se tomu mainstreamu radši vyhnula protože ztráta času na nějaký kampaně že jo volební tak tady jsem aspoň vysadila stromy nebo tady jsem aspoň něco udělala tam bych se jenom pleskala v boji s něčím a prostě velmi pofidérním jo no tak tím jsem vlastně jakoby dokončila tu svoji kariéru no a pak zase jsem zase jsem neměla zdroje ono to ještě mělo nějaký dojezd že jo ten projekt se zúčtování a tak prostě tak jsem se pak ještě zaměstnala myslím že na Praze 13 co je Zuzana tam jsem dělala evropský fondy chvíli mhm no a tak jak já jsem se vlastně živila 20 let sama tak já už jsem nedokázala v tom systému fungovat že jo píchačky a zapisování se prostě já už jsem byla příliš tudíž jsem věděla tak jdu na magistrát spotřebuju já k tomu nějaký cesták nebo jo ani mi takhle kdyby mě řekli co po mně jako chtějí tak bych to dodržovala mně žádný pravidla nikdo neřekl jak těm mnichům sázalským kláštere tak já jsem se organizovala sama jednou mě kontaktovali z ministerstva školství že dělají eh jako jako rozjíždějí Grundvik nějaký program a mají tady lidi z celý Evropy v Poděbradech a potřebujou nějaký příklad dobrý praxe abych jim o tom k pová zpověděla že ten váš akej jako příklad jako co by šlo třeba napsat no tak jsem se vydala do Poděbrat no a cestou tajemnice z úřadu paní Hajsová zejtra musíte bejt u mě říkám paní tajemnice já jsem v Poděbradech na evropském projektu a ona začala vztekat že jsem že mě to nepovolila říkám vy jste po mě nikdy žádný takový nechtěli že jo jsem netušila že takový pravidla jsou no nicméně tam jsem to odprezentovala a hned si mě tam vzali do party taková skupina bylo to o tom jak se ženy můžou živit ještě dneska ručníma pracema jo což teda je obtížný ale přesně jsme jezdili já nevím v Litvě některá šije pantoflefilsový nebo ještě plete na pletacím stroji v Německu nějaký kluk dělal svíčky celej rok dělal svíčky který na Vánoce prodal a to mu stačilo první rok si koupil kolo pak nějaký vojetý auto že radši takhle pracuje než by někde v systému no takhle a na já když přijeli do Čech tak jsem je zase jsem ukazovala jak ty ruční práce se používají jako arteterapie v Bohnicích v Jedličkově ústavu vzala si mi na trhy byly zrovna v Grébovce do Toulcova dvora tam bylo vinobraní nebo do žínky tak no takže jsem a ještě se vlastně pak zúčastnila tohodle v důchodu už projektu You can do ito jak se můžou ženy živit a nemusí bejt o v supermarketu pokladní nebo jo nemusí bejt v tom systému kde je většina lidí že se dá i sjí na svůj nápad prostě vydělat ale jako není to to lidi chtěj ty miliony že jo nebo tady se dá musíš mít prostě jako to je blbost k životu člověk nepotřebuje jasně no a nebo to zajištění že jo aby měli jako No no ale je to je to myslím si tak samozřejmě byty jsou drahý že jo to o tom není sporu ale ono se to jakoby v té společnosti vyhrotilo tak že ty peníze se nestaly prostředkem ale cílem jo že lidi chodí do práce kvůli penězům a nechodí do práce protože je ta práce baví že dělají něco užitečného no a za to že dělají něco užitečného tak ty zdroje přijdou že jo buď to nemusí bejt peníze může vám někdo dát třeba v pekárně chleba nebo prostě může to bejt nebo nějaký nějaká výměna může vám dát rostlinky nějaký byliny to prostě nemusí bejt všechno v těch penězích a ten Klaus to tady nastavil že udělal z těch peněz tu modlu a lidi tomu uvěřili jo že prostě ty peníze jsou prostě to co musí mít no a pak mají peníze jasně ten já jsem se rozvedla že jo když mě teda bylo 50 a ten můj bejvalec teda ten to zaměřil na ty prachy a teď pře přes děti že jo máme jako furt nějaký takový něco společného teď se mu teď najednou eh rekapituluje svůj život a říká: „No já jsem strašně podcenil tu sociální oblast že nemá žádný přátelé má prachu že neví co s nima no a nemá s kým jet byl ochoten zaplatit někomu cestu do Ameriky aby nejel sám prostě tak říkal mi mladší syn že mu vyřezoval výzum a tak a že si našel nějakou kámošku někde na kolech a říkal: „Ty to tě byla baba ona furt od někud byla od Ostravy ona no a bylo někde setkání odsala a ona: „No toho nesnáším to ale Babiš ten říkalno že si neumí představit jak ten jeho otec se

bude s nějakou Babišovou trávit tři tejdny no pak jsem jako s ním nějak mluvila protože jsem potřeba udat nějaký zájezd tak jsem mu to volala a tak se ukázalo že do žádný Ameriky nejede protože si neuměl taky představit jaký by to bylo peklo se tam s někým když on je ODS fiala že jo tadle bab a takový jako když člověk bere tu politiku tak je to takový nutný zlo nemusím prožívat ani to ani to ať si prostě melu a nebudu kvůli tomu nasazovat energii abych se kvůli tomu hádala do krve nebo prosazovala něco do krve prostě to fakt jako musím bejt trošku odtažitá no ale ta prej že i na tom náměstí kde ten byl tak i ten Petr kterej jim nesl víza nebo prostě říká,, Ty to jsem koukal teda ona ještě tak jako toho fialu nemusím a teď prostě jakože se až tak jako vyjadřovala aniž by aniž by prosoval vaký mi prosí protože ten syn je zastupitel zrovna za ODS na Praze že si ani jakoby nevysondovala v jakým prostředí jako žvaní jo no tak prostě e takhle no že ty peníze pak je to je to zavádějící v tom že ty lidi zapomenou že ten život není jenom o penězích jo a že když ani je nemusíte já jsem nikdy o ně nikdy jsem je neměla jako cíl procestovala jsem svět díky tomu kam mě všude zvali jo a a vlastně procestovala jsem ho dneska je to takový že lidi jezdí aby byl byl jsem tam byl jsem tam jo a je to úplně prdlý protože objížděj že jo vylezou z autobusu ale všichni se dneska chlubí byl jsem na Bali tamhle je to dneska móda konzumovat hm konzumovat svět klubem se že jo no tak já to takhle já vždycky jsem někde měla nějakou setkání že jo nějakou konferenci nějaký lidi jsem potkala mám to spojený s nějakým zážitkem jo s něčím že jsem tam něco dělala nebo něco se tam jakoby dělo že bylo nebyl nepřijela jsem do keň abych čuměla na ona na jroby nebo prostě tam byla zrovna konvence o biodiverzitě já tam potkala vangarima Taiwan Daniša Vanandušou afričanky který tam vařili a divili se jak můžou mít hlad v Africe když sklízejí několikrát do roka úrodu ale že místo cibule pěstují orchideje pro holandský květinářství jo že to je prostě zničený tím globálním tou globální ekonomikou tím globálním tou nenažraností prostě tou rakovinou peněženky tak to je myslím že nejtrefnější termín že ta rakovina bují a je k nezastavení to by musela nějak chirurgicky se odstranit že prostě takhle no takže já jsem nikdy ty peníze neměla jako cíl a vždycky jsem vyžila že jo to jako za komanču se peníze neměl nikdo tak se neřešily a dneska se nic jinýho neřeší než peníze že jako i ty senioři jako já to jako vůbec nechápu co furt jako fňukají jo jo většinou mají kde bydlet nebo když ho nemají tak to prostě nějak prošustrovali nebo nějak nezodpovědně někde předali takže je to prostě jako z blbosti ale že jako nechápu nějaká móda taky bych řekla jo jsem teďko v tý Normandii jak jsme jeli s takovým zájezdem z Kladna a pak jsme jeli do Bretáně a ono je to taková móda že ty lidi furt jako ukazují,, A jak oni tam mohli mít ty děti na tom vchozu měli ty děti jo že je taková móda furt jenom prostě brblat ale vy jste v těch otázkách měla ty zkony a mě vám napadlo zrovna v tý Bretaně kde v těch supermarketech všechno dávají v papírových pytlících hm a pochybuju že na to mají zákon protože když jdete do nějaký soukromý pekárničky tak vám to klidně dají do iglitovýho pytlíku nebo balí do toho co mají třeba měli jen takový papíry jo v těch pekárničkách ale že u nás se od těch zákonů že se jako se strašně že si myslí že na to musí být zákon ale přitom přesně ty zákony lidi překračují že jo jsou o to aby lidi překračovali sice jejich neznalost ne nikoho neomlouvá že jo když mě načapají před něčím tak jako eh prostě budu budu trestaná ale že se že se na to na ty papíry nebo jo ty ministři jak jste říkala Ivan Dejmal Jzef Vavroušek když když byli ve jakoby ve funkci tak věřím že ten Ivan Dejmal že dokázal prosadit ty národní parky nebo jo ty zákony základní co Josef na tom na tý federální úrovni to úplně nevymeil asi taky něco že jo když to bylo jako tyč to Československo no pak když se dostali už mimo tu sféru vlivu tady je právě zajímavý jak to že se dostali mimo sféru vlivu a Václav Klaus zůstal v tom tý sféře vlivu 30 let prostě jo to je to je prostě vidět jak ten to uměl ale já jsem si to otestovala jsem ještě jsem byla na nábřeží jsem pracovala a napsala jsem takovej dopis stejný ho znění jestli si uvědomuju kam ta zem směřuje že to jde prostě k pustýmu konzumerismu a jak jak z toho jakoby ven nějaký tři otázky jsem jim položila ne nepoučovala jsem dala jsem jim tři otázky na téma že jsem znepokojená vývojem no od Josefa Vavrouška nepřišlo nikdy nic z hradu přišlo pan

prezident nemá čas se vašimi otázkami zabývat a od klauze přišel stránku a půl elaborát vo sociálním inženýrství takový ty jeho bláboly na téma tý angažovanosti ale jako vlastnoruční podpis samozřejmě že asi měli razítko ale nicméně bylo vidět že on nepodceňoval to hlas lidu hlad hlas Boží že on ten aparát že jo já taky jsem nečekala že bude Vavroušek odpovídat nebo Havel ale od toho tam mají ten aparát že jo jako já jsem odpovídala každéj dopis kterej tam přišel a kterej si odpověď žádal tak prostě to to bych čekala že od toho ty armády úředníků jsou a když jsem pak jednou na radě tomu Josefovi tu otázku položil říkám: „Ty Josefe neskončil jsi tam ona skončila republika nebo federace ale že oni se neprosadili oni určitě kandidovali ale nedostali se nikam nedopadl jsi proto že j ne že si tě že tě ten úřad nefungoval že nefungoval a to je blbost to je taková blbost nějakej dopis to pro ně mašná nebylo tak důležitý no a to si myslím že to byl ten teda jeden z kamenů úrazu že jo ale že ten Kous věděl že od začátku to byly ty začátky 90 kdy mě to jakoby napadlo že on od začátku věděl že tohle nesmí podcenit že to je vlastně ta každodennost že to není jenom to co tamhle někde ve velkým prostě někde na mezinárodní úrovni se bude žvanit ale že tak až že ty lidi poměřujou tu každodennost že jo no tak já si myslím že oni to že oni neuměli zprovoznit ten systém jo že neuměli ten management jo jako sice nevím jak jsou ho ten Klaus na tý ekonomice určil on byl možná jenom manipulátor ale uměl uměl to zmanipulovat prostě nebo měl tam měl na to lidi uměl si na to najít lidi jo hm a vy jste taky hodně mluvila o tom eh budování těch týmů že jo o tý jako spolupráci tak eh to jsem se vás taky chtěla zeptat vy jste to trochu říkala ale jak to vlastně fungovalo třeba v tom zeleném kruhu ta spolupráce protože je možná zajímavý teďkon s odstupem se i podívat na to jak jak funguje ta spolupráce v různých u různých těch témat nebo u různých těch zámovejch skupin že jo že jsou možná skupiny kde eh ta spolupráce funguje prostě líp než v tom ekohnutí je to je to jako otázka já nevím jestli vy jste se nad tím takhle jako zamejšlela já úplně jako nevím věřím že když třeba gender staris udělají MDžet takže tam přijdou další třeba z těch ženských organizací a půjdou po ulici a udělají oslavu MDžet jo to je kámen úrazu a ododtud se to odvíjí ekologie je prvně ekologie člověka prvně musíme poznat sama sebe že jo h delská věštitelna prostě co já můžu komu vykládat když budu sama debil buu debilka která prostě si nevidí na špičku nosu když prostě nebudu vidět nebudu ničemu rozumět co budu poučovat ale ty poučjou nejmíc jo jako kdo se do tý politiky ty co toho nejmíň vě mají i to to drzí čelo že jo a když už jako tak nevím co bych jako začala třeba říkat dřív ale ta spolupráce no tehdy vím že ten Ivan Dejmal třeba dával dohromady lidi na ten Lipkovic Zdařbůh na to že se tam protestoval ty lidi tam chodili vázali se k bagru že jo tam chodil ten Pinosz nebo prostě chodili no já na to neměla kapacitu jako jo a nebo navíc jako myslím ty lipkovic se pak stejně zvořily že jo že to stejně jako nemělo efekt ale já jako kancelář barák lidi a já a ještě chodí se vázat k bagru jako člověk musí taky znát svý limity že jo doma dvě děti prostě prostě já jsem nemohla všeho nechat a a jako najednou prostě tam něco dělat ono taky to jde vo to když i může řekla bych že to může fungovat na určitým tématu no ale já třeba řekla jsem spolupracovala na tom zlatě třeba že jo s tím Petrem Kužvartem a protože tehdy tu demonstraci jsem tam udělala kdy se vlastně připravovalo těžba zlata v Kašprství no TVX Gold a tehdy si pamatuju že mě ten byla tam firma nějaká nějaká medicínská a ten ředitel mi ty baby uvolnil z práce jo oni pracovali třeba do pá demonstraci schvolala na tři a on je fakt pustil z práce takže oni asi přišli protože měli volno a šli jsme na tu TVX Gold ty tam měli kancelář a já jsem s nima zpívali bývalí Čechové Švardí Jonáci nebo Čechy krásné Čechy mé Ale oni vám taky jak byly rafinovaný oni vám ty ženský pozvali dovnitř já jsem jako tomu nemohla zabránit ty jo to byla prostě 40 žen oni mě pozvali dovnitř tam posadili nabídli jim takhle že občerstvení přesně a vy nemáte zlatý zuby takhle na ně začli jo takhle malý vždyť vy to zlato potřebujete a oni vám je začli vytírat tím že vždyť vy to tady potřebujete práce já jsem měla co jako já jsem říkám prosím vás ne nemluvte s náma tímto způsobem prostě oni ty lidi chtěli dostat do kouta tímhle tím vydíráním že na ně začnou apelovat co tady budete mít no nějak se mi podařilo viděla

jsem že bysme to projeli úplně na plný čáře že my jsme nebyli já tam byla jediná kdo jako mohli oponovat nebo se s nima nějak bavit a ty najednou znejistily ty žensk najednou nevěděly jako ne kdo tady ta medita co já budu dělat a tady tak prostě já jsem rychle hejte my jdeme jako jsme to rychle dokončili na náměstí prostě oni by věděli jak ty lidi dostanou na kolena jo že to jako No ale jak jako ta spolupráce já jsem se jako že fakt jsem se já spíš zaměřovala na tu proaktivní na to něco dělat něco něco vytvářet s tím že vlastně jsem měla tehdy takovou nastudovanou Steven jak se jmenuje sedm cest k úspěchu napsal ten Steve na tak a ten tam píše že vlastně ten leadership spočívá v tom rozhodnu se že chci kácetléztám příklad takovej blbej tak já to vymyslím musím vybrat lokalitu musím prostě aby to nebylo že aby to bylo to nejlepší management sežene lidi obstará nástroje a ty producers ty to půjdou vykonat jo takže leadership je ten kdo kdo rozhoduje v jakým prostoru se budu pohybovat a co tam jako budu dělat jo tak to bylo ten můj jakoby ta vize no s tím že když já si teda postavím ten žebřík a někam šplhám že jo nějak mám nějakou tu vizi ty ostatní lidi tady kolem ostatní nezivkových si můžou postavit taky svoje žebříky a ne že budou ten můj strhávat jako ať chcípne soused ať chcípne moje ať chcípne sousem koza ne že si koupím svoji kozu ale ať chcípne ta jeho jo že vlastně všichni máme že ta zem má dost zdrojů na to aby nás uživila když budeme hospodařit rozumně aby nás uživila všechny když se jakoby domluvíme a máme všichni možnost se realizovat no ale tady to je spíš o tom jako eh shazovat ty druhy srážet je nechápat takový to vizionářství a ta spolupráce ta spíš ona existuje metoda logického rámce lockframe nás to učila na zeleném kroková Slava Kubátová učila nás to zadarmo a e spočívá jakoby v tom že když vlastně vy nastavíte musí se nastavit ten cíl přiměřenej nemůžou nastavit trvale udržitelný život protože vlastně v tom lockframeu se hledá kam jdu proč tam jdu ale pak se musí zodpovědět na otázky kdy tam chci dojít kdo se mnou půjde kolik to bude stát jak tam půjdu prostě musí se zpracovat ta každodennost a vlastně když ji zpracováváte tak najednou zjistíte že já nemůžu každodenně zpracovat trvalej udržitelný život že já můžu opravdu když seženu lidi seženu zdroje bla bla bla vím udělám zodpovím na ty základní kdy kde kdo jak proč tak se můžu dopínit k tomu že můžu vysadit někdy strom nebo jo že vlastně ta metoda a oni používají právě nadnárodní firmy právě ten velký byznys pracuje metodama který umí zmanažerovat takže oni čo ty velký vize těch ekologů ty velký budem tady žít v úžasné přírodě krachujou na tom že jak ale jak budeme teda žít jo že ne že neumí neumí si jakoby promyslet oni dneska ty evropský projekty tenhle lockframe mají oni nejsou tak složitý oni to takhle mají postavený že jo kam jdeš proč tam jdeš aby lidi nepsali fantas fantasmagorie jo a kdy tam dojdeš a kdo ti to zaplatí a kolik to bude stát a jak bude ten harmonogram jak dlouho to bude trvat oni dneska ty projekty už takhle jsou zpracovaný aby to byly reální cíle že jo že ono to vypadá hrozně malý chci tohle no tak jako projekt na spolupráci on by musel mít on by musel mít nějaký jako k spolupráci k čemu no on by musel mít jako nějakou vizi ama nějaký téma a jaká teď ty organizace jakou roli v tom bude která hrát jo něco jak já jsem přivezla tehdy z Ameriky já vám zpracuju já vám udělám výzkum já vám to já vám to dovedu do škol nebo do nějakýho školního programu nebo do nějakýho vzdělávacího programu já vám ošetřím právní rámec jo jako já vám udělám tu legislativu jestli se pohybujete prostě v normě no já vám na to seženu peníze jo a já vám udělám kampaň aby to teda jako fakt uspělo jo prostě takhle takhle by to šlo myslím si že tu práci něk no nějak prostě taková jakoby dělba práce k tomu společnému cíli no ale kterej by se asi musel stále nějak jakoby komunikovat vybrušovat no furt ty lidi v tom hrajou roli protože přesně jak jsem měla vize žen otvřít udržel v životě jedinej kdo tam zůstal trvalej personál byla Adela Puršová mě tak š nčal že měl dělat vizuální identituě úplně jinou než na jaký jsme byli domluvený prostě ty lidi si začnou dělat co chtějí jako ještě obzvlášť když když hele když tomu šéfu je chlap tak poslouchají hono v tom manažerským stylu je styl Zeus Apollo Até Dionysos Zeus to je ten to co známe j King prezident Putin ten vládne a Apollo to je takový to to je takový to dělení po těch divizích možná skoro jsem to teďko tady naznačila tím to je takový každéj má tu

svoji zodpovědnost dionysos to je takovej ten skoro ženskej chaos jo všichni všechno ale prostě nikdo nic a ta je prostě to je týmový to je týmový management kdy každý má jakoby nějakou svoji roli ale zároveň se i jako dokážou propojit horizontálně jo mají vertikálně ten svůj úkol ale vědí i o tom co dělá ta levice co dělá pravice jo že to není nezávislá a pak koukám že jsem někam utekla někomu že prostě někdo takhle zůstal takže ono to všechno jakoby je teoreticky zpracovaný h je potřeba se já jsem třeba to teďko napsala do Ašoky že Aš se chybí že má tolik jakoby těch reformátorů ale chybí tomu propojení no a oni mi napsali strašný teorie z to z toho Arlingtonu ale já na to nemám kapacitu teorie já je jako teorie znám ale vím že to krachuje na časovém managementu na času těch lidí jo když vy teďko napíšete projekt nějaký ten projekt většinou ženy ho píšou tak že úplně válcuje jo já přesně mě ten projekt tak válcoval 12 kulatých stolů teď do toho konference teď do toho prostě já nevím mě mně to úplně že jo teď už to bylo až moc ambiciózní strašně no to je klasickej ženskej přístup že jo my musíme bejt pilný prasovity pěkný poctivý my musíme mít těch 5P jinak prostě nejsme společnosti ve společnosti to co máme bejt to je to je to naše nastavení že jo že my jsme takhle takhle jako takový volkoholičky no a pak když něco tam ujede jako mě to nakladatelství tak tak prostě tak no pak mě vyčítali všichni že jsem tam nenapsala poděkování do té knihy že tam no už jako fakt lidi připravujou k němu tři roky já j měla za dva měsíce a ještě jsem to měla jako mít jako pečlivý to prostě nešlo takže ona já bych řekla že já bych tu ekologii stavěla od lidí jo ne o tom že budu řešit že ono pak se odví odvěne i ta voda i ty lesy a to prostě od tý vod tý od vod těch od tý kvality těch lidí a tím jako od o tom učení těch lidí nebo prostě od dětství se to musí jakoby pěstovat jakoby sama sebe že ono už dneska tady toho je hodně těch nauk vo lidské mysli a tak ale prostě víc poznat sami sebe a pak si jako uvědomíme že jsme součástí celku že to není já já já ale že to jsme my a že i v tomto smyslu my musíme zvažovat každej svůj krok ne že já budu tady tohleto prostě já budu furt chrlit jedno auto za druhým a jako elektricky dobrý budu chr ale kam se vejdou jako u nás na Praze 10 bylo komunitní rozhodování a teď ti lidi tam přišli prskat že nemají kde parkovat to je úplně častý a já tam přišla a já říkám: „Heljte a teď tam zrovna nějaká se rozčiloval nějaká řidička a já říkám: "Ale hele já prskám že nemám kudy chodit že už ty auta no koukali na mě jak Zara byla jediná kdo chtěl chodit jediná chodkyně jinak všichni chtěli prkat." A říkám: „No ale vy si nakoupíte auto ne jedno že jo dneska snad přijde i na miminko jedno auto jako v Čechách kdyby v Americe dobře tam ty rozměry třeba jsou nemají vlaky nemají nemají tu to nemají tu strukturu ale tady u nás že jo ty vlaky jezdí prázdný prostě to je katastrofa no a každej musí mít ne jedno ale prostě že jo několik aut a teď se diví že nemají kde parkovat a neumí pochopit že to není nafukovací že ta Česká republika má já nevím kolik kilometrů čtvereční no jasně prostě a v tom autě jeden jed že já jdu pěšky a a zaberu půjč auto 2 mč že jo prostě takhle jakoby mysl že jo potřebuju to když No jestli když mám když tady jedou vlaky autobusy tramvaje metro všechno prostě funguje všechno je funkční tak prostě jako takhle zkusit začít myslet ne že já budu jako se vozit protože on je to on je to statně že jo mám na to no a vy jste říkala o těch Lipkovicích že jste řešili na zeleným kruhu tehdy bylo třeba taky velký téma Temelín stavba Temelína že jo těch dvou bloků já ani dostav se dostavil e dostavělo se to teď se bude stavět dál ještě tak e to jste nějak třeba řešila jako ve smyslu protože bylo okolo toho hnutí že jo angažovalo se tam dost lidí dost lidí tam jako jezdilo protestovat jestli se to třeba nějak propisovalo do toho zeleného kruhu jestli třeba ty lidi pak přišli k vám dobrovolničit nebo chtěli se nějak angažovat jako víc v zeleným kruhu hej byla jsem dokonce i jednou na tom Temelíně jsem taky se účastnila vím že tam byl tehdy myslím že Jakub Patočka že tam byla Helena Klímová že se angažovala jako psycholožka vím že jsem byla jednou Greenpeace když ještě sídlily U prašný brány a Josef Vavroušek a tam se to tehdy tak jako řešilo a vím že tehdejší ředitel Green Peace Šilhaví se myslím že jmenoval jo jo ano je to tak no a tehdy ke mně říkal a jako mi říkal ať si z toho nedělám hlavu prostě už to tak jako viděl že to je prostě že sice se můžou tam jakoby rozvášňovat ale že to roz jako rozhodne někdo

jinej takže já jsem takhle jako u toho byla ale jako pravdou je že jsem se cítila jako že bych plakala na špatným hrobě že já nemám k tomu nejmenší kompetence že by někdo chodil jak jako vy tam taky máte že bylo velký velký hnutí po revoluci jako pro ekologii to jako bylo myslím že i strana zelených že se těšila velkej sympatiím no eh jako to tak vypadalo ještě když jsem na ten zelenej kruh v 92 přišla tak to tak vypadalo jenomže to bylo takový e ne že by tam chodili davu lidí nebo prostě se tak jako že obecně někde jako se o tom mluvilo a já jsem říkala, „Dobře my o těch lidech musíme jako vědět musíme mít jejich adresy to znamená a tehdy vím že mi ten koleka ze školy profesor Knápek dohodil kamaráda Ajiťáka ten nám udělal databázi abysme měli jakože počít abysme měli kam ty lidi evidovat a udělali zadarmo Růžička se jmenoval a ale já říkám: „No jo ale kdo bude tu databázi dělat že jo nějaký civilista dobře ale jak dlouho ty civilové pak končili?“ Tak jsem říkala musíme udělat členský příspěvky 20 Kč symbolické ale abysme aspoň měli že by i lidi byli členové zelenýho konce no právě hele a tím skončilo veškerý entuziasmus skončil na tý 20 Kč najednou jsem říkala heljte máme tady členskou základu dobrý ale my musíme vědět že to myslíte vážně že nám tady dáte ty údaje dáte nám tady 20 Kč my vás zaevidujem budem to aktualizovat každej rok budete hele nic takovýho my pak když jsme to měli v tom lesu tam jsem to fakt jako měla no to byla válka že oni jsou chudý že oni nebudou a říkám: „Helejte to je symbolický ale já musím vědět že to že za tím stojíte nebo jako fakt 20 Kč důchodci studenti pracující pade jako to i v tý době bylo na rok jo to v tý době bylo směšný ale jako ty lidi brblali jako oni jsou docela jako takový nebo byli z toho komunismu naučený že plno věcí tak bylo nějak bylo nějak zadarmo takže to bude jakoby automaticky takže já to tehdy v tom na tom zeleným kruhu to na tábá jsme měli připravenou ale nic z toho nebylo a že by někdo na zelenej kruh chodil on totiž myslím že to zrovna ten temén že to mělo hodně v parketě ten Green Peace mhm že to bylo že už vlastně tehdy mě ty organizatku že mě rozděléný ty právomoce jo že měla ty lesy nebo že si to taký postupně si se tak nějak aby se vůbec jakoby mezi sebou aby se mezi sebou vůbec nějak jako vím že co jsem se snažila třeba domluvit aby vytvořili jeden časopis jeden nosnej časopis nebo se přidali k tý Nice kterou která seděla na ministerstvu životního prostředí věnovala se teda hlavně jakoby tý přírodě jako to byl spíš jakoby Českýho svazu ochránců přírody časopis ale určitě by tam bejval ten Maklásek dal i nebo tam dával i ten temelin a tak ale ať že aby to bylo veřejnosti srozumitelný ale ona si každá organizace vydávala Rud Kolinská to nazvala svý drobnoplátky že jo nakopírovaný dvě čtyři stránky no ale to šlo to bylo spíš jako pro ně nebo že aspoň něco že dělají tak si tam psali na ty papíry a že byste to třeba vydávali vy jako zelenej kruh jako já chápu že to je práce samozřejmě velká jo ale myslíte že by byli tehdy ochotný do toho přispívat ne hele já jsem soused můj e pan Toman byl e dělal databázi firem jako byznys za prachy a jednou jsme se tak kamarádi půjčoval slepičí polívky knížky a tak a on přišel na zelenej kruh a pravil: „Heljdte já vám tady klidně zdarma udělám databázi ekologických organizací a budu vám ji zdarma aktualizovat jo jakože on tam má on si to dá do daní nebo tak no já byla nadšená ne vdyť to přesně to i ty ekologický organizace byl tehdy problém jakoby nějak vy teďko je máte evidovaný že jo nějaký příspěvky to taky prostě nějak organizujou nebo řeší ale aby to prostě se aktualizovalo že jo mění se adresy a tak já to tehdy řekla na nějakým tom setkání a myslím že partnerí ne ne ne my si to děláme sami mhm myslím že to roky nebylo roky to nebylo a ten toman by to udělal že jako byznys prostě by to měl do měsíce hotový prostě by to bylo zadní a tam to jakože vlastně já jsem jako když jsem narážela na to že ty neziskovky zneužívají peníze tak já jsem je musela bránit že jsem se s tím nikdy nesečkala že by že bych narazila na někoho kdo by zpronevěřoval ale s čím jsem se setkala bylo jako taková malá produktivita nebo malá efektivita jo jako tady v tom když mě byznys nabídne že mi udělá zdarma databázi tak potom skočím a nediskutuju protože jsem viděla že když to budu dělat já vedle ostatních povinností já se s ním budu pytlíkovat bude to blbě udělaný na koleně amatérsky strašná strašný plítvání energie kterou bych mohla investovat jinde a ta situace byla u u partnersí byla úplně všude stejná

jo že že ta efektivita tý vynaložený energie že nikdo z těch lidí nebyl nějaký profesionální úředník nebo profesionální aiťák nebo ně kdo to v tý době mohl prostě takhle jakoby kvalifikovaně udělat spíš než než prověra to plítvání takový ty eh plítvání díky tomu egu díky tomu já já pod tím musím bejt podepsané já to musím zvěditelnit nebo to je jako moje já se pod to podepíšu nebo tak jo v tom bych viděla jakoby tu slabost a ta spolupráce jakoby že by chodili lidi my chceme ne myslím si že potom jako že třeba Greenpeace oni pak ty organizace mají svoje členský základny že jo ta Arnika tak ty oni se pak taky rozešly že jo děti ze mě a Arnika že jo Petřík s tím Patrikem takže ono se to taky se to právě furt nějak to bylo v pohybu nebo furt to je v pohybu on to není že jo člověk není statickej prostě každěj den je jinej každěj den jsme o den starší takže ono prostě ne ta spolupráce to byl základní kámen hm úrazu základní kámen úrazu a vnímala jste teda takovou tu proměnu že nejdřív byla ta podpora toho těch ekologických jako myšlenek a pak to vlastně začlo upadat nějak nebo No hele ještě myslete na tu otázku já ještě teďko jsem si vzpomněla eh na tu spolupráci jo že jednou jak já jsem měla tu zkušenost s těma ex-ministrami a na tý válený hromadě já je nebyla schopná jako ukočírovat jo nějaký moje facilito co jsem si mohla strčit do koše já jsem pozvala takovou psycholožku Olgu Medlíkovou na jednu válnou hromadu jestli by mě ty lidi jestli by to nefac nefacilitovala jasně je nic jí jsem po ní nechtěla než organizovat že cizí člověk je něco jinýho než když už mě oni znají a mají mě nějak zař no to byl voheň na střeše protože Ivan Dejvan se dozvěděl že ta Medlíková je psycholožka já tady žádnou psycholožku nepotřebuju já tohle nemám zapotřebí no úplný to byl to byl prostě propad naprostý propad a ta Olga mi pak říká Marie s jakýma lidma vystykáte jako že jí už přišli jakože psychologové že už ty lidi mají určitou charakteristiku nebo že vlastně že proč nepšou rohlíky ale angažují se v ekologickým hnutím že to už je určitý jako předurčení buď prostě že se tím nadřazují nebo prostě nějak že se jo že se vymezují nebo tak prostě jí přišli no a ten ten jak se vymezuje ježa jí najala aby aby to tady vás utáhla ne já vás prostě neutáhnu já to já z toho neudělám schůzku tady budete mlejt jeden přes druhýho no prostě nedopadlo to ne neuspěla jsem s Olkou Medlíkovou no a ta vaše otázka byla jestli jestli jsem pocítila že to nadšení no můžu vám říct že když jsem eh jako já jsem vlastně ani s já jsem pracovala s veřejností no vlastně když jsme dělali sáz strome tak tak jsme tu veřejnost museli seznamovat že aby nám je hned neotráv nebo prostě nějak jsme tu veřejnost jako informovali a tak ale když jsem vlastně pak pochopila že musím teda pracovat se ženama že vidím to východisko nebo to řešení vidím v tom ženským principu kterej když si ty baby uvědomí tak ho tam budou vnášet a ministerstvu obrany pak je to je taky oblic no ne teď je ženská na ministerstvu a nebo nebo zbrojnímu průmyslu šéfovala nějaká Viktorie ne prostě a ty chlapi to tak rafinovaně umí narafičit že pak tu zodpovědnost za to nejhorší nesou ty baby jasně no ale že vlastně jsem založila ženský klub mhm a teď jsem ty ženy lákala na to že ty alergie ve společnosti ty nemoci civilizační nemoci že to je všechno způsobeno tím jak žijeme že jo tím nejenom ovzduším vodou ale i těma autama i tím stylem tím sedavým stylem zaměstnání celková civilizace je prostě tak vadná tak jsem je na tohle lákala a mám takovej pocit že je to nějak nezajímalo že si to ne že si to ne jako že jim bylo těžko si to dát do souvislosti jo že když léčí tuhle tu oni léčí pak tu nemoc a chodí pro prášky nebo pro ty vakcíny prostě jako samozřejmě že to co bych chtěla já léčit to je běh na dlouhou trať že jo tak mi Olga Somirová když jsem po ní chtěla a mi natočit kvádes tak mi napsala: "Marie vy běžíte maraton já běžím jenom stovku." To odmítla i když bych jí to bejvala zaplatila no takže jsem je na tohle jakoby lákala ale eh oni prostě pak bylo jich tam asi 30 na to první setkání a oni oni mi řekli: „No my jsme mysleli Marie že víte co chcete." Mhm a já jsem to chtěla to jako měla vymyslet za ně že je hodím na záda ponesu je jako baťoh na zádek ale já chtěla z nich jakoby já chtěla tu tvořivost z nich probudit a já je chtěla použít jako jako ty tvořiví ne no pak v tom kvovády jsem vlastně měla ženy ale každá tam měla 500 za účast na kulatým stole že jo takže mně se pak taky stalo že si přišla bába pro 500 a chtěla odejít tam ne tady budete pracovat 2 hodiny jako ty chlapi berou ve správních radách daleko víc tak jsem vám tady v

projektu namalovala 500 plus občerstvení a tak tady budete přemejšlet a budete na to téma jako přispívat k tomu no tak pak už si zvykli jako že je platím za něco co tam jakoby odvedou ale že by že bych se nějak setkávala jako když jsme třeba dělali spíš ty lidi jakože zvědavost že jo to ulice pro život že jako zvědavost jedna paní jednou takhle ke mně přišla že jsem u nějakýho stánku jsme třeba chodili na ty ekolety na ty veletrhy tak všude jsem měla stánky všude jsem prostě nějak se snažila s tou veřejností pracovat a ta jedna pravila: „Jo vy vlastně řešíte co by ženy chtěly kdyby mohli takovej hezkej hezkej jako obrat jo no ale jako myslím si že ty ženy ty ženy prostě zápolí s nedostatkem času úplně krutě pak je tam ten nedostatek solidarity že nemáme potřebu se spolu stýkat že už takový to jako sdílení dřív ty baby třeba prali že jo já nevím jsem to viděla ještě v tý Normandii mají takový takovej dům kde byly takový taková podezdívka a úvody že tam spolu jako prali no tak přitom si asi vyříkali že jo nebo co prostě potřebovali nebo vlastně jejich informační zdroj byly jenom ony sami že jo nebo jejich babičky a tak ale dneska ani není ta potřeba že vlastně všechno jim řekne televize nebo internet že je že prostě že není ta potřeba jako tý toho lidskýho kontaktu jo což možná asi bude i v tom mužským světě i když tam je furt ten to pivo a fotbal a hokej ale je to teď asi hodně individualizovaný tak hodně je to roz hodně hodně ta společnost se rozbila a myslím si že se na tom ten Klaus teda podepsal jako že tento začal hlásat ten pragmatismus a vás a ty lidi to opakoval to říkal tak přesvědčivě ne že vlastně musíme dělat jenom to co nám vyhovuje že vlastně takovou tu účel světi prostředky jo že tady vlastně razil takovou tu filozofii účelovosti že budu dělat jenom to co já já zapodný a vy se s tím poperte že jo jo nebudu uvažovat že tam kde moje svoboda začíná tam končí druhýho nebo prostě že musím taky zvažovat to svý okolí prostředí myslím si že se na to podepsal ale vlastně mu nahrál ten ta globální kultura ono je to všude tak že jo vlastně se to valí vždyť ono je ten materialismus strašně nakažlivej že jo daleko z nás se importuje materialismus než nějaký duchovnost Tibetu že spíš do Tibetu přijde současnej materialismus nebo čínskej nebo jakej než a než aby k nám šla prostě ta východní filozofie že jo z nějakýho toho tady tý tý duševní nějaký takový osvěty že to je prostě jednoduchý a vy jste dělala No a vy jste dělala u toho pana prezidenta Havla tak měla jste pocit že on nějak eh že jo tak teď jste říkala vo vo tom jak se to potom nastaloval nast nastolovalo eh s panem Klausem ale že on nějak se mu to dařilo třeba ze začátku nějak vyvažovat tady ten konzumerismus kapitalismus vlastně tvrdej kterej se tady začal jako nastavovat a bohužel bych řekla v historici mi to můžou jakoby potom vyvrátit že u něj ten konzumerismus se rozjel že on byl ten kdo potřeboval ty první atributy moci že u něj první on ty nový auta ty motoroky tu hradní stráž to přebudovávání kancelář zkoušet z druhýho patra do třetího vybanovat to jako že jo tam měl šípka jako architekta a ten k nám přišel jak to chceli chcete kdyby Kdybych si vymyslela tak to tam udělá prostě že tam najednou a platil to hrad že jo to neplatil to neplatil on ze svý kapsy že odsud šel ten příklad tý tý špatný praxe že vlastně že ty a tak on byl je to samozřejmě prezident aby chodil pěšky jezdil tramvají jezdil vlakem asi by se to nehodilo obzvlášť to byl člověk divadla ale kdyby to udělal tak celej národ by jezdil vlakama jezdil tramvaj chodil pěšky protože by si netroufli házřmě myslím si ten byl ten hlásil utahování ale když nakonec byl zvolenej parlament tak první co je zajímalo tak byly jejich platy a jejich prostě vymoženosti že vlastně Ale já jako mám takový to podření jak jsem to pozorovala z toho vnitřku že ty že tyhle ty konzumní atributy že to bohužel začlo tady a jakože ho lidi pořád milujou já taky jako dobře ne popírám jeho jakoby zásluhy ale vím že jsem tady byla jsem kdysi na Schumacher College na Budhist economy na mě takým kurzu a ten Satiš Kumar co tu školu založil IND sem přijel jednou na to jeho fórum Havlovo a my jsme spolu pak šli na vínko procházeli jsme se po hradě a on taky Havel Havel a já mu říkám: „Satiši vždyť ten Havel byl u moci 13 let to je sakra nějaká doba kdyby to už měl ten ale vlastně že my tady není prezidentskj systém aby řekl tamhle Tram řekne daně a jsou nebo tlasa jsou tlaca ale ten příklad jako on se těšil tak jako i když tady samozřejmě byly ty starý komouši který prostě ho jakoby nesnášeli ale ty by ty byly ty by

se stáhly že jo to ty by si netroufaly ale kdyby o tomu národu dal jakoby příklad nějaký skromnosti nebo toho že ten národ je v háji a potřebuje se prostě nejdřív zmátořit ale on vlastně dobře začal dělat jméno začal jezdit po světě tady bordel on začal jezdit po světě nás propagovat ho to tak cítil no ale já jsem to prostě cítila tak jako tak žensky tak jako jsem cítila že když jsem byla v tý mateřský školce a najednou se otevřely ty dveře tý svobody a ty lidi nevěděli k kam vyrvané že bylo potřeba nejdřív prostě jakoby informovat to v tý školce co se jakoby děje a pak můžu otevřít ty vrata a prostě začít dělat jako velké humbuk kolem a nedělat humbuk kolem bordelu kterej tady kolem sebe jakoby mám já bohužel no když jsem pak viděla do těch severních Čech o kterých mluvíte Mhm on tam jel s kolonou a to ty tam byl žlutěj vzduch prostě jak to bylo zamořený z těch chemiček no a to nám ještě řekněte tam teda vy jste nějak seřála tu roli v tom že tam vůbec odjel teda no on totiž měl on měl totiž on měl totiž poradce na ekologii Pavla Šremera kterej byl taky jakoby pravá ruka Josefa Vavrouška a ten Pavel přišel jednou na nábřeží a stěžoval si že už je tam já nevím tři měsíce a že se ještě s prezidentem nesešel ho prostě ty poradci toho prezidenta organizovali takže Pavel se k němu vůbec nedostal ale my jsme se s tím Pavlem teda dali do řeči možná že od Pavla jsem tehdy dohodila vylovit tu Lublinsku to fakt si nepamatuju a tak jsme se dal jsme spolu mluvili no a tak zřejmě o tom nějak jako padla řeč no ale ono k tomu že by teda promiňte že by měl prezident jet do těch severniček co on k tomu prezidentovi neměl v podstatě přístup nikdo skoro ani ta paní Olga my jsme mu dávali vzkazy na postel mhm jak ne že bych já mu lezla do ložnic ale Andola Frajmanová nebo prostě ten Láďa Hanz nebo ta paní Olga když jsme našli nějakj zajímavý dopis myslím že Tomky Němec jako fotograf že se k němu dostal díky dopisu kterej mu napsal ale mi to dali my to dali prezidentovi na postel a tam on si to přečet ne šel zát ale že takhle že přes tu paní Olgu že my s tím Pavlem jsme nějak mluvili a pak přes tu paní Olgu a že to že se mu to nějak dostalo no takhle třeba já nevím my s tím ten BL vytiskl plakáty k dni země takový krásný no a já jsem prezidenta vůbec jako nevidala že jo když jsem byla v prvním patře on chodil ze čtvrtýho no a mě napadlo na deně na něj počkat na chodbě když on šel s tou svojí svitou a dát mu ten plakát a říct: „Pane prezidente dneska je deně bylo by hezký kdybyste nebo hodilo by se kdybyste se k tomu nějak vyjádřil a fakt jako večer byl v televizi dnes jeden země a on tam sedě s paní Olgou a ten plagát ukazuje takovej hezkej prostě příroda dě zvířata v přírodě někde v Africe no ale druhej den mě pozval Láďa Hanza na kobereček no Majko to se nehodí aby si zastavovala prezidenta víš jak je přetížená prostě ten na to nemá čas no tak jsem dostala za to vynadáno že jsem mu takhle to řekla no já si myslím že ono no ona mu dělala rozhovory z Lán Stáňa Duvková a jednou jí lidi my jsme taky když byli Rolling Stones tak nás tam pozvala že budeme k tomu jakoby povídat ve ochodu osobně sekretariátu a k tomu uděláme propagaci Rolling Stones a ta Stáňa tam říká lidi kritizuju prezidentovu poradce jo že mu ten křížán a já nevím kantor a prostě ty lidi kterýma se obklopil že to vlastně taky byli lidi z toho divadla že taký bohémové a že ty lidi to vycítí ne ten prostej lid vycítí že to nejsou jejich lidi že to jsou prostě lidi nějakýho jinýho světa jinýho ražení no ale on tehdy že prej odpověděl nebo Láďa za něj odpověděl že jiný nezná že prostě No ale já si jako taky vybavuju takovou scénku jak se otvíralo Euret takový to stravování kdy je jako platíte co si vyberete jasně a tak tomu to chtěli ukázat prezidentovi na hradě tam na tý dekárce nebo jak se jmenuje ta restaurace za za kostelem za chrámem no a ty kuchaři tam stáli že jo v pozoru a čekali že se prostě s panem prezidentem podají ruku a pan prezident prej ani nepozdravil takhle prošel a sedl si jako po obě dva no a jakože velký zklamání a já to pak říkám Láďovi říkám: „Ty Láďo vždyť oni ty lidi čekali že se s nima jako pozdraví že se s nima jako potřeserou no to on je pan prezident takovej jako skromnej já říkám: "Skromnej neskromnej když je prezident a navíc člověk divadla." No ale ještě takovou blbou zkušenost taky jsem měla že přišel na nábřeží dopis z Holandska a zvali zahradníky na zkušenou do Holandska na týdenní nebo 14denní prostě seminář no a já ten dopis vzala a donesla jsem ho hned panu Kefurtovi do zahradnictví na hradě no a pan Kefurt tam poslal dva svý

zaměstnanec dva mladý kluky no a počase já přijdu že jo ten pan furt jsem si tam od něj kytičky nechávala dělat a takovej to byl sympaťák jeho syn byl evangelický farář za za komunistu nemoh že jo no a on sám vystoval bonsaje že když měl tady americký návštěvy tak se ho hodila do troje k němu domů no a on mi pak říká: „Paní Hajsová že vy byste mi ten dopis sem dávala ono se to na kopáklo se to se to profláklo že tam šli já tam ani sám nejel já tam poslal tady ty svý dva dva kluky a paní Olga přišla a normálně mi tady vynadala jakým právem tady jako posíláme si lidi do Holandska když já jsem tušila že by nějaký porad že by tam jel někdo z těch komu by se to dostal do ruky že jo proto jsem to donesla ke zdroji že jo zahrady zahradníkům no ale že oni eh tam prostě ta atmosféra pravdy a lásky v tom konkrétním nebyla prostě tak jsem po dvou letech odešla protože jsem viděla že to je popravdě a lásení tam se okamžitě vyčlenili ty nový lidi od těch starejch jako s těma chodili druhým schodištěm starý třetím nebo naopak to už nevím že prostě se to jsou ty starý struktury zubař po mně chtěl že můžem nakoupit levně nějaký ty výplně mhm nekoupilo se to přes zubřá struktura no co zubař jako zubař zubuje dělá zuby za jakýhokoliv systému ale já jsem se prostě jako bavila i s těma starejma strukturama nakonec to byli účetní prostě to byly to byly lidi který potřebujete v každým režimu a tehdy vím že mě jedna velmi dobře poradila ať si od těch svejch zaměstnanců ČSD Latovi Koza Klatovi ať si vyžádám potvrzení že jsem tam pracovala že to všechno půjde do háje a že kdo ví v jakým stavu je sociálka že bych neměla evidenci vo tom že jsem tam pracovala jako tak jsem si fakt napsala měla jsem pak papíry že jsem doklad že jsem tam byla rok nebo to prostě že to byli normální lidi prostě v pohodě a takový ty úředníci no nebyli na výši toho co tam prostě přišlo no e v tý kaž to je to co je všude v podstatě že lidi mluví o něčem co ve skutečnosti ani vo tom co mluví není v jejich okolí jo není co ani co nedokážou zmanažerovat v tom svým nejbližším takže jak do jak jsem já se podílela na návštěvě severních Čech já byla noame sekretářka jo tak já to někde mohla plesknout a prostě ale prezident tam nakonec odjel ale odjel tam kolono aut a já jsem teda u tý televize teda jako to j říkal to je průser jo je jet do zamořenýho prostředí a zamořovat ho to nebyly žádný bezolovnatý benzíny to prostě tam jel jako fakt tím nejhorším a ta kolona nebyla dvě autíčka to prostě bylo prostě tak on už měl ochranku že jo poradce bylo to bylo 40 aut nebo já prostě nevím to bylo obrovský ono asi možná ne tolik ale na mě to působilo jako prostě jako něco strašidelnýho jo že to nebylo vůbec symbolická návštěva prostě symbolická návštěv bejvala byla vlakem prostě pěšky ne ale mělo to nějaký dopad teda mediální jsme slyšeli od Pavla Šremera že to že se to mě splnilo účel že že to splnilo a že tam vlastně byly ty záběry jak on se tam podívá na ty podniky že jo který tam načišťujou a který si Paviš postupně privatisuje který bohužel ne všechny se zavřely je to tak mluvila o tom členství v tom zeleným kruhu nepamatujete si náhodou kolik tehdy teda měl zelnej kruh členů nebo Helité ty organizace to se tehdy nevedlo jakoby členství ty prostě tam chodili jako do chlívat scházely se jako tý vo tý komunikaci oni Ivan Dejmal dělal takový jakože v hospodě tam takhle na rohu já tam nikdy nebyla protože v hospodách se kouřilo tehdy tak tam se scházely a chodívala tam pravidelně já to vím dobře od Dáně Dáši Jáňový která byla taková redaktorka Českýho rozhlasu a která vyloženě tu ekologii jakoby sledovala jo hodně se mnou dělala rozhovorů a prostě ta to jakoby sledovala to byl takový její téma tak ta tam mezi ně chodila tak jako chytala já nevím jestli jednou jsem tam možná byla ale ten kouř prostě mě vyhnal to byla taková Ivana Dejmalá a jednou jsem s ním byla byla to mám z fotky si pamatuju že jsme byli někde na Křivoklácku a to tam byl i Miloš Kužvar tam jsme si dělali Bohýnek tam jsme seděli takto ale já jsem jednou na zeleným kruhu navrhovala aby ty jejich rady který byly jednou měsíčně abysme je dělali výjezdní abysme byli jednou v Lublány jednou třeba v tom severu tamhle že jo ne jednou tamhle tamhle a to jakoby neprošlo no takže to členství já si myslím že ty organizace že to nebylo myšleno jako nebo v tý době to nebylo jakože členství prostě tam chodili nebo a platili teda něco za to že jsou zeleným kruhu ne ne ne ne prostě využívali oni využívali ten prostor jo tam bylo v tý době už vlastně to bylo zrekonstruovaný ta zasedačka bylo to u metra ty

všechny venkovský stačilo zatelefonoval tak která první zatelefonovala tak ten prostor měla jasně taky z všechno bylo zadarmo všechno využívali zadarmo a vlastně když někdo tak jako že jsme měli nějaký kalendář a tak teď tady už je to zamluvený můžete zejtra nebo tak jo no takže to bylo spíš jako nebylo to tak jako oni to využívali jako takovou samozřejmost no hm hm jasně že to ještě věci nebyly takov nebylo to nebylo toto se potom myslím že až později kdy už já jsem jakoby už ani možná gáí už jsem zrušila že pak to jakoby když ze zeleného kruhu přišla jako poptávka ne tak už jsem kdy jí odhlašovala tak tam už nějaký členství platí že jo nějaký členství no to je ono to je aby bylo potvrzeno že to myslí vážně no ne to tehdy bylo jenom takový a po vás byla ředitelkou Zezaová Zemová ta převzala vlastně tu představu toho zeleného kruhu jako toho legislativního centra a toho domu jo jo sídlila seděla v tý malý kanceláři a měla tu větší tu mojí nevím kdo si pak jakoby tu gáji vlastně já jsem vyklízela hm tu nevím kdo si prostě potom jakoby najal štěpánek že jo oživení bylo takhle v tý v tý v tý malý za tou za sedačkou no a hnutí Duha ty tam měli ty mají dvě že jo takhle ty se hodně kamarádili s tím hotýlkem to vedl to vedl Arab kterej byl vdanej za českou učitelku někde v český Lipě nebo někde tam a on byl neskutečně vstřícněj on nám tam nosil dusy když jsme dělali tu ulici pro život no to bylo v Lublaňský přímo ta rohová hospoda ona je teďko taková ona je teďko taková vymyškováná ona je upravená on nějaká p ne no něco tam je teďko takovýho ale on to byl taková vobyčejná hospoda jako fakt záchody prd nechutný ale on byl neskutečně kamarádskej servírka byla Ukrajinka a prostě jako vždycky nám tam dávali pití když jsme tam dělali něco pro děti a sponzorsky nás koláčkama zásoboval pekař kterej byl pan Bača ten měl tu pekárnu na Bělehradský pekárnu a restaurace tam teď jsou nějaký pekárny jsou strašně drahý no on měl super kornšpice na těch jsem tam vyžívala jako vždycky dva kornšpice od pana Báci cestou do práce a ten nám dával koláčky když jsme cokoliv měli i když jsem měla kdysi to bylo to jsme měli někde tam u obecního domu prezentaci peníze nebo životý publikace tak jsem měla koláčky od pana Bači prostě ty nám byly jako velmi nakloněný ty nás vždycky zásobovali ale to už se všechno umě takže jste tam měla takovou komunitu no tyhle ty no a jako bylo zajímavý že třeba v tý lubský bydlel redaktor český televize Čech se jmenuje dodneska by tehdy byl ve zpravodajství a dneska dělal tu historii.cz nebo tak ho bude ale ten nikdy se jakoby nikdy nepřišel nikdyšel pak tam byl z ochrany přírody nějaký Němec jakože i v tý lubenský bydleli lidi který by a ty nikdy nepřišly to je zajímavý akorát jednou přišli z americký přišel s a ten dělal na památkový péči a přišel jenom abysme když chtěli lidi pomoct tak to teďko si vybavuju ano když lidi chtěli s něčím pomoct tak chodili přišel tak přišel že tam už tam roznáší letáky že Valdesova věla se má bourat že tam chtějí udělat nějaký rezidenční centrum a kolem podzemní parkoviště tak přišel ať to jako ať jim pomůžeme ať s tím něco uděláme že to No tak jsme něco jako začali jsme dělat kampaň ale oni už to měli jako rozjetý prostě to jako No je to samozřejmě ale jako dobrý bylo že tam byl platan krásnej tam jako ně ne to už zase jinak to je jinak kampaň Valdesová vylašla do háje ale zajímavý je že ta ten Valdes měl tady dědičku restituentku tu jsme vůbec který jsme se vůbec jako nedostali ta se vůbec jakoby během tý kampaně kdy jsme zachraňovali Valdesou vilu ta krásně porostala zelení jakoby z tý z tý od Jana Masarika to bylo vidět ta se vůbec neozvala a pak jsem s ní slyšela rozhovor mnoho let poté že ona vlastně tady ty majetky a že se dala do politický strany protože si myslí že jedineh přes politickou stranu lze něčeho dosáhnout a říká: „Do háje my to tehdy zachraňovali přes taneční konzervatoř která sídlila v Grébovce zase jsem já melu pátý přes devát my zachraňovali Grébovku my zachraňovali všechno možný jo zase Grébovka ne ten co teďka to teďě americká jakoby eh správní škola je v na Grébovce a tam i hrozilo že ten park bude za prachy že se inspirovali americkýma národníma parkama že tam udělají turnikety tak to jsme já tam tehdy dělala českou besedu jsme tam tančili abysme že Grébe odkázal Grébu viru českýmu národu a poslední tam byla konzervatoř který přšelo na hlavu ona teda byla v dezolátním stavu no a zajímali se o to Američani praha už to měla tak my tehdy tu českou besedu několik jsme rádio nám

to prostě no docílili jsme toho že ten park není za prachy jo no ale jinak teda věla slouží že jo těm Američanům a tak to takže takovýhle kampaň takže jste dělali takový i místní pražský kampaně a nebo se nebo se stavěli domy takhle z americký takhle v americký prostě takový kousek od ty Valdesovy vily a tam jsme to chtěli zachránit tam byl platan nádhernej vzrostlej a ten platan sázel dědeček toho herce jak teďko dělá ty stezky Českem vo ve vo ve vladika vladika jo jeho dědeč i dokonce vladiku jsme kontaktovali ať pomůže zachránit Platan jeho dědečka nezájem nezájem platan se nezachránil valdeslavina se nezachránila grébovka je zprivatizovaná jo takhle takovýdle ty lokální nakonec ty stromy ve Vencigový to přišla prostě manželka jednou architektka že by tam chtěla mít stromy aha no ale pak mě naví pak mě pozvala k nim domů že mě to bude taky zajímat oni distribuovali Mway oni mě chtěli nalákat že jim budu prostě jako pomáhat s MVem no tak to jsem nepomáhala ale prostě že chtěli a když tam bydlí jako architekt tak aby tam měli prostředí no tak takhle spíš se jakoby obraceli s takovýma jakoby lokálníma kampaněma něco bylo v Mánesově jako já už jsem to mně to vypadlo jo ale něco nějak vnitroblok v Mánesový taky kácení stromů tak to jsme jakoby pomáhali úspěch jak kdy no jakdy vy jste teda dělali ty jedny země v Lubliňský ulici to znamená že jste teda i zavírali tu ulici proti autům a měli jste tam nějakj kulturní program to jste dělali každý rok no když jsem tam byla tak jo ale taky jednou si pamatuju že na náměstí míru nebo že jo že tak to prostě nějak nevyšlo tak na náměstí každý rok no protože jako jsem chtěla nějak jako to propagovat že jo to jak jinak to dostanete mezi lidi než nějakou takovou akcí jo všim a dneska to vlastně dělá automat jako takový ty Jo ten to dělá hlavně jako že to mají na na tom na tu dopravu že jasně na tu dopravu jasně tak jste to ještě dělali vlastně předtím a eh vy jste mluvila o tom že jste komunikovali s médii jako zelený kruh jak to probíhalo vy jste měli v tý době mluvčího nebo jste vlastně byla mluvčí posílala j tiskový zprávy no tiskový zprávy to bylo takový jako automatický že jo na tu četku a to jste psala vy nebo no jsem se já jsem se během to naučila docela psát myslím ne já se jenom ptám že většinou to bejvá rozdělený že jo že to organizaci má hovčího ten mi píše ne to tam jako nic takého nebylo takhle měla jsem tam tehdy v tom ženským klubu Evuserovou takže ta byla schopná že jo jakoby psát ale nějak si nevybavuju možná jako jednou psal napsala když tady byla světová banka tak napsala článek ale napsala ho proti proti vlastně tím divers vymen diverzity kterým jsem to tady organizovala v Praze setkání paralelní setkání ženy děti příroda jako alternativa k politice světové banky mezinárodního měnového fondu a světové obchodní organizace tak jsme to měli v národním domě já jsem tady ubytovala ty cizinky no a jedinej článek kterej vyšel tak byl od Evy Hauserové která v Mladý frontě napsala že teď konečně už je jakoby fandí ODS protože viděla jak ta Vandašiva je emotivní a prostě tak se do nás prostě opřela to že seá nesolidarita že jo když tak aspoň třeba mlčím že jo ale nebudu ale taky taky to bylo ego no taky přistoupila na tu hru se zviditelnit za každou cenu že jo ono to tak jako a to byl ale nějaký rok 2008 nebo tam byly 2000 myslím že tady byla že tady byla ta světová banka já předtím byla na Já předtím byla v Seattlu na z Diversem to byl WTO to byla světová obchodní organizace no tak tam se protestovalo proti jejich politice výlovu a tak no a jenom jestli se můžem vrátit teda k těm médiím takže vy jste psala tiskový zprávy rozesílala jste je a pak vás teda oslovovali média k těm tématům který jste dělali a vy jste prostě mluvila do médií nebo jste i vy třeba volala nějakým novinářům ty kampaně třeba Heljte já si tak jako co na co si vzpomenu že jo tak třeba vím že jednou jsem byla v televizi když tady myslím že to bylo v souvislosti s tou světovou bankou hm a dooprátli se na mě dokonce anarchisti a tím jdu pomoct že jim hrozí kriminál nebo kriminál prostě nějaký vyšetřování nějaký problémy kvůli já nějakým vysekanému McDonaldu nebo jo prostě potřebovali trošku zastání tak mě tehdy pozvali do televize do toho do tý 21 tehdy to vedla Drtinová a já tam tehdy byla pak tam byl nějaký psycholog a nevím kdo no a ty se vlastně všichni jakoby navázeli do tý opozice proti tý proti těm oponentům jo proti vlastně těm ekologům který protestovali proti těm tomu jednání jo že vlastně tady je regulérní jednání a tady někdo si dovolí prostě musel

McDonald obednit a prostě nepřístup no a já jsem tam tehdy jsem vím že jsem řešila co si mám vzít na sebe a že by Eva Hauserová říkalať máš takový ten hezký zelený kostým co ji dostala v Německu kdy spytle že jo to vyhazovali no tak jsem tam byla no a tak jsem tam tehdy mluvila a mluvila jsem v tom smyslu jakou mají jakou má ta opozice jakoby možnost aby byla slyšet jo jako jsem se v podstatě zastala jako nebráním násilí prostě to v žádném případě ale jak jak vůbec můžeme bejt slyšet jo mluvíte a jako házíte hrák na zeče jo no tak holdol když není slyšet tak hold prostě vezme kámen jako tak jsem tak nějak víceméně jakoby promluvila no a nekonalo se nic jako pak vím že i ty i ty co tam byli a co tam přišli jednoznačně odsoudit tu protestní akci tak potom když jsme se bavili po tom vysílání tak už byly takový nalomený už nebyli tak jednoznačně zastánci toho práva na straně prostě tý tý banky no tak to si pamatuju že to bylo takový jakoby aktuální a dopak a zavolala jsi mě tehdy rejšek do rádia a říká: „Paně Hajsová: "A víte že tam lítají molotovy jako na týž?" Já říkám: „No to nevím." A tak jsme se jakoby o tom bavili no tak oni všichni jako ty média se čím dál jakoby bulvarizujou nebo prostě jsou čím dál horší bych řekla čím dál víc vyhledávají skandály čím dál víc vyhledávají takový ty blbý situace já říkám, "Heljte pančku já tam byla teďko celej den žádnej molotov neletěl já nevím co si tady vytahujete za nějakou lokální situaci jako pravdu je že jsem pak šla z toho Vyšehradu a že jsem někoho tam viděla vytrhovat dla lažební kostku a říkám: „Heljte nechte toho my tady kostkama neházíme že jo." Tak přijeli sem výtržníci to se tomu se nedá zabránit když někde je nějaká akce aby se s ní nesvezla prostě parta nějakých jakoby vandalů který se hledají jakoby že jo adrenalin vypustit ale rozhodně to nebylo jenom o tom že jo ale oni ty média já jsem to právě zažila v tom světlu to jsem mu tam tehdy řekla že s náma celej celou dobu celej tejdén všichni jako kostíme že jo jsme proti politice WTO a tak ale všechno bylo neskutečně mírumovný přesto se tam vyhlásilo staný právo prostě udělali z toho válku v ulicích ale já jsem bydlela v domě na Bay Bridge a je v domě policajta tak já to ještě zažila od úplně od zdroje on přišel ze služby tak to vyprávěl a viděla jsem jak se ty policisti chovali slušně že jo někdo vylezl na lampu tak mu slušně řekl: „Slezte dolů prostě z tý lampy ty policisti byli naprosto korektní tam jako nebylo nic ale přijedu a tady všude nějaká fotka holky jak jí teče krev z nosu a všichni jak to tam prostě bylo krvavý nic krvavého tam nebylo ale udělala jsem si obrázek jak vlastně ty média tu situaci e jakoby vykreslujou a takže od tý doby jako já už jsem říkala já věřím jen tomu co vidím na vlastní oči a ne tomu co se mi takhle masově jakoby předkládá protože to se předkládá vždycky jenom výšeč která vypadá tak nebulvárnějc největší černá kronika že jo nebo prostě nejtatraktivnějc takže já jsem už měla takovej názor že to musím brát všechno s rezervou a v tomto smyslu jsem i jako mluvila nejradši jsem u toho osobně a vidím co se děje když můžu něčemu zabránit zabráním když nemůžu uteču ale nic takovýho se jakoby neděloj jo takže já ty média vlastně já je velmi pozitivně využila v domě nebo to se zachovali velmi dobře když jsme vytahovali ten dům z privatizace to fakt jako to na ně nedám dopustit pak v podstatě i propagovali ty naše stromy jakože to ještě jako vyšel článek pod stromy a já mám tu evidenci těch článků mám jakože se psalo i o těch pozitivních věcech jo to myslím že po postupně jako začlo mizet že už se jenom hledají že se jenom hledají ty konflikty nebo ty problémy ale my jsme opravdu nebo já jsem psávala pravidelně do Lidovejch novin čestmír Klos to tehdy tiskl v Hospodářskejch novinách to tiskl Denemark Martin Denemark v Mladý frontě Chuchoma prostě já jsem jako měla takový jakoby kontakt a postupně ty lidi oni jak stárnuli tak se že jo se to všechno jako měnilo jasně a pak s těma mladšíma to už pak byl byla katastrofa jako když mě voš stříhaly článek který už jsem nepoznala tak už jsem ty články přestala psát takže vy jste psala teda ještě teďkom vlastně nedávno relativně no teď pak už jsem začla jenom blog psát jako do a to si pamatuju že jsem i psala polemiku s Václavem Klausem že on napadl právě ty ekologie radikál jakože jsme radikálové a já jsem napsala odcitovala jsem Ericha Froma že radikalismus je jakoby nové hledání že jinak než jako radikálně se k ničemu nedopítím když pojedu v tom mainstreamu tak ten je furt že jo to šolíchat že jo nějakovat ale jediné já

musím zaujmout nějaký postoj no a ten bude vůči tomu mainstreamu radikální protože bude jiný každá jiná kost je radikální tak to mě tehdy vyšlo a dokonce myslím že jednou jo to mě zrovna peskovali v tom národním vzdělávacím fondu už jsem byla a vyšel klauzův článek k novému roku a já jsem napsala prezident neoslovoval ženy že jo nepíval jako občanky a ten můj příspěvek vyšel o nad ním moje kritika Havi Klausová článek vyšla nad jakože nahoře a pod ní byl jeho projev a ale pak tam ještě byl jednou mě napadla a to byla myslím že to byla taky bejvalá kamarádka nebo oni se proti mně vraceli i ty kamarádky no že no že se proti mně vraceli prostě že nemám pravdu že bla blaže ten prezident má právo mluvit občan generické maskulinum je norma no ale prostě do když jsem dělala to kvovádis tak mně přišlo ty feministko komunistko jo lidi mě nadávali jako otevřeně jo a tak jako myslím jsem tušila odkud vytrvane jo že prostě jsem věděla kdo mě jako upřímně nenávidí takže ten si prostě neodpustil jako mě veřejně no a vy jste teda říkala že Klaus se vlastně opřel do do ekologů tak zaznamenala to to už v těch 90 letech se objevovalo že jo ta kritika jako ekologie já myslel ten vpů že on průběžně do do nich našíval že on dokonce i i měl nějaký tendence jako nás nějak omezovat legislativně že jo že to jestli si to dobře pamatuju že to bylo opravdu a řešili jste to třeba nějak v zeleném kruhu jako víc nebo asi v tý době v tý době úplně ne to já jsem tam byla po do 96 tak to asi se tam neřešilo no a pak já jsem to řešila jakoby sama těma článkama protože mě to docela mě tiskli jako skoro všechno jo co jsem napsala tak mě tiskli a chtěla jste to nějak vyrovnat no já jsem jako jsem měla potřebu k tomu vyjádřit aby mu to neprocházelo že jo to prostě je když se to nechá bez ozevzy tak to je vlastně jakoby měl pravdu takže nějakým způsobem na to reagovat no a oni to jako tehdy ti novináři tehdy se kterými jsem kterým jsem to posílala tak to taky tak cítili že nejenom že on je ten mocnej a bude to tady vykládat takže mě to já jsem hodně psala jakoby sama jo hm hm hm jako jako na zeleném kruhu jako já i těch blogů tam mám asi 200 že já jsem jako byla ale mám to ještě vlastně jako že do tý niky jsem ono taky se nedalo český deník tehdy existoval ten mě hodně zveřejňoval v tý Nice jsem mívala články ono muselo se najít médium který to zveřejní jo takže to taky to nešlo jakoby všude hm hm no jako se mi používala na ty kampaně no když prostě to jinak nešlo že jo dneska ty média to je sedmá velmoc jo bez jako kdo není v televizi ten není co si budem vykládat jo to je prostě A máte teda pocit že se to ještě jako mění teďkon ty média že nebo jaká je to vaše zkušenost máte pocit že tam je slušet ta opozice hele ten noviny jako ani nečtu protože to jako ne nechci bejt to má za zakrámovaná papírem takhle si čtu na internetu občas prostě ty zprávy večer si pustím tu televizi tak to tak jakoby že vím jako o čem se o čem se co se řeší jak přesně řeší se válka nebo se předtím řeší vždycky to nejkonfliktnější téma se řeší to jako chápu že je to velký téma eh takže já prostě jako úplně to nedokážu posoudit protože už se nesnažím někam se prosadit takže ani nemám zkušenost jo jako s těma ale vím že tehdy za mnou že se mnou dokonce i vyšlo jako že jsem takhle myslím že to dělá Koupská novinářka že se mnou udělala takovej medailonek jako ředitelka zeleného kruhu a že jsem v nějakých novinách vyšla jako co dělám co řeším jo že mě i zajímali nebo zvala ta Dáše Jáňová že mě do toho rád rádia zvali že jsem tak jako mluvila že nebo v tý Plzni jak jsem vám říkala minu ty ekologie že se mě lidi ptali co říkám žlutejm agátům těm jedovatým v mateřským š mateřskejch školkách protože takový jako se mě ptali na otázky který jsem úplně jsem nevěděla co co s nima protože nemusíte vědět všechno no ne ale třeba bylo zajímavý když jsme byli u toho Olafa Rittera v Drážďanech ne jako u toho architekta tak tam ve školce přímo vysazoval takovýdle rostliny pichlavý a tak a když tam ta česká delegace kterou jsem tam jakoby jela si jako ve školce musí to bejt jako sterilní říká: „Ne nesmí bejt sterilní ty děti musí se učit od malička rozpoznávat že nejsou všechny rostliny jedlý že nejsou všechny rostliny bezpečný že ten svět má i svý úskalý tak to jako i tady jako No a já mám třeba tu segru ve školce tak oni to mají ať tě to učí rodiče jo nebo třeba jezdí na tábor tam nesmí sbírat houby když by hřibů všude plno když jsem tam byla nesmí to dát do jídla nebo plody prostě ze zahrady že jo nesmí ta hygiena zakáže ať tím to ať je to učí rodiče no jako a priori se vychází z toho že

všechny děti sníomůrku zelenou nebo prostě jako úplně že se dopř že už se apriori se myslí jenom na to nejhorší jo ale že se má priori myslet na to jak jako se učit no jo jasně a nějak normálně no a jak normálně a přijímat prostě přírodu takovou jaká je ne nějaký sterilní prostě umělý trávníky že jak dneska je módou ve školkách umělý povrchy no aby se neodřeli nebo prostě neušpiněli no já to mám teďko zážitek jsem byla takovým seniorským cvičením eh v květnu nádherně tamhle v takovém areálu Dem ve Střelských hořticích úžasný úžasný cvičitelky všechno dobrý a oni nádherný počasí a oni byli v tělocvičně já říkám: „Ne heljte jsme venku tady je louka nádherná oni se bojí jsou klíšťata a tady jsou krty a oni by si umazali karimatka tak já nakonec nesvičila mě to tak našťal to svičku venku ale v květnu venku a já budu 80 lidí někde v tělocvičně prostě jak už jsou ty lidi vypatlený z té televize tak ono snad na každý trávě sedí klíšťe který na mě čeká a proč tu karimatku mám ne abych ji dala na zem ne když už teda tak to už jsem jako koukala starý lidi jako když dejme tomu děti ty na to nemůžou že jo ale starý lidi že ten rozum teda jako nepobírají už je tam to oddělení asi velký no no ne je ta manipulace že jo z té televize přesně furt klíšťata všude klíšťat tak každej aby se bál vytáhnout paty ne hm hm no příroda je vlastně dneska nebezpečná ano no hlavně stromy ty pořád hě ty stromy no u nás zavřeli park který za celý dětství mých lidí mých dětí byl otevřený a oni tam udělali zeď a zavřeli ho a bylo jednání ohledně trojmezí a já tam jdu a říkám: „Prosím vás ten park my tam chodíme po betonovém chodníčku tady je lidu prázdný obrovský park tam u Zábělského zámku a on mi řekne ten co tam byno víte kdyby spadla nějaká větev a někomu se něco stalo my za to nemůžeme jít zodpovědnost no tak jo stromům furt padají větve jo je to no to je to je i v lese to vlastněší problém lese ale ten bordel co nechávají ty lesy po těch po té mechanizaci a to jsem zcela marně jsem si stěžovala na všech nikdo mi neodpovídá jo tam v Jeseníkách léčivé pramen v lese v Jeseníkách je to a normálně ale i tady v Lounovicích prostě les kam jsem chodila na houby úplně oni tam jezdí za mokra tu cestu zničí a nechají to bejt jo ono to asi časem zaroste ale ona by to měla řešit inspekce ale inspekce už skoro nic neřeší no česká inspekce životě no já to tehdy do ekologu napsala čem s českým lesům nikdo mně neodpověděl prostě takovej bordel jaký oni nechávají teď oni káží stromy kde jsou turistický značky jakože taky to je jim úplně ukradený jo prostě ty si dělají fakt jako co chtějí jo ale v tom lese ten bordel ty lesní cesty poničený no tady za Prahu to je prostě k nepoužití tam jsem chodívala na říká: „Ty tady nemůžu už ani procházku jak je to hnusný jo jo je to tak oni to úplně zničej no vy jste tam zmiňovala ty ministry že jo pana Vavrouška s panem Moldanem teda s panem Dejmallem a ale pak byl ještě pan ministr Skelický o tom jste říkala že vám vlastně ten ten si myslím že zelenému kruhu že tehdy byl velmi vstřícný i se s těma nevládkama jako stýkal a že opravdu tehdy zabodoval já pak jsem ho jednou někde potkala říkám: „Heljte vám zelený kruh vděčí nebo i ty děti za ten dům Lublensku.“ Řík to já si ani nepamatuju jo taky že to šlo mimo něj ale nepochybně tam měl to rozhodující slovo jo protože to už bylo fakt už to bylo vyvěšený a bylo to škrtnutý na poslední chvíli no a i pak teda ten Dejmal ten byl ten spíš takovej bych řekla akademický ale byl myslím že na konferenci v Rio de Janéu a že přivezl agendu 21 nevím jestli se i zasloužil vo její překlad jako to nevím abych mu nepřikládala nějaký zásluhy a tehdy tam já jsem si od té agendy strašně slibovala protože tam bylo plno závěrů v roce 2000 rovnost žen v roce 2000 toto tak jsem Jo a teď ta agenda 21 že se že to mělo velký ambice hele skutek utek já pak normálně byla v Kodani na nějakým jednání OSN a teď jsem se na tu agendu odvolávala a říkám: „Prosím vás vždyť tadydlec udělali záv 178 zemí tady něco podepíše a nic z toho jakoby nefunguje a oni mi to fakt jako potvrdili že oni sice jsou jako nějaká implementační agentura ale nemají žádný nástroje k tomu aby ty vlády k něčemu dokopali že věděli že to jsou jenom vlastně také vyhozený zase prachy že jo za konferenci za knihu za publikaci ve všechna jsem prostě publikace já jsem si tak vodi slibovala nosil jako takovou svojí Bibli na kterou jsem se odvolávala a nebyla k ničemu teda no a on si pak založil to svý jako myslím si Pavroušek si založil stůž protože ho asi zelený kluk zklamal že mu nevytvořil jeho prostor ten Ivan Dejman se

realizoval v tý obnově venkova mhm mulan ten se na na fakultě že jo ten si tam udělal to centrum takže oni si každě udělal takovej svůj svůj píseček na kterým se pak realizovali podle svejch možná ten Ivan na tý na tom venkově že byl takový nejpraktičtější ale nedokážu to posít protože ten venkov dneska je naprosto nesoběstačnej jo ja jezdím na vesnici kde nemají potraviny školu prostě to A měla jste pocit že ten dejmal eh že toho nějak ovlivňuje to že je zůstí že je vlastně z ústeckýho kraje to nevím to ne to nedokážu posoudit prostě on to byl takovej jako bych řekla fakt radikál takovej jo takovej ráznej ten byl jako jemnější Josef takovej kultivovanější ten Ivan byl takovej drsnej toho se mohli i lidi bát jo že byl takovej že si nebral servítky ale jestli byl zůstí to netuším a vy jste nebyla v tý ekologický sekci karty ne to ne vy jste paní já jsem nebyla v žádný sekci já jsem byla jenom ten to zázemí a spíš jsem psala pro Karel Kraus byl taková kontaktní osoba což byl dramaturg divadla za branou a taková kontaktní spojka s tím zahraničním tak přes něj jsem dostávala ty dokumenty který jsem přepisoval a jemu jsem je na na Jiřák na Jiřák vozila zpátky no a pak jako si myslím že z toho osobního sekretariátu že když tady byl Harold Pinter jakoby divadelník takže nahráli na pásku to jeho setkání tak to jsem přepisovala tak to mohlo být přímo jakoby pro tu Havlovo to byla spíš ta divadelní jakoby ne ale ale přepisovala jsem dokumenty jako všeho druhu jo to ne to neměli to že by si každě to organizoval ne protože vždycky vydali nějaký dokument k určitýmu tématu a jo to jasně museli si přepsat to jsem přepisoval no a pak vlastně nastoupil pan ministr Benda já si nejako vím že tam byl a že jsem tam tehdy něco šla řešit ale že ten úředník se kterým jsem přišla do styku že ten byl tak mimo že jsem vůbec tam nepořídila ne s tím jsem nepřišla do styku jasně jasně jasně jasně a pak byl vlastně Kužvar Miloš Kužvar ten byl kamarádskej k nezis neziskovkám protože on tak jakoby možná já nevím jestli nebyl taky i jakoby v radě toho zelenýho kruhu to si nejsem jistá jako nebo jestli tam jakoby nechodil asi se nějak možná angažoval jo i v těch neziskovkách pak myslím si že byl jako byl určitě přátelskej on byl i ředitel Enrosu chvíli takže on s téma neziskovkama měl zkušenost pak já jsem s ním byla myslím že v Nrobi na setkání na konvenci o biodiverzitě tak tam jsme taky se taky jakoby míjeli já si myslím že s ním se asi dalo mluvit jo jestli dokázal něco prosadit to nedokážu posoudit ale rozhodně takhle byl vstřícsnej dalo se k němu objednat dalo se s ním mluvit jo tykali jsme si byl prostě přátelskej jasně třeba takovýho brusíka s tím jsem se v životě jako jednou jsem ho potkala na zeleným kruh a mě ani mě nepozdravil tak ať s tím jsem se úplně míjela no a vy jste říkala že jste teda eh že jste dělali nebo že jste se nějak snažila bránit skleněný lahve a a pracovat s eh s nadnárodníma společnost tak jak se to dělalo to jste byla ještě na zemm kruhu no to jsem dělala jako blbec prostě to se mi fakt obcházela to se mi obcházelo jako osobně jo jsem mi normálně obtelefonovávala udělala jsem kulatej stůl asi jsem udělala dva nebo tři jako věděla jsem že to nemá smysl zvala jsem je do hotýlku no a i šel jste teda no no no prostě takový ty největší jako no a pak nehledě na to že jsem s nima studovala že jo to NBA takže tam to nemohlo bejt bez nějakých výměn názoru no a tam jsem s nima jakoby diskutovala na téma co ta její společnost že jo jestli si uvědomujou nějakou zodpovědnost to ty co ty český větve ty zpravidla byly ve vleku toho nadnárodního managementu ty tady neměly e jako jestli si Česká republika jakoby vyřizuje nějaký výjimky z programu Evropský unie tak jenom výjimky ku škodě celku jako já bych řekla ta Evropská unie zaplat' pánbůže sem vnáší nějaký nějaký čerstvej vzduch a nějakou osvětu jo a to co my tady tak to je ten náš prostě zatuklej rybník kterej tady někdo má furt potřebu hájit nevím s odvoláním na co jo prostě ale takže ty to jsem usoudila že to nemá cenu se s nima jako nějak ty prostě jeli ale ještě bych právě jako přesně u toho McDonalda si myslím že v tý v tom světě už tehdy nejeli že tady zkoušeli že zkoušeli no jako se říká že máme horší potraviny než jsou všude za hranicema jo že kdo bydlí poblíž německejch hraně nebo i polskejch tak si nakoupí radši tam že to je kvalitnější než to co si oni dovolí dovážet k nám jo no tak prostě eh to nemělo to žádnýho válnýho smyslu a to obcházet ty já jsem obcházela ty šéfy těch supermarketů to taky nemělo smysl protože to byly to byly přesně

už jenom jakoby od nože a využívali ty situace že to tady můžou ale ještě vám řeknu když a oni teda pro mě to používali vlastně plastový začali používat no oni začli oni kromě jedný minerálky myslím že teďka nevím která to byla kromě jedný minerálky všechno začli navádět do plastu no a vy jste se to snažila vlastně já jsem se snažila jako zůstaňte jako u toho skla protože lidi pak už si jako na ten plast na dnou zvyknou že jo a řeknu vám že jsem jednou jako lobovala úplně přímo za ty GMO proti GMO když tady jako se to jako začlo projednávat nebo začlo se kolem toho a zase jak to je užitečný jak to je úžasný co to všechno umí a já jsem tehdy zpracovala právě z té konference na který jsem byla v tý Vítni kde jsem ty moudra teda posbírala pro senátora smutnýho který měl myslím že dva cykly v tom senátu tak jsem zpracovala velkou jakoby nějak nějaký rozbor jak by se k tomu měl jakoby postavit protože tady já nevím pry Charles všichni prostě proti nebo jako všichni se snažili trochu ty hlavy osvícenější to trochu brzdit no ale ty co s tím pracujou hned co to uváděj na trh no tak to chtějí prodat no tak k tomu jsem tehdy něco zpracoval ale já nevím v jaký je to teďko fázi tady co to se normálně prodává ne jestli nám řeknete jak jste byla na konferenci ve Vídni OMO to bylo teda no to bylo vo GMO přesně rock si jakoby nepamatuju přesně jak jsem se tam dostala jo my jsme to bylo nějak před Vánoci a nikdo nechtěl jít takže takže jsem do toho asi tak spadla myslím že to byl asi ten důvod že aby tam někdo jel no a tam se vlastně ty nadnárodní firmy tam prezentovaly měli tam vědce který pro ně to jsem právě věděla jak to funguje nadnárodní firmy platí vědce a ty vědci udělají výzkum že jo a ten výzkum potom vlastně jim jakoby dají a ty ho potom propagujou jako obecně platnej ta věda jakoby nehodnotí kladný záporny ta udělá výzkum a na neřeší jako Einstein ti řekl kdybych tušil kam dopadne tak nikdy nepracuju neble to já vyádrem prostě že ta věda tak jako tady oni zaplatí a ona jim v tom zkoumá tak tam ty věci prezentovali ty svoje výzkumy a ty nadnárodní firmy to tam prezentovaly v tý vědci a teď tam měli novináře teda jakoby z celého světa který to měli jakoby do sebe nasát aby to tý veřejnosti zprostředkovali aby to ta veřejnost jako přijala jako jako GMO vlastně no tam různý kategorie jak to zdravotnictví fungovat potravinách ve všem možným to tam jakoby měly bohatý prezentace no ale pozvali se tam i ty nevládky jako byly tam určitě z Green Peace a aby jakoby taky věděli aby to nebylo jakože pod nějak pod prahem nebo nějak utajeně že to dělají no tak si nám pozvali i prostě ty neval tak myslím že tam z Grepace taky něco jakoby se k tomu vyjádřil no já jsem jako vyjádřila že jde o největší manipulaci v dějinách lidstva protože to je manipulace přes potravu přes výživu a ty důsledky teda vyzkoumaný nejsou to prostě se ukáže čas a pak už může bejt pozdě jako se všimně pozdě že jo čas ukáže že plast je prostě mor že jo že to tady prostě jako zahltit všechno a že se nestačí zpracovat prostě že jo to je jakože nějaký i že se to zrecykluje a zpracuje to množství se zdaleka nezpracuje na co že jo zastaví domy snad z plastu nebo jako co z toho dělají auta no a Moncantov vás teda od té doby nějak kontaktovalo jste říkala no chodila za mnou taková paní a chtěla vědět párkrát tam byla v Lublensky chtěla vědět ale už jako v tý zadní místnosti to už jsem musela být v Gáje no co proti něm mám mhm dobf to bylo vlastně já jsem měla i informace o tý když tady byly vlastně když tady byla Světová banka tak jsem tady organizoval konferenci Divers w in for Diversity a oni tam dávali příklady z těch jednotlivých zemí co udělala privatizace vody já nevím kde jo jak jako najednou jak se zdraží voda jak se prostě to změní že vlastně se zprivatizuje voda oni zprivatizovali já nevím kdo to kdo tady má teďko tu vodu francouzi ne ten no prostě oni to oni to zprivatizujou jako myslím že zprivatizujou jo takhle že úplně rafinovaně oni zprivatizujou že že inkasujou to co jakoby platíme a za ty řady sále zodpovídá město jako to všechno musí financovat ty městský části nebo město že oni rafinovaně jenom tu distribuci si zprivatizujou no pak jsem tady měla ty Indie Vandana Šiva právě hovořila o těch o tom jak tam začli že obilí tam vždycky uchovávali ty ženy v keramických nádobách jako zdroj obživy pro příští rok no ale přišla nějaká takovádle firma Cargil Monsanto nebo prostě kdo s tím obchoduje no a nabídli jim zdarma osivo jako úžasný tak osili osilo svoje zásoby spotřebovali vyrostla jim úžasná úroda příští rok jim zase dali úžasnou úrodu a třetí

rok přišli a chtěli to zaplatit no a oni neměli z čeho zaplatit tak si půjčili zadlužili no a když to vypěstovali tak zjistili že to osivo je nereprodukovatelný jak je geneticky modifikovaný tak už z něj nevypěstujem nový obily že to je jenom takže se každé rok musí kupovat nový a nový no a ti farmáři že se v tý Indii zadlužovali no až pak začli páchat houfně sebevraždy protože celý rodiny zadlužovali celý rodiny šly do háje no tak tato tam dávala jako příklad ne nedopadněte jako my dávali tyhle ty varovný příklady z různých zemí a to ono to v tý publikaci to vyšlo prostě na všechny ty různý zdroje ta Vandana to vím o ní že ta vyhrála několik soudních sporů když se soudila s těmahle firmama za to že třeba v tý Indii přesně ukradli eh recept nebo prostě nějakou léčivo by nějakou léčivo nějaký léčivo který oni si pak dali do tabletek a dali si na to že jo nálepku a začli jim to platit zpátky těm od kterejch to ukradli tak ta s nima soudila že vlastně kradou tu mozkovševní duševní bohatství co se tam předávalo že jo z generace na generaci a oni to takhle kradou no a ta baba z tý z toho Monsanto když za mnou byla tak mi to veřejně přiznala že on že objíždí ty africký kmy a prostě tak no tam tahají z těch lidí rozumy ty jsou důvěřiví že jo dělají dobrej skutek prostě sdílejí no a ty jim to zpátky vrátí tak a teď vám to tady teď je to naše a my a jo ty jim to tam nějak zprivatizujou těžko říct jak oni to nějak pak nemůžou používat asi a oni to pak musí od nich koupit no no no tak jsem tady vlastně měla ty ženy který mi nebo i muži to byli který dávali příklady jak v těch zemích dopadlo když si nechali přesně u plastové lámy že jo nebo prostě to je všude všude bylo něco no a jak mělo to být jako varování jo no tak jak já jsem na tý konferenci jako jediná promluvila o tý manipulaci že manipulujou lidstvem manipulujou světem manipulujou potravou a to považuju jako za hodně podstatný že jo a ještě jak to podávají taky manipulace že jo způsoby jak to prezentujou no tak ona potřebovali vyt vytahat prostě vše potřebuje všechny znát všechny argumenty že jo jako aby věděli aby na to šli aby pak už pracovali s tím třeba že nejsou manipulace naopak že to je to dobro že jo to je to spása od hladu nás zachrání no a vy jste říkala že jste dělala teda pár těch stolů s těmi nadnárodními společnostmi a jak jste je vlastně přesvědčila aby k vám přišli nebo já nevím přišli přišli protože dneska si myslím že už nepřišli ne ne ne přišli já vám nevím jestli ještě v tý době možná mohla mít ta ekologie nějakou nějakou kredit nebo že v tý době ještě to mělo nějakou váhu dneska už jsme všichni ekologové jsou dneska brzdy kapitalismu my všichni jsme proti kdyby nebylo nás tak je tady ráj na zemi že jo my všichni tady brzdíme zdržujeme my jsme ten problém takže to v tý době ještě jakoby nebylo ještě v tý době ta ta ekologie se těšila nějakýmu kreditu jako to že jsem získala spolužáky na strategie zelenýho kruhu jo že prostě i když jsem se tam asi nějak jako zas tak úplně neprozazovala ale že ještě to mělo nějakou nějakou respekt jako nechápu nebo teď jako úplně přesně no nebo chápu asi možná chápu eh že se ta důvěra že tak jak šla ta důvěra toho Havla dolů že jo to prostě šlo úplně viditelně ale tak šla důvěra skoro každý dobrodolu že jo že to je sice teďka teď jsou třeba ty ten suk že jo ty organický farmáři docela myslím si že to prodávají že jo přes to že ty že ty jsou že to zase tak nějak se to jakoby zmáhá ale asi je to potíž že jo nebo Albert má ekologický produkty takže to snad jako snaží jako přes tu výživu na ty lidi nalákat kupujte bio a tak že přes tu výživu že to že jist že to získají a tak jako obecně Jak je možný že lidi nechtěj národní park prostě jako jo jak je to možný jo když by měli prostě krásnej les zdravej les to jako mi už jakoby rozum nebere co tam jestli tam sehrálo roli že by tam nemohli jezdit autama že by tam co by tam nemohli tam nikdy jako se tak jako úplně jo každé jezdí autem domů do práce jako co si budem vykládat a nějaký rekreační objekty jako že by Česká republika byla byla nějak tak zahlcená turismem teďka teda ty stezky Česko zase vždycky zpropaguje televize nějaký nápady ale eh prostě že by jim to tak jako bránilo pochybuju to si myslím že v tom Německu se vyjíždí autem až úplně na vrcholy těch hor a přesto tam nemají kurovce nemají ty hory napadený přesto v tom to jakoby není e prostě to už jako to už úplně nevím kde kde se stal ten zlom co ty ekologové udělali tak špatně nebo v čem no tak protestovalo se proti dálnicím že jo proti těm různěm obchvatům no a taky to bylo jakoby jako je to přehnaný že jo prostě ta republika je prošpikovaná kolem tý zbraslavy to

je prostě co je s tou krajinou to je katastrofa že to je prostě to je jeden asfalt že jo to je to je úplně pohran tak možná je to takovej obraz spíš těch ekologů ne že to ani není to co udělali nebo neudělali ale prostě na ně tak dlouho tady eh ukazoval prostě pan Klaus s panem Zemanem a všema tady těma asi a ty lidi tomu uvěřili protože to zase šlo jakoby z toho od těch mocných no ale pak to taky šlo jakoby s tím posunem těch hodnot že vlastně jako teda opravdu oni všichni chtějí jezdit těma autama a všichni jako není pro ně cesta cíl ale jenom ten cíl tudíž jako potřebujou to nejrychlejší že jo ne žádný okresky někde objíždět takže vlastně i s tím jakoby tím automobilismem že to přišlo že všichni ty silnice chtěli a bylo jim jedno kudy kudy ta silnice povede to je nezajímalo tam oni nebydlí začnou křičet až když to je u nich u baráku že jo až když zrovna by měla vést kolem jejich baráku tak pak jim najednou dojde ale to je zase zajímavá je jenom ten jejich barák že jo nezajímá je taky že má někdo jinej barák kterým to tam taky hučí prostě ono to ono to jde jakoby jedno s druhým asi že to je taky provázaný jo no a vnímala jste nějak ten vstup do Evropský unie vy jste o tom trochu mluvila ale tam docházelo k nějakým přípravám že jo na ten vstup musela se třeba přijmat nějaká legislativa a tak eh s tím jsem jakoby já to už jsem na zeleným kruhu nebyla že to už jsem si řešila ty svoje praktický nápady ale jako vím že tady byli ten Terhár a ta jeho žena to byla Turkyně on byl Holanďan a že byli velmi takový jakoby vstřícní že se e že ona jako fakt jako se mnou šla do školy mě pozvala do jejich International School of Prag v Nebušicích že byla taková lidová jo že prostě že jí zajímala ta veřejnost a on taky prostě takový přátelský lidi to byli A pak jsem se ještě kamarádila takový ze svobodný Evropy ty bydlely na malý straně s těma taky jsem něco tady podnikal ale to jedno prostě jakoby oni to tady měli jakoby připravit tu půdu no což asi udělali dělali po svém způsobu to nedokážu posoudit no já akorát dokážu posoudit to že když eh to jakoby přišlo tak já jsem skončila se Lublenskou protože mi došli já jsem jediná neuspěla prostě všichni ekologové se zmohli s evropskejma penězma já jediná šla ke ale nakonec to nějakej nakonec Nakonec to napad ne všechno všechno špatný k něčemu dobrý no a ještě tady jsem měla takovou otázku a vy jste to taky trochu vlastně říkala ale že eh to na mě tak působí že v těch 90 letech byly různý spolupráce třeba s univerzitama nebo i i přesně s nějakými těmi politiky a tak který eh v to rámci toho ekohnutí nebo to ekohnutí takhle různě třeba spolupracoval který už dneska moc nevidíme tak jestli vás k tomu ještě napadá jestli třeba vám se dařilo spolupracovat s nějakýma univerzitama nebo No heljte eh jak jsem přinesla ten nápad z tý Ameriky ne že bych vědce použila na vědecké výzkumy ekonomí a školství vím že když tady měla být Světová banka tak na Akademii věd na národní byla nějaká konference a teď tam tak něco řešili řešili a já mě to tak rozuřilo že tak žvaní o něčem říkám: „heljte tady je světová banka tady vy vůbec se nevěnujete tomu co jako je aktuální já měla takový šaty na ramínkách ty takhle ze mě spadly jak jemř a říkám takovej: "Uklidněte se uklidněte se mě tam někdo uklidňoval nějakej vědec tak si tam věci tam asi tak nevážnili ale pak jsem to i přenesla byla jsem pozvaná do Vsetina na na debatu křesťanských spolků jo a to bylo že tam byly z různějch církví i Kocá tam byl za církev tu bratrskou a sousedský církev Šilanová prostě různý no a já tam přišla jakože za ty ekology oni všichni tak černý já měla takový kyt kytkou takovou psychedelickou bluzu a teď oni všichni tam tu bibli a říkám „Tady bude světová banka jako co jak vy jako se k tomu postavíte jakoby jako nějak vůbec nevě vůbec mě to nezajímalo ale takže jako ta spolupráce celý roky jsem spolupracovala s maserikovou knihovnou ve vsetíně to prostě a je to vždycky jako jako ohledně jednotlivých lidí j začlo to tak že jsme s tím vem dělali ty ty dni země ě tu matku zem jsme zachraňovali v 91 a potřebovali jsme tehdy tam bylo plno cizinců nějaký anglický tlumučení a ona měla holčinu 11etou která uměla dobře anglicky prostě cégru měla v Americe a přišla ke mně Marie pokorná z tý knihovny a jestli bych na tu Magdu nemohla dát pozor že jí tam dá do víru toho dění toho happeningu a že ona si někam půjde no tak já jsem tam hlídala jako Magdu která tam tomu Vilovi že jo kterj tu češtinu lámal tak tam prostě nějak tak překládala pak jsem odevzdala holčinu no a dali jsme slovo dalo slovo prostě jsme se domluvili a já pak od tý

doby celý roky s tou Maserikovou knihovnou spolupracovala jednak jsem jsme s nima dělali i společnej projekt oni taky měli jakoby rovný šance na přednášky mě zvali já jim tam povídala prostě nedávno ta Marie už umřela tak na pohřbu ředitelka ta Gajdušková to byly pěkný léta jak jsme spolu spolupracovali že jsme spolu dávali různé projekty tak to byla tahle knihovna pak vlastně když jsem dělala ten projekt nebo vádís tak jak tam byla ta publicita tak jsem měla plno takovejch prezentací po knihovnách kde jsem potkala i strašně zajímavou ženu v Brně mě jiávali přišla na moji přednášku a byla to paní která byla jediná za totality vysvěcená nebo jediná jedna z asi z žen vysvěcená na kněžku a paní Javorová se jmenovala a oni voni Američanky napsali knihu protože ona myslela že po revoluci jí nějak ta katolická církev se k ní nějak postaví a oni udělají mrtvého brouka jakoby neexistovala a ona někde v tom Brně dělala tu pečovatelku a takovou tu službu jak to ty ženy v té církvi dělají no oni mě i představili no tu knížku mě v té knihovně půjčili tak to bylo hrozně pěkný setkání a pak jednou na tý Praze 13 měl kardinál Vlk Besedu s veřejností a byl neskutečně vysmátej takovej optimistickej mňoňuoňu ťuťuťo a já jsem se přihlásila říkám: „No a pane kardinále co paní Javorová jak to jak to jak to jako ta katolická církev pojímá?“ A on úplně zesynal a pravil ona byla vysvěcená neprávem ten kněz nevím jeho jméno k tomu neměl žádný kompetence já mu říkám: "Vdyť za to jste mohli být rádi že někdo ty služby dělá." No úplně ztratil půdu pod nohama prostě tady žena v tom no tak jako měla jsem takovýhle by se dalo říct takový eh jako zajímavý setkání že by z toho byla pak nějaká spolupráce to se to jako ten vsetím ten teda určitě ten vlastně celý roky a ty univerzity nebo vám říkám akorát to konfliktní že že se do mě vopřili co se jim pletu do No ono taky víte co ono taky jako já jsem asi já jsem totiž já nemám žádnou vysokou školu českou jo většina lidí navazují ty přátelství na těch vysokejch školách že já mám ekonomku klatovskou pak nic a pak to NBA kde jsem snad jediná ko přegradua ta musí bejt vysoká ale já jsem tam vlastně prokázala tu praxi a ten talent jakoby manažerskej tak mě to prominuli já se za to táče že jo jednak jsem nemohla studovat měla jsem ten škraloupou že jo kádrovej no ale hlavně jsem nějakěj marxismus leninismus neměla ambice studovat že jo takže jsem se na to nějak nehrnula tudíž já neměla žádné kontakty jako většinou ty lidi pokračují v té spolupráci z kontaktu ze školy nebo ze skautu nebo z těch turistickějch oddílů z nějakých těch uskupení kde v tom mládi začali tak v tom potom jedou a já tyhle ty vazby neměla jo já přišla do Prahy abych utekla z toho malýho města z Klatov už kde už začal ten komunismus že jo Leninskěj svaz mládeže a tak tak abych se trochu ztratila v anonymitě velkoměsta takže já jsem tady vlastně furt začínala jakoby z nuly jo takže já jsem na těch školách neměla no neměla jakoby se čeho chytit jako i v těch novinách nakonec to bylo přes nějak jako jsem je neznala odněkud ale že to byly takový jednou vím že jsem na nějakým kurzu potkala tu ženu toho Martina Denemarka že jsme se shodli že její manžel je ten a on říká: „No Martin mluví jaká jaká jsi chytrá jakože o tobě mluví že prostě že takhle že jsem se s nima jakoby že jsme nějak našli společnou řeč jo že takže ty mě ty články brali a veřejně zveřejňovali ale já jsem neměla tady v tý Praze žádné vazby jo já tady začínala úplně z něčeho jasně takže takže ono prostě jestli někdo jestli někdo jako třeba ta novinářka jestli jestli jakože mě furt kontaktovala ta Jáňová tak to nebylo kvůli mně ale spíš kvůli ní aby měla co vysílat jo a kvůli těm tématům určitě a kvůli těm tématům že to bylo jakoby že to byly její témata že prostěže ona se na tom a že ona se na tom ano a že ona v tom rádiu se takhle etablovala jo že ona jim bude No já nevím jestli dneska se někdo etabuluje na ekologický témat a Klaus už je dávno mimo hru už všichni vědí jak to byl hm ale má následovníky že jo teď ne má jako jako udělal tu svojí záškodckou práci udělal dokonale že zasadil ty semínka a vlastně ta společnost jede v tom vdyť já jsem se byla podívat na film Občan Havel ale ne na tý sestřihaný verzi jo byla v kině okolo byla čtyřhodinová verze tam to bylo jak to ten kou koutský myslím že se jmenoval ten režisér jak to natočil a tam prostě bylo vidět že se ho ten Havil bál hm jo že úplně že prostě tak válcoval zřejmě na těch schůzkách a tam z toho úplně ani tam nebude ten klaus že prostě na něj neměl jo že ten Klaus byl prostě opravdu asi manipulátor a uměl

to no jednou jsem byla na americký ambasádě nějak tam byl ženský setkání a byla tam i Libie Klausová tyhle ty prostě jako manželky a já tam právě něco jako povídala o těch o té větší účasti žen ale o větší účasti žen který mají myšlenku nějakou jakože jenom jenom kvůli sukni prostě to tam nemá cenu že jo a pak mi ta Eva Hauserová pak to skončilo a ona říká: „Marie vždyť oni vůbec neví o čem mluvíš jo tak na mě kř říkám hele jinak když tam budeme jenom tak mechanicky tak jenom nařezáváme tu naříznutou větev ty civilizace která je tím patriarchátem naříznutá my jí jenom dořezáváme když jenom jedeme v těch kolejkách vyšlapaných prostě tady je potřeba úplně přehodnotit ten přístup jako začít se chovat úplně jinak jako nebyť tak jako majetnický že jo egoistický prostě materialistický prostě to chce změnit přístup ale oni ty brali ty své e jako bohy no ty své politiky když jsem vlastně jakoby odešla tak jsem se odřízla a už to byla pro mě jakoby ukončená kapitola dneska hraju na housle chodím zpívat s lidma že už jako Ale i do domov důchodců chodíte s No chodím do domů do do nemocnice chodíme v pondělí jsme byli jinohraszský včera na pangráci takže já se teďko jakoby věnuju spíš takový jenom jakoby tvořivý činnosti a protože jsem tady usoudila že už jsem udělala co jsem udělat mohla že nemá cenu vstupovat dvakrát do té že vody že jsem toho udělala dost jakoby v ty v těch možnostech tehdy zmatečných že mě asi štválo že se skutečně ten zelený kruh to logo který měl být jako kruh že jo jakože měl ty lidi spojovat to měla být jeho mise nebo vy se dává ty lidi dohromady a přesně aby na jeho půdě diskutovali řešili aby přesně eh probírali i třeba to jak jak zvýšit kredit že jo nebo prostě jak řešit to společně protože to žádná ta nevlátka za sebe neudělá že na sebe jenom stáhne pozornost a to se jí může vrátit jako bumerang prostě zpátky ale zase už si přesně uvědomuju že už jsou taky přesně jako individualizovaný nebo že to s nima nešlo to s nima tehdy hm nevidím ne přesně ta je to je to horší než lepší jakoby v tom individualismu nebo v tom v té sebestřednosti ty který že jo jak taky každé si ty granty píše sám za sebe že jo takže se můžou cítit ohrožený téma ostatníma no ale kdyby spolupracovali a domlouvali se jenže to je to je prostě to jako nefunguje no ale jako řekla bych že to je že to je tím že jsou hodně řízený chlapama že to ekologický hnutí je hodně maskulinní hm nemůžu teda jako zase říct že ženský organizace tím že jsou feminini že by že by byly jako nějaký lepší ne jako to je prostě jestli to jakoby tím tématem že oni jakoby to pak jakoby vyhrucují oni chodili třeba na ty moje kulatý stoly a oni mi tam fakt jako rozrejpávali jako co to tady ta Marie řeší jako oni to měli jakoby vyřešený jo ale já řešila to co to co vočejný lidi vůbec jako jim nepřijde na mysl jo já jsem chtěla aby se i každé normální člověk na ulici zamyslel nad tím kdo vo mně rozhoduje je to správný a jak by to mělo být aby prostě to nebylo akademická záležitost nějakých tamhle aktivistek nebo nebo vysoký školy ale že to je věc každého člověkaž tak já to chtěla jako dostat opravdu na tu úplně nejzákladnější úroveň takže tak jsem s tím pracovala jsem s tím nepracovala nějak jako složitě no ale jim to asi přišlo jakože takže oni mi to strašně kritizovali jakože to jo že taková taková namyšlenost nebo jakože nadřazenost že to shazuju to téma no a tak bohužel jako kdyby bylo shzení tak oni všichni vědí že jo no to je to je na to možná zajímavý že ty lidi mají tendenci se vyjadřovat k tomu jak někdo jinej se věnuje tomu tématu místo toho aby oni dělali to co chtějí že jo a aby oni to ať to ať to uchopí oni že jo když oni teda myslí že já to dělám blbě nebo zbytečně tak ať dobře ale oni evidentně tu potřebu neměli jako já jo je to evidentně takhle oni si to dělají tamhle někde v tom těch gender nebo prostě v nějakých těch kancelářích a nějak veřejnost neřeší nebo prostě to nepálí ale já to vnímám že to je prostě že to je ten svět že to je ten to řízení světa že to je ten celej nedávno jsem četla krásnou knížku Na marších se jmenuje napsala ji Češka která žije v Hamburku mhm a je to příběh dvou žen jedny která v 15 století byla upálena za čarodějnictví a jedny která tam žije současně na těch marších někde těch močálech u toho u ty řeky a vlastně ona tam ukazuje že se tak moc zase nezměnilo sice tu současnou neupálí ale ona se rozvádí voní odřízne od účtu prostě ta situace podobně jako složitá a doslov je úžasný pětistánkovéj kde ta tam píše že vlastně ty čarodějnický procesy způsobily tu ženskou nesolidaritu protože se ty lidi začli sebe bát to co dřív ženy spolupráy

sdíleli tak najednou v tom 15 století začli na sebe udávat začli protože jinak by ohrozili sebe že jo kdyby neukázali ona taky sbírá ty bylinky tak asi čaruje a že vlastně takovej ten rozkol nebo takový ten ta ten úplně eh že ty lidi se nemají rádi nebo jsou k sobě nedůvěřiví tak ta v tom doslovu je že to ta to tam traduje od toho procesu těm s těma čarodějnicema který tam upálili i chlapy jako to nebylo jenom jako ženský hnutí ale vlastně narušili celou tu komunitu ona mluví u toho Hamburku jako to konkrétně celou tu komunitu kdysi soudržnou narušili ty procesy a vlastně pak v tom pokračoval ten Kalvín prostě oni ten vyloženě jakoby že se musí prostě ty čarodějnice že se na to poukazovat no a že se to potom jakoby už jakoby začlo ví že to má historický kořeny že to není teď hned tady my revoluce a ten komunismus všichni říkali to ten komunismus ne že to má daleko jako hlubší kořeny no a že ta církev v tom teda sehrála s těma procesama jakoby svojí roli jo že se to že to je ta historická paměť kterou my nepamatujeme ale někde to tam je a v týhle knize ta to tam tak jako řekla hezky na nebo v tom doslovu je to řečeno na pár stránkách kdy ona tam ukazuje jak ty důsledky toho čarodějnictví se projevují ještě dnes byť to tak nenazývám a ještě to zasměšňuju že jo 30 do dubna si lepíme bradavice a prostě čarodějnice velká sranda ale že to byla velká tragédie v dějinách prostě lidstva že vlastně se ty lidi začali osočovat udávat napadat za nic hm jo ta třeba ta ta ta co byla upálená tak jenom proto že nebyla vdaná a uměla se postarat o svý hospodářství jako furt to šlo furt to šlo dokud tam nepřišel někdo kdo přesně mu to bylo trn v oku že tam někdo prostě se dokáže postarat hm no tak ono to je je to prostě složitější a hm a není to bejt fakt nějaký hluboký kořen no hluboký kořeny který prostě vyvrátit to musí být člověk prvně vědom že jo no a pak jako vyvrátit to je těžký no to je jako tam musí bejt prvně to vědomí a já bych řekl že ta společnost ta současná manipulace hlavně pracuje s časem těch lidí jo jakože my máme máme automatický pračky máme nedřeme na poli nemusíme koukat jestli umělou inteligenci máme máme umělou i inteligenci nemusíme vůbec říít a přitom nestíháme jsme uštváný lítáme jak magoři prostě furt že to je takový já jsem si už uhavla v kancelářích jsem si nalepila citát Komenského: "Veškeré kvaltování toliko pro hovado dobré jest." A tenhle plakátek takovej olemovanej eh ornamentama jsem lepila ve všech kancelářích kde jsem se ocitla protože tam to tehdy začalo že ty lidi lítali kolem ty já potřebuju tohle nakupí a takhle jako blbli a jakože to že to vydávalo svědectví jak jsou přepracovaný jo a já jsem si říkal, „Doh háje to je akorát zmatek jako posad' se v klidu a pak toho uděláš 10krát víc když si rozmyslíš co konečně chceš jakoby dělat a to jsem se s tím pak setkávala úplně všude a to tempo se jakoby zrychlovalo jo a čo ještě na tom úřadě když jsem byla na tý 11 na těch vysokejch kraflekách pobíhaly ty úředně jak jsou jako přetížený jo tak já bych řekla že ten teď je ta manipulace jestli GMO to nedokážu posoudit ale ta manipulace s časem lidí hm ne jako ne nemoc se zastavit nemoct přemejšlet aby pak konzumovali to co se takhle jako přeservíruje jo přes ty média jako nevím jestli ty média jak jsou manipulovano jestli patří k polovinám Babišovi tak samozřejmě ten si do toho kecá že jo jasně no ale nezávislost České televize tak vždycky je to tam vždycky se tam jakože komu se chtěj zvděčit že jo není to tak ne nemůže to bejt úplně objektivní prostě to je nesmysl no ale prostě ten jako umět si to přebrat umět se zastavit a a když si nemám nevím rady tak mít někoho s kým to můžu jako probrat nebo ty pochybnosti zkonzultovat jo hm jasně no a to by měl bejt ta platforma zelenýho kruhu no ale oni vás odřízli jenom na tu legislativu leštěte kliky a nevtrovajte nevtrovajte s nějakýma diskuzema n